

**CALLING ATTENTION TO A MATTER OF URGENT PUBLIC
IMPORTANCE UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES
re STEPS TAKEN FOR THE PREVENTION
OF THE SPREAD OF INFLUENZA**

[Sri V. K. Kothandaraman] [13th July 1957]

செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதோடு இனிமேல் இவ்விதமான காரியங்களுக்கு எழுதிக்கொடுத்தால் அதை உடனடி நடவடிக்கைக்கு எடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I am afraid that any reference to influenza now will be in the nature of a reminder to Influenza God which has already made a retreat. As regards the point that this is the result of exploding atomic bombs, no definite conclusions have been come to. People talk differently about that. I shall now give a brief account of the steps taken by the Government to prevent the spreading of influenza in this State.

When it became known that cases of influenza had occurred in parts of the City, the Corporation health authorities took immediate steps to inspect every hotel and lodging house and to see that all the persons suffering from the epidemic were isolated. Severe cases requiring hospitalization were removed to the I.D. Hospital, Tondiarpet. Infection, however, continued to spread and control and preventive measures were further tightened up. Treatment of cases was done at the Government hospitals and also in Corporation dispensaries and Maternity and Child Welfare Centres. Five mobile medical relief units were put into action to render free medical aid, particularly in congested and slum areas. Additional bed accommodation was provided in the I.D. Hospital and the Government sanctioned a special grant of Rs. 10,000 to the Corporation to this end and also lent the services of Medical and other personnel, motor vehicles, etc. Adequate quantities of drugs were stocked and free distribution of medicines was made to all the persons who sought treatment. With a view to control the spread of infection all the educational institutions were closed till 30th June 1957 and restrictions were also imposed on cinema shows. The Government issued a press note on 30th May 1957, informing the public of the steps taken to combat the disease and advising them to avoid crowded places and to gargle the throat regularly with salt solution or a mild antiseptic as a precautionary measure. A press note was again issued on 11th June 1957 informing the general public of the prophylactic measure of painting of the throat with Mandel's solution twice a day as a preventive measure, especially for those in contact with influenza patients.

With the on set of infection in the Madras City, infection also spread to the mufassal areas by the movement of infected persons and contacts. The source of infection was traceable to Madras and Bombay. Even in the last week of May 1957 itself, sporadic infection was reported from Musiri taluk in Tiruchirappalli district and in Dindigul municipality. With the increase in the infection in Madras City, more and more areas began to report cases so much so the infection subsequently spread to all the districts in the

13th July 1957] [Sri M. A. Manickavelu]

State. In the mufassal districts the Collectors, wherever necessary, issued necessary notifications under the Madras Public Health Act and vested necessary powers in the Health Officers to combat the disease. Preventive measures such as closure of schools and restriction on cinema shows, have been taken wherever necessary. Throat painting campaigns with Mandel's solution as a prophylactic against influenza have also been arranged among groups of persons who can be controlled. The general public have also been informed about its efficacy. Educative propaganda by distribution of leaflets in English and Tamil on Influenza and its control has also been done. Necessary Public Health staff were mobilized in the affected areas and wherever Government and Local Board Medical institutions functioned, treatment of cases was done therein. Additional Medical and other staff were also appointed. In the infected villages, free distribution of drugs such as Sulphadizine and A.P.C. tablets was arranged through the Health Inspectors in close collaboration with the Medical department. Domicillary insolation of cases was also done. Severe cases were removed to the nearest Government hospital or the improvised sheds put up for hospitalization and treatment. Mobile Medical Relief Units have also been moving from village to village attending to the treatment of cases. Adequate stocks of medicines, drugs and disinfectants have been built up at the mufassal hospitals and at the District Health Offices to meet any emergency.

All the Medical and Public Health staff are on the alert. Control and preventive measures are still continued in the affected areas. Stock piling of drugs is also being attended to. As a result of the measures adopted to combat the disease and in spite of its extensive nature, there have been comparatively few deaths. The situation is now well in hand. The epidemic has almost abated in Madras City and is definitely on the decline in the districts.

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1957-58—cont.

(1) DEMAND XI—DISTRICT ADMINISTRATION AND MISCELLANEOUS —cont.

MR. SPEAKER: We shall now resume the discussion on Demand No. XI. May I ask the Hon. Minister for Revenue how long he will take to reply.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அரை மணி அல்லது 30 நிமிஷம்.

MR. SPEAKER: அரை மணி என்பதும் 30 நிமிஷம் என்பதும் ஒன்று தானே. இதில் பேசுவதற்கு அனேகம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். 10 நிமிஷம் வீதம் பேசினால் 18 பேர்கள்தான் பேச முடியும். ஆதலால் எல்லா அங்கத்தினர்களும் ஏழு நிமிஷம் வீதம் பேசவேண்டும். அதற்கு மேற்படக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[13th July 1957]

SRI A. R. MARIMUTHU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் வந்திருக்கின்ற வெட்டுப்பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது அதிகாரங்கள் எல்லாம் ஒரே இடத்தில் குவிந்து கிடக்கிறது. இந்த நிலை மாறி கீழே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரங்களை பிரித்து கொடுக்க வேண்டும் என்றும் இவ்விதமான ஒரு சீர்திருத்தத்தை கொண்டு வரவேண்டுமென்றும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது இருக்கும் வரிவசூல் முறையினால் விவசாயிகள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். வரிவசூலின் போது விவசாயிக்கு எவ்வளவு நிலம் இருக்கின்றது, அந்த நிலத்தின் தீர்வை எவ்வளவு என்கிற விவரம் நிலச்சொந்தக்காரர்களுக்கு தெரியவில்லை. ஆகவே வரிவசூல் செய்யும்போது இவ்வளவு தொகை என்று அறிந்து கொண்டால் நல்லதாக இருக்கும். ஆகவே வரிவசூல் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னால் அவரவர்களுடைய நிலங்களின் சரவே நெம்பர்கள், அவைகளுடைய தீர்வை, அதற்குள்ள தண்ணீர்தீர்வை, அவைகளுக்குள்ள லெஸ் எவ்வளவு என்கிற விவரங்களை எல்லாம் குறித்து வரி வசூல் செய்வதற்கு முன்பாக விவசாயிகளுக்கு டிமாண்ட் நோட்டீஸ் மூலமாகக் கொடுத்தால் அவர்கள் எவ்வளவு செலுத்தவேண்டும் என்பது தெரியும். இதன் மூலம் அவர்களுக்கு இந்த விதமான கஷ்டங்கள் இருக்க முடியாது.

இந்த முறையை சர்க்கார் கையாளுவார்களேயானால் அதனால் விவசாயிகளுக்கு இருக்கக்கூடிய தொல்லைகள் மிகவும் குறையும். அதோடு கூட அந்த சொத்துக்களை யார் யார் அனுபவித்தார், யாருடைய அனுபவத்தில் இருந்து வந்திருக்கிறது என்கிறதும், பிறகு ஏற்படக்கூடிய சர்ச்சைக்கு இடம் இல்லாமல், கோர்ட் வேலைகூட சிறிய அளவு குறையும் இந்த ஏற்பாட்டினால் என்பதுதான் எனது அபிப்பிராயம். அந்த முறையை சர்க்கார் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும், நிர்வாக நடைமுறையில் மிகவும் மெதுவான முறை கையாள்ப்படுவதால் விவசாயிகள் பலவிதமான தொல்லைகளுக்கு ஆளாகிறார்கள், என்பதை நாம் அனுபவத்திலிருந்து அறிகிறோம். சாதாரணமாக ஒரு விவசாயி தன் நிலத்தில் விளைச்சல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது, ஆகவே தனக்கு ரெமிஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று மனுச் செய்தால் கதிர் அறுவடை கழிந்து மெதுவாக அதிகாரிகள் வந்து பார்வையிடுகிறார்கள். ஆகவே ரெமிஷன் கிடைக்காமல் போகிறது. ஆகவே நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், ரெமிஷனுக்கு மனுக் கொடுத்தால் எந்த சமயத்தில் போய்பார்க்க வேண்டுமோ அந்த சமயத்தில், காலம் தாழ்த்தாமல், காலத்தோடு போய் பார்த்தால்தான் விவசாயிகளுக்கு ரெமிஷன் கிடைக்கமுடியும். இம்மாதிரியான காரியங்களில் துரிதமான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள சர்க்கார் முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடுகூட விவசாயிகளுக்கு ரெமிஷன் கொடுக்கும் முறையிலே, இரண்டு அணு பயிருக்குத்தான் ரெமிஷன், அதற்கு மேல் உள்ள பயிர்களுக்கு ரெமிஷன் இல்லை என்று இருக்கிறது. ஒரு விவசாயி ஆறு அணு பயிரில் விவசாயம் செய்தால்தான் அவனுக்கு தோ கிடைக்கும். ஆகவே, இரண்டு அணு பயிருக்குத்தான் ரெமிஷன் கொடுக்கப்படும், அதற்கு மேல் உள்வாற்றிற்கு ரெமிஷன் கிடை யாது என்று சொன்னால் விவசாயிகள் அதனால் மிகவும் கஷ்டத்திற்கு உள்ளாவார்கள். அதனால் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படும் தொந்தரவு சொல்ல முடியாது. ஆகவே, சர்க்கார் இரண்டு அணு பயிருக்குமேல் உள்ள பயிர்களுக்கு ரெமிஷன் கிடைப்பாது என்று சொன்னால், சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு மேலும் தொந்தரவு கொடுக்கும் நிலைதான் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, ஆறணு பயிர் விளைச்சலுக்கும் ரெமிஷன் கொடுக்கப் படவேண்டுமென்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதோடு கூட இந்த விவசாயிகள் கடன் சுமையால் மிகவும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடிய உண்மையாகும். இப்பொழுது சர்க்கார் மூலமும், கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமும் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய கடன்தொகை ஆறு சதவிகிதம்தான் கிடைக்கிறது என்பது சர்க்கார் புள்ளி விவரங்களிலிருந்து தெரிகிறது. ஆகவே பாக்கி தொகைகளை எல்லாம் பக்கத்தில்

13th July 1957] [Sri A. R. Marimuthu]

உள்ள பண லேவாதேவிக்காரர்களிடம்தான் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. சாதாரண விவசாயி ஒரு லேவாதேவிக்காரனிடம் சென்றால், 50 சதவிகிதம் வட்டிக்குத்தான் பணம் கட்டுக்குக் கிடைக்கிறது. இது மிகவும் மோசமானது. தொரு நிலை என்பதை சர்க்கார் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். பல லேவாதேவிக்காரர்களும் பணத்தை எப்படி, எந்த வழியில் பெருக்குவது என்ற குறிக்கோளில்தான் பணம் வட்டிக்குக் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆண்டு ஒன்றிற்கு 50 சதவிகித வட்டி வாங்கத் தயங்குவதே கிடையாது. ஆகவே, தனது நிலத்தை பயிரிடவேண்டும், தன் வேலையைச் செய்ய வேண்டுமென்று அந்த பெரிய வட்டியும் கொடுக்கச் சம்மதித்து பணம் வாங்கி விவசாயம் செய்யும்போது, அந்த விவசாயிக்கு வரும் வருவாய் வட்டி கொடுக்கத்தான் காண்கிறது. சில சமயங்களில் வருகிற வருவாய் வட்டிக்குப் போதாது என்ற காரணத்தால் கடனை திருப்பிக் கொடுக்க அவ்விவசாயி தன் நிலத்தையே விற்றுக் கொடுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு அதிகப் படி கடன் கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு, இந்தமாதிரி அதிகப்படி வட்டி வசூலிப்பதைத் தடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக்கொள்ளும்படி சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆகவே, இப்பொழுது சொன்ன விஷயங்களை எல்லாம் சர்க்கார் கவனத்தில் கொண்டு தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI T. T. DANIEL : Mr. Speaker, Sir, while I support the Demand, I would like to bring to the notice of the Government some important factors governing the Oodukoor tenure for their consideration. Oodukoor tenure in the Kanyakumari district is a peculiar tenure in that district, the like of which is not known in any of the other districts in the State. According to this tenure, several persons have joint possession of properties and have different shares in the usufruct thereof. While some of these persons have practically no right to the trees standing on these lands, yet as a result of this peculiar tenure, there has been a multiplicity of civil suits in the district. The Government wanted to extinguish this kind of tenure and appointed settlement officers for demarcating and subdividing these properties by leaps and bounds, dividing the trees among the share-holders and compensating others either in kind or in cash. Nearly 75,000 cases have been decided by them whose posts have also been abolished. But unfortunately several genuine owners of land have been denied title in the pattas relating to these lands. On the other hand, people who have no right to these lands find their names mentioned in the pattas. This has created lot of difficulty to the real owners. I would request the Government to appoint a judicial officer to go into the question and decide it finally.

Then, Sir, the fair price shops opened in the district are not sufficient to meet the requirements of the people. The quantity supplied by these shops to the people is not enough and the rice supplied is of an inferior quality. There have been petitions to the Collector to increase the number of these shops in the district. But in spite of these, the number has not been increased. In Vilavencode taluk, which has a population of 2.75 lakhs, there are at present only 67 fair price shops as against 300 shops it had. In Kalkulam taluk, which has a population of nearly two lakhs, there

[Sri T. T. Daniel]

[13th July 1957]

are only 60 shops. I would request the Government to go into the matter and issue necessary instructions to the Collector to increase the number of fair price shops in the district.

The benefits of agricultural land mortgage banks should be extended to my district. The land mortgage bank in the district is in the embryonic stage and it should be developed. The Debt Relief Act which is now in force in my district must be replaced quickly by the Agricultural Debt Relief Act of 1954 of this State which contains provisions for scaling down agricultural indebtedness if certain conditions are fulfilled. In this district there are several hundreds of people who are squatting on small revenue poramboke lands and are living there in small thatched huts constructed by them of several years ago. We understand that the Collector has issued stringent orders to the Tahsildars to take eviction proceedings against these poor people and evict them from these lands. If these people are evicted from their small huts, where they have been living for long, where will they go and live with their children? I would think that if these people are evicted, we will only be committing a crime against society.

We have been suggesting that top-priority should be given to this district as far as irrigation schemes are concerned. We hear that the Collector of the district has made recommendations as to how the Second Five-Year Plan amount of Rs. 390 lakhs must be apportioned. The proposals have been sent to the Government without our consent and without the consent of the Public. After sending the proposals, I find that the Collector convened a Development Committee of the district to consider certain proposals. We never expected such a kind of treatment from the officer whom we considered as the custodian of the prosperity of the district. But I should like to tell that the people of the district cannot be hoodwinked by this action. They are not fools. They have got at least some intelligence. I would characterise the conduct of the Collector as the unkindest cut inflicted on the whole people of the district. The Development Committee which has been constituted at present is ill-constituted. There are several 'yes-men' of the Collector in the committee and persons who really represent the interest of the people do not find a place in the committee. The area committee was convened and it considered certain vital problems relating to the district when the representatives of the district were here to attend the Assembly.

I would like to refer also to some of the appointments which have been recently made. There is the waiters list of posts submitted by the Public Service Commission to the Collector. The posts in the district ought to have been filled up by men from the waiting list. But those posts have been filled up by men of the Collector's choice or by men supplied by the Employment Exchange. This has greatly prejudiced the men in the waiting list who have been in the waiting list for a long time in the hope of getting appointments. I would say that some posts which were created in that district can be filled up by persons who are actually

13th July 1957]

[Sri T. T. Daniel]

in the various departments of that district. I do not say that people from outside should not be appointed. But I would like to point out to the Government that when qualified hands are available, they must be appointed either in those posts in the district or they must be given their due promotion and transferred to some other district. The appointment of the Personal Assistant to the Collector and the appointment of the Block Development Officer are instances of this type. I would say that Government are generous to the people of the district. They want to do something substantial for them, but there are certain district officers who are acting as a check preventing the stream of generosity of the Government of Madras from flowing into the district of Kanyakumari. The district officers are the persons who actually shape the things. They must have real affection for the people. They must bring to the notice of the Government what exactly the difficulties of the people are so that the Government can take proper remedies and rectify them. But what we find from the conduct of some of the officers is that they think that Kanyakumari district is a conquered territory of the Madras Government. It is with much pain that I have to tell that that attitude must be shed, and we must have officers who are having real affection and goodwill for the people, so that we can say to the people of the district that the Government are for us and that they are giving real relief to us and this Government also can extend the relief which they intend to extend to this district.

SRI A. V. THOMAS : On a point of order, Sir. Is it right to use the expression 'Conquered territory'?

MR. SPEAKER : They seem to feel that it is like a conquered territory. I think there is nothing wrong in it. The people who must be really worried are those who think they are conquered.

Sri P. G. Manickam will now speak.

SRI M. JAGANNATHAN : On a point of information, Sir. May we know the time allotted for each speaker?

MR. SPEAKER : Seven minutes. Sri P. G. Manickam will now speak.

SRI P. G. MANICKAM : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, ஜில்லா நிர்வாக மானியத்தை ஆதரித்து சில விஷயங்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். சுதந்திரம் கிடைத்த பிற்பாடு நமது இந்திய அரசாங்கமானது, குறிப்பாக சென்னை அரசாங்கமானது, எவ்வளவோ முறையில் முன்னேறியிருக்கிறது. ஜில்லா நிர்வாகம் எவ்வளவோ திருநிதி வருகிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக ஜில்லா நிர்வாகத்திலுள்ள கெஜ டெட் அதிகாரிகள் பொது ஜனங்களுடைய நிலையை உணர்ந்து அதற்கு பரிசாரம் செய்து வருகிறார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகைப்படுத்தி கூறியதாக ஆகாது. ஆயினும் இன்னும் சில குறைகள் திருத்தப்பட வேண்டும். அந்தக் குறைவு இருப்பதற்கு காரணம் உண்டு. பிரிட்டிஷர் காலத்தில் இருந்த அதிகாரிகளில் இன்னும் சிலர் இருக்கிறார்கள். அந்தக் காலத்திலே அவர்களுக்கு இருந்த நோக்கம் இன்னும் இருக்கத்தான் செய்கிறது. அப்போது பிரிட்டிஷ் அரசாங்கமானது கிடைத்தவரையில் சுருட்டிக் கொண்டு போவதிலேயே குறியாக

[Sri P. G. Manickam]

[13th July 1957]

இருந்தது. அதே போல அந்த அதிகாரிகள் கிடைத்தது லாபம் என்று நினைத்து பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் ஆட்சியில் இருந்ததால் நிர்வாகம் கெட்டு வந்தது. இந்தக் காலம் அப்படியில்லை. இது ஜனங்கள் அரசாங்கம். ஜனங்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்று நினைக்கக்கூடிய காலம். என் ஜில்லாவைப் பொருத்த வரையிலே அதிகாரிகள் ஜனங்களுக்கு என்ன செய்யவேண்டுமென்று பார்த்து செய்துவருகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் செய்வதை நாங்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியம். அதாவது சட்டசபை அங்கத்தினர்களைப் பற்றிச் சொல்லுகிறேன். நாம் ஒவ்வொருவரும் லட்சம் பேர்களுக்கு பிரதிநிதியாக இங்கு வந்திருக்கிறோம். அவர்களுடைய குறைபாடுகளை கவனிப்பது அவசியம். நாங்கள் தொகுதியிலே இருக்கும் குறைபாடுகளைப் பற்றி குறிப்புகள் அனுப்புகிறோம். பல விண்ணப்பங்களை அனுப்புகிறோம். ஆனால் அவைகளுக்குக் கெல்லாம் பதில் கிடைக்கவில்லை. கவர்ன்மெண்டிலே பதில் கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். M.L.A. விண்ணப்பங்கள் அனுப்பினால் உடனே பதில் தரவேண்டுமென்று உத்திரவு போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த உத்திரவை அதிகாரிகள் கவனிப்பதில்லை. நாங்கள் எத்தனையோ விண்ணப்பங்கள் அனுப்புகிறோம். ஆனால் எந்த விதமான பதிலும் இல்லை. அதிகாரிகள் இதை நன்றாக கவனிக்கவேண்டும். இதில் எங்களுக்குத்தான் கஷ்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. என்ன வேலை செய்யவேண்டுமென்று தெரிவித்தால் போட்ட விண்ணப்பத்திற்கு பதில் இல்லை மென்றால் நாங்கள் என்ன செய்வது, ஒவ்வொரு ஜில்லாவையும் பற்றி குறிப்புகள் தெரியவேண்டியிருக்கிறது. குறிப்பாக வீரகட்டம் திட்டத்தைப்பற்றி எடுத்துக் கொள்வோம். ஆயிரம் வீடுகள் கட்டப் படுமென்று பொதுவில் தெரிவிக்கிறார்கள். நாங்கள் விண்ணப்பம் அனுப்புகிறோம். இந்த வருஷத்தில் எவ்வளவு வீடுகள் கட்டப்படும், ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் எவ்வளவு கட்டப்படும் என்று எங்களுக்குத் தெரியவேண்டும். ஆகையால் கவர்ன்மெண்ட் முக்கியமாக செய்யவேண்டியது என்னவென்றால் பட்ஜெட்டில் ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது, அந்தந்த தொகுதிக்கு எவ்வளவு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை M.L.A.-க்களுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டும். அதை அனுசரித்து அந்த தொகுதிக்கு என்னென்ன காரியங்களுக்கு கிடைக்கும் என்பதை அனுசரித்து ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் எவ்வளவு கிடைக்கும் என்று தெரிந்தால் அந்த ஜில்லா அதிகாரிகளிடத்தில் அணுகி கேட்க சொகரியமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதோடு கூட ஜில்லாவிற்கு ஒதுக்கப்படும் தொகை 3 மாதத்திற்கு ஒரு தடவை ஆடிட் செய்யப்படுகிறது. அந்த ரிப்போர்ட்டும் கூடுமான வரையில் M.L.A.-க்களுக்குத் தெரிந்தால் நன்றாக இருக்கும். வேலை எவ்வளவு நடந்திருக்கிறது, மீண்டும் என்ன செய்யவேண்டும் என்று M.L.A.-க்களுக்குத் தெரிந்தால் நன்றாக இருக்கும். இன்றைக்கு அநேக ஆலோசனைக் கமிட்டிகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அதன் மூலமாக செய்யப்படுவதை ஜில்லா அதிகாரிகள், பொது ஜனங்களுக்கும் M.L.A.-க்களுக்கும் தெரிவித்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஹரிஜனங்களுக்கு நன்மைசெய்ய, ஹரிஜன் வெல்பேர் டிபார்ட்மெண்டு என்று ஜில்லாக்களில் இருக்கிறது. அதற்கு அதிகாரிகள் ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து நியமிக்கப்படுகிறார்கள். எங்கள் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் மாதத்திற்கு ஒரு அதிகாரி, ஒரு குமாஸ்தா, வருகிறார்கள். டிபார்ட்மெண்டு வேலையை தெரிந்து கொள்வதற்கு முன்னதாகவே அவர்கள் மாற்றப்படுகிறார்கள். இப்படி இருந்தால் நிர்வாகம் எப்படி செவ்வையாக நடைபெறும். கொஞ்சகாலமாகவது, குறைந்தது இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்காவது அதிகாரிகளை மாற்றாமல் ஒரே இடத்தில் வைத்திருக்க வேண்டும்.

கிராம உத்யோகஸ்தர்களைப் பற்றி இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. அவர்களுக்கு இந்த பட்ஜெட்டில் காட்டியிருக்கும் சலுகைகளைப் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது. முக்கியமாக தலையாரிகள் ஆதிகாலத்தில் கிராம போலீஸாக இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். அவர்

13th July 1957]

[Sri P. G. Manickam]

களிடம் இருக்கும் தடிதான் அவர்களது சின்னம். அவர்களை கிராம போலீஸாக நியமித்து அவர்களுக்கு போலீஸ் உடைகள் கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI S. RAMASAMI THEVAR : தலைவர் அவர்களே, ஜில்லா நிர்வாகமானியத்தின் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். எவ்வளவு திட்டங்களையோ, சட்டங்களையோ நாம் ஆக்க இலும் கூட அடித்தள கிராம மக்களின் கேஷமங்களை கவனிக்க வேண்டும். இந்த அடித்தளத்திலே பழுது ஏற்பட்டால், கட்டத்திற்கே பழுது ஏற்படும். கிராமமக்கள் கவனிக்கப்படாமல், அங்குள்ள அதிகாரிகள் மக்களை மக்களாக நினைக்காமல், இன்னும் அதிகார தோரணையோடு பார்க்கிறார்கள். முக்கியமாக ஒரு விவசாயி விவசாயம் செய்யக்கூடிய நிலத்தின் அளவு, பரப்பு அதற்குள்ள வரி விகிதங்கள் இவைகளைக்கூட தெரிந்து கொள்ள முடிவது இல்லை. அரசாங்கம் அறிக்கை மூலம் விவரங்கள் விட்டாலும் கூட, அதை மக்கள் தெரிந்துகொள்ள முடியாமல் மறைக்கப்படுகிறது. இந்த அதிகாரிகளை மக்களால் அணுகக்கூட முடியவில்லை. நிர்வாகத்திலே பல ஊழல்கள் இருக்கின்றன. சுயராஜ்யம் வந்து பத்து வருஷங்கள் ஆனபிறகும் அதிகாரிகள் பழைய மனப்பான்மையிலேயே இருக்கிறார்களே ஒழிய மக்களுக்கு சேவை செய்ய வந்திருக்கிறோம், அவர்களுக்கு ஊழியம் செய்யவேண்டுமென்ற மனோபாவம் வரவில்லை. இந்த நிலைமை மாறினால்தான் சுயராஜ்யத்தின் இன்பத்தை மக்கள் அடைய முடியும். இல்லாவிட்டால் முடியாது.

முக்கியமாக சில அங்கத்தினர்கள் சொல்லியபடி சாகுபடி சாலியானது பற்றி மனு கொடுத்து, அதிகாரிகளை பயிரை வந்து பார்க்கும்படி கேட்டுக்கொண்டால் அறுவடையான பிறகு பல மாதங்கள் கழித்து அதிகாரிகள் வருகிறார்கள். பக்கத்து சாகுபடி அறுவடையாகியும் அதிகாரிகள் வராததால், விவசாயி அதை அறுத்து கன்று மரகன் தீவனத்திற்கு எடுத்துச் சென்றுவிட்டால், “ஏன் அறுத்து விட்டாய்” என்று பேசுவதோடு, தீர்வையும் விதிக்கிறார்கள். மனுக்கொடுத்த ஒரு குறித்த காலத்திற்குள் அதிகாரிகள் வந்து பார்த்து பைசல் செய்யவேண்டுமென்று ஏற்படுத்தினால்தான் மக்களுக்கு ஈகம் ஏற்படும். தாலுக்கா விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டால் மக்கள் அங்கே நெருங்க முடியாது. எடுத்ததற்கெல்லாம் பணம் கொடுத்துதான் பார்க்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. தாலுக்கா ஆபீசு வெளியில் மனு எழுதக் கூடியவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். மக்கள் அதிகாரிகளை நேரில் அணுக முடியாது. குறிப்பிட்ட நேரத்தில் போய் இருந்தாலும் கூட அதிகாரிகளைக் காண முடியாது. சம்மன் செய்து ஆபீசுக்கு வரச்சொல்லி இருந்தும், மக்கள் ஆபீசுக்கு வரும் போது, தாசில்தார், காம்பு போய்விடுவார். அவர்கள் ஊரில் இல்லை என்பது தெரியாது, நான் முழுதும் காத்திருந்து, சாயங்காலம் வீர்திரும்புவார்கள். முன் காலத்தில் மந்திரிகள் மாறுவேடம் பூண்டு பல இடங்களைப் பார்த்ததாக தெரிகிறது. அதே போல் நமது மந்திரிகளும் விருதுகளுடன் செல்லாமல் இந்த மாதிரி குறைகளை கவனிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் தாலுக்காவிலுள்ள ஜனங்கள் படும் கஷ்டங்களைப்பற்றி சில உதாரணங்கள் கூற விரும்புகிறேன். எனது தாலுக்காவில் ஒரு கிராமத்தில் சிலருக்கு சேரவேண்டிய பணத்தை ஆள்மாராட்டமாக வேறு சிலருக்கு தாசில்தார் கொடுத்துவிட்டார். பணம் பெறவேண்டியவர்கள் மனு செய்து கொண்டும், 6, 7 மாதம் ஆகிய பிறகும் கூட பதில் கிடையாது. விவசாயி தான் செலுத்த வேண்டிய வரியை கிராம முன்சீப் இல்லாத வேறு ஒருவரிடம் தெரியாமல் கொடுத்துவிட்டால் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். வேறு ஒருவரிடத்தில் செலுத்திவிட்டதால், சர்க்காருக்கு சேரவேண்டியதை கொடுத்தாக வேண்டும் என்று வற்புறுத்துவார்கள். சர்க்கார் ஆள் மராட்டமாக கொடுத்த பணத்தை மட்டும் மனுக்கள் எழுதியும் கொடுக்க ஒரு முயற்சியும் எடுப்பதில்லை. இந்த விஷயத்தில் நான் எழுதிக் கேட்டதற்கும், கவனிக்கப்படுகிறது, கவனத்தில் இருக்கிறது என்ற பதில் வருகிறது. மேலும் புயலால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு சர்க்கார் ரூ. 30-க்கு குறைந்த

[Sri S. Ramasami Thevar]

[13th July 1957]

வரி செலுத்துவோருக்கு இனாமாக உரம் கொடுக்க உத்தரவிட்டார்கள். அதிலே பல ஆள்மாராடங்கள் நடந்தது. அதிக வரி செலுத்துபவர்களுக்கே இதுபோய்ச் சேர்ந்தது. அதுவும் இரண்டு மூன்று முறை கொடுக்கப்பட்டது. கிராம மக்கள் மனு கொடுத்தார்கள். தாசில்தார் இரண்டு மூன்று நாள் விசாரித்து அப்படியே விட்டு விட்டார். இப்போது கேட்டால் பேபரே இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். மனு வரவில்லை என்றும் சொல்கிறார்கள். தாலுக்காவிலுள்ள பேபர்கள் களவு போய் இருக்கின்றன. இனிமேலாவது இது மாதிரி நடை பெறுமல் அதிகாரிகள் சோதனை இட்டு, நிர்வாகத்தில் நேர்மையை உண்டாக்கவேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இனியாவது மக்களை மக்கள் போல மதித்து அவர்களுக்கு பணியூதிய வந்திருக்கிறோம் என்றும் ஒவ்வொரு அதிகாரியும் ஊழியர்களாக நினைத்து பணியாற்றி வந்தால்தான் நாட்டில் முன்னேற்றம் காணமுடியும் என்றும் சொல்லிக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI N. R. THIAGARAJAN : சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஜில்லா மான்ய கோரிக்கையை ஆதரித்துப் பேச ஆரம்பிக்கிறேன். நாடு சுதந்திரம் பெற்ற பின்பு சமஸ்தான் எல்லைகள் மாற்றி அமைக்கப்பட்டன. மாகாண எல்லைகள் மாற்றி அமைக்கப்பட்டன. ஆனால் ஜில்லா தாலுக்கா நகர எல்லைகள் மாற்றி அமைக்கப்படவில்லை. நேற்று பேசிய நண்பர்கள் நாங்குநேரியை கன்யாகுமரி ஜில்லாவோடு சேர்ப்பதற்கு பலவிதமான எதிர்ப்பு தெரிவித்தார்கள். ஆனால், நான் அத்தகைய எதிர்ப்பு தெரிவிக்க முன்வரவில்லை. எல்லைகள் யாவற்றையும் மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்ற கொள்கை உள்ளவன் நான். பத்து ஆண்டுகளாக கிராம எல்லைகள் மாற்றி அமைக்கவேண்டுமென்று சர்க்காருக்கு சொல்லிவந்திருக்கிறேன். உதாரணமாக என் கிராமத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அது, 16,000 ஜனத்தொகையை கொண்டது. கிராம அதிகாரிகள் தாலுக்காவுக்கு போக வேண்டுமானால் ஐந்து மைல் நடக்க வேண்டும். ஆனால் பக்கத்தில் உள்ள காமாச்சிபுரம் போன்ற கிராமங்களில் ஜனத்தொகை 5,000-ம் தான். இருந்தாலும் அந்த கிராமங்களுக்கு தனித் தனியாக கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் இருக்கிறார்கள். வருமானம் ரூ. 800. இதை வைத்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு நூ ய் ஆயி த்திற்கு மேல் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த கிராமத்தை தனியாக வைத்திருக்கவேண்டியது இல்லை. அடுத்த கிராமத்துடன் சேர்த்துவிடலாம். ஐந்து மைல்களுக்கு மேற்பட்ட கிராமங்கள் இருக்கக்கூடாது என்று நான் எழுதியிருந்தேன். அவற்றை ரெவினியூ போர்டும், கலெக்டரும் கவனித்ததாக தெரியவில்லை. என்னுடைய கிராமத்தில் எனது தொகுதியைச் சேர்ந்தது ஒரு பகுதி. மற்றொரு தொகுதியைச் சேர்ந்தது இன்னொரு பகுதி. மதுரை ஜில்லாவில் வாடிப்பட்டி என்பது நான்கு ரெவினியூ கிராமங்களைக் கொண்டது. ஆண்டிப்பட்டி என்பது இரண்டு ரெவினியூ கிராமங்களைக் கொண்டது. இது போன்ற கிராமங்கள் பல பகுதிகளில் இருக்கின்றன. பிரக்காக்களின் அமைப்பும் அவ்விதம்தான் இருக்கின்றன. எனது தொகுதியில் இரண்டே கால் லக்ஷம் ஜனங்கள் இருக்கிறார்கள். போடி தொகுதி, தேனி தொகுதி, உத்தம்பாளையம் முதலியவைகள் பெரிய பிரக்காக்கள். ஆகவே இந்த “பிரக்காக்களை” திருத்தி அமைக்க வேண்டும். ஒரு கிராமம் 5,000 ஜனத்தொகை கொண்டதாக இருக்கவேண்டும். ஐயாயிரத்துக்குமேல் ஜனத்தொகை கொண்டதாக இருக்கக் கூடாது. அப்படி இருந்தால்தான் அதை சரிவர கவனிக்க முடியும். அப்படி அமைத்து தலையாரி, தண்டந் காரன் போன்றவர்களை நியமிக்கலாம். சென்னை ராஜ்யத்தில் 5,000 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அப்படி திருத்தி அமைக்கப்பட்ட கிராமங்களில் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களை முழுநேர ஊழியர்களாக நியமிக்கலாம். S.S.L.C. படித்தவர்கள் இங்கே நிறைய பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்களை L.D.C. grade-ல் முழு நேர உத்தியோகஸ்தர்களாக நியமித்தால் சம்பளம் போதாது என்ற கூச்சல் குறைவதோடு, கிராம முனிசிப், கர்னன் இவர்களிடையே உள்ள சண்டையும் நீங்கும். அப்பொழுது எதிர் கட்சிக்காரர்கள் தேர்தல் சமயத்தில் அவர்களைப்பற்றி பிரசாரம் செய்ய முடியாது. என்னைப் பொறுத்த வரையில் இந்த விஷயத்தில் ஒருவிதக்

13th July 1957]

[Sri N. R. Thiagarajan]

கஷ்டமும் கிடையாது. இவ்விதமாக மாறுதல் செய்யவேண்டும் என்ற பிரச்சனை மூன்று ஆண்டுகளாக அரசாங்கம் ஆலோசித்து வருவதாகவும் இதில் ரொம்ப கஷ்டம் ஏற்பட்டுவிடும் என்று அரசாங்கத்தார் கருதுவதாகவும் தெரிகிறது.

ரஷ்யாவை எடுத்துக்கொண்டால் Latvia, Lithuvania போன்ற நாடுகள் இணைக்கப்பட்டுவிட்டன. பெரிய நாடுகளை இணைக்கும்பொழுது, சின்னஞ்சிறு பிரதேசங்களை எளிதில் இணைத்து விடலாம். அது போன்றே தாலுக்காவையும் மாற்றி அமைக்கவேண்டும். எனது தாலுகாவில் 6 லக்ஷம் ஜனங்கள் இருக்கிறார்கள். மதுரையிலிருந்து திருச்சிராப்பள்ளி எவ்வளவு தூரம் இருக்கிறதோ அவ்வளவு தூரம் மதுரையிலிருந்து பெரியகுளம் இருக்கிறது. இதனால் ஜில்லா அதிகாரிகள் அங்கு போய் சரியாக கவனிப்பது இல்லை. பெரிய குளம் 85 மைல் தூரத்தில் இருக்கிறது. பெரிய குளம் தாலுகாவில் ஐந்து அல்லது ஆறு டெபுடி தாசில்தார்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே ஐந்து அசெம்பிளி தொகுதிகளைக் கொண்ட பகுதிகளை ஒரு ஜில்லாவாக அமைத்து விடலாம். பழனி, மதுரை யிலிருந்து 80 மைல்களுக்கு அப்பால் இருக்கிறது. கோயம்புத்தூர் எல்லை யிலிருக்கும் பழனியை திண்டுக்கல்லோடு சேர்த்து திண்டுக்கல் ஜில்லா என்று மாற்றி அமைக்கலாம். அசெம்பிளி தொகுதியை தாலுகாவாகவும், பார்லிமெண்ட் தொகுதியை ஜில்லாவாகவும் மாற்றி அமைத்து விடலாம்.

ஆந்திரா மாகாணத்தில் 20 ஜில்லாக்கள் இருக்கின்றன. நம் ராஜ்யத் தில் 13 ஜில்லாக்கள்தான் இருக்கின்றன. ஒன்று அல்லது இரண்டு பார்லிமெண்ட் தொகுதிகளைச் சேர்த்து ஒரு ஜில்லாவாக அமைத்தால், மொத்தம் சுமார் 20 ஜில்லாக்களாக மாற்றியமைக்க முடியும். ஜனத் தொகையை அடிப்படையாகக் கொண்டு உணவைப் பங்கிட்டுக் கொடுப்ப தற்கும் ஜில்லாக்களை மாற்றியமைப்பது அவசியமாகிறது. அதிகம் ஜில் லாக்கள் இருந்தால் நிர்வாகத்துக்கு எளிதாக இருக்கும். மதுரை ஜில்லா வில் கலெக்டர், P. A., Additional P. A. என்று பலர் இருக் கிறார்கள். முப்பது மைல் கொண்ட ஜில்லாவாக இருந்தால் அவர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து காரியங்களை சாதித்துக் கொள்ளமுடியும். கிராம அதிகாரிகளும் சரியாக வேலை செய்வார்கள். ஆகவே கிராம பிரச்சு, தாலுகா, ஜில்லா என்ற உறவை திருத்தி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, சபாநாயகருக்கு வந்தனத்தைத் தெரிவித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஜெய் ஹிந்த்.

SRI N. V. CHOCKALINGAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரிக்கும் முறையில் நான் சில வார்த்தை களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது மாகாணத்தில் பள்ளி மாணவர் கள், பலரகமான சர்ட்டிபிகேட்டுகளை தாசில்தார்களிடமிருந்தும், டெபுடி கலெக்டர் அவர்களிடமிருந்தும் வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. இவைகளை வாங்குவதில் மாணவர்கள் மிகுந்த சிரமம் அடைகிறார்கள். இந்த விஷ யத்தில் சிரமம் இல்லாமல் சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கும்படியாக எல்லா அதிகாரி களுக்கும் எச்சரிக்கை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பரம்பரை கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் வேண்டாம் என்று சில அங்கத் தினர்கள் கூறுகின்றனர். பரம்பரை முறை இருப்பதுதான் நல்லது என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. ஏனென்றால், அவர்களுக்கு கிராம ஜனங் களிடம் தொன்று தொட்டு தொடர்பு இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. மக்களை சர்க்காருக்கு விரோதமான வழியிலே கவனத்தை செலுத்த விடாமல் காரியங்களை நடத்தி வருகிறார்கள். புதிதாக வந்த சில கிராம உத்தியோகஸ்தர்களை நான் பார்த்து இருக்கிறேன். அவர்களால் கிராமங் களில் இருக்கும் நிலைமைகளுக்கு ஏற்றவாறு நடந்து கொள்ள முடிய வில்லை. இவர்களுக்கு கல்வி அவசியம் என்று கருதினால் குறிப்பிட்ட ஒரு கல்வித் தகுதியை வைத்துக் கொள்ளலாம். இம்மாதிரி இருந்தால் தான் சர்க்காருக்கு நன்மையாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப் பிராயம் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[13th July 1957]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இப்பொழுது ஒரு ஜில்லாவிலேயே பல இலாக்காக்கள் இருக்கின்றன. ரெவினியூ இலாகா, கல்வி இலாகா, **Highways, Engineering** இவை போன்ற பல இலாக்காக்கள் இருக்கின்றன. இந்த எல்லா இலாக்காக்களையும் விட ரெவினியூ இலாகாதான் தாயகம் போன்றது. சர்க்காருக்கு பல பிள்ளைகள் இருந்தால் சம்பாதிக்கும் பிள்ளை ரெவினியூ இலாகா. மற்ற இலாக்காக்கள் எல்லாம் செலவு செய்யக் கூடிய இலாக்காக்கள் என்று சொல்லலாம். அப்படியிருந்தும் அந்த இலாகா சம்பந்தப்பட்ட கிராம மக்களுக்கு, விவசாயிகளுக்கு அவர்களுடைய குறைபாடுகளை சரியான முறையில் தீர்த்து வைக்கப்படுவதில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஜமா பந்தி நடந்த பிறகு “பி” மெமோக்களைக் கொடுக்கிறார்கள். புரம்போக்கு நிலங்களை விவசாயிகளுக்கு கொடுக்க வேண்டும்.

விவசாயிகளுக்குத் தேவையான கடன் வசதிகளை சரியானபடி துரிதமாகக் கொடுக்கப்படுவது இல்லை. விவசாயிகள் கடன் வசதிகளுக்காக மனு எழுதிப் போட்டு 7, 8 மாதங்கள் அல்லது ஒரு வருஷம் ஆனாலும் தகுந்த நடவடிக்கைகளை துரிதமாக எடுத்து கடன் உதவிகளைக் கொடுப்பதில்லை. மழைகாலத்தில் விவசாயம் செய்ய வேண்டும் என்று இந்த உதவிகளை எதிர்பார்த்தால் அப்பொழுது கிடைப்பதில்லை. அதனால் அவர்கள் சந்தர்ப்பங்களை இழந்து விடுகிறார்கள். ஆகையால் விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கப்படும் கடன் வசதிகளை உடனடியாகக் கொடுப்பதற்கு அந்த இலாகாவிற்கு உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஆகவே, இதுபோன்ற வசதிகளை ஏழை கிராம மக்களுக்கு, விவசாய மக்களுக்கு உடனுக்குடனே தீர்த்து வைக்கவில்லை என்று சொன்னால், விவசாய அபிவிருத்தி எப்படிச் செய்ய முடியும், உணவு உற்பத்தி எப்படிச் செய்ய முடியும் என்பதை நாம் கணக்கில் எடுத்து, கிராம மக்கள் கடன் கேட்கிறார்கள் என்று சொன்னவுடனே, அதை ஒரு மாதத்திலோ இரண்டு மாதத்திலோ கண்டிப்பாகக் கொடுத்தாக வேண்டும் என்ற ஒரு நிபந்தனையும் சட்டமும் இருந்தால்தான் உடனடியாகக் கொடுப்பார்கள். அப்படி கவனிக்கப்படவில்லையென்றால், அதற்கு என்ன காரணம் என்பதைக் கண்டு பிடித்து தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

நெல் அரைக்கும் ஆலை, போன்றவைகளுக்கு லைசன்சு கேட்டால் ஒரு சிலருக்குக் கொடுப்பார்கள், ஒரு சிலருக்குக் கொடுக்கமாட்டார்கள். இது போன்ற ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. இதையெல்லாம் நாம் பரிசீலனை செய்தாக வேண்டும். போதுமான சிப்பந்தி இல்லாத காரணமா? ரெவினியூ இலாகா சம்பந்தப்பட்ட கலெக்டர்களுக்கு அதிக வேலை இருக்கிறதா? அப்படி அதிக வேலை இருப்பதன் காரணமாகத் தான் கவனிக்கப்படவில்லையா? இதையெல்லாம் நன்றாக சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இன்றைக்கு ரெவினியூ இலாகா சிப்பந்திகள் இரவும் பகலும் வேலை செய்கிறார்கள் என்றுதான் நான் சொல்ல முடியும். மற்ற இலாகா சிப்பந்திகள் மாலை ஐந்து மணிக்கு வேலையை முடித்துக்கொண்டு போய் விடுவார்கள். இவர்கள் மட்டுமே இரவு நேரத்திலும் கூட வேலை செய்கிறார்கள். வீட்டுக்குக் கூட ரிகார்டுகளைக் கொண்டு போய் வேலை பார்க்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது என்பதை எல்லாத் தாலுகா ஆபீசுகளிலும் நாம் பார்த்து வருகின்றோம். இதையெல்லாம் சற்று சிந்தித்துப் பார்த்து பரிசீலனை செய்து நாம் கவனித்ததாக வேண்டும்.

இப்பொழுது பல இடங்களில் ஏழை மக்கள் இருக்கிறார்கள். கைத் தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களைப்பற்றி பிரமாதமாகப் பேசுகிறோம். ஆனால், மதுரை, குடியாத்தம் ஆகிய இடங்களிலிருந்து கைத்தறியாளர்களிடமிருந்து எனக்குக் கடிதங்கள் வந்திருக்கின்றன. அங்கே, நியாய விலைக் கடைகளைத் திறந்து, குறைந்த விலையில் அரிசி கொடுக்கப் வேண்டும் என்று அவர்கள் எழுதிக் கேட்டுக் கொண்டும், அது கவனிக்கப்படவில்லை என்று எனக்கு அவர்களிடமிருந்து கடிதம் வந்திருக்கிறது. இது எல்லாம் ஏன் கவனிக்கப்படவில்லை? ஒரு வேளை மாகாண

13th July 1957] [Sri V. K. Kothandaraman]

சர்க்காரிலிருந்து உத்திரவு போன பிறகுதான் அவர்கள் அம்மாதிரியான கடைகளைத் திறக்கவேண்டுமா? அவர்களுக்கு அதிகாரம் இல்லையா, என்பதையும் நாம் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கே அதிகாரம் இருந்துங்கூட திறக்கவில்லை என்றால், இதற்கு என்ன காரணம் என்று பார்ப்பதோடு மட்டும் நின்றுவிடாமல் இதற்கான நடவடிக்கையும் எடுக்க வேண்டும்.

குறிப்பாக, மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை ஜில்லா அதிகாரிகளும், எம்.எல்.ஏ.க்களும், எம்.எல்.ஸி.க்களும் சேர்ந்த ஒரு கூட்டம் கூடப்படுகிறது. அது போன்று சென்ற மாதத்திலே வடாற்காடு ஜில்லாவிலே ஒரு கூட்டம் கூடப்பட்டது. ஆனால், கூடப்படுகிறதே தவிர, சர்க்குலர் எப்படி வருகிறது என்றால், “இம்மாதிரி” “கான்பரன்ஸ்” நடக்கப் போகிறது; அதற்கு நீங்கள் வரவேண்டும்” என்ற முறையில்தான் சர்குலர் வருகிறது. அங்கு போன பிறகு என்ன பார்க்கிறோம் என்றால், அதிகாரிகள் “கட”, “கட” என்று மூன்று மாத காலத்திலே என்ன செய்தார்களோ அதை ஒப்பிக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒப்பிப்பதைக் கேட்டு விட்டு, அந்த நேரத்தில் படுகிற யோசனையைச் சொல்ல வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இம்மாதிரி இருக்கக்கூடாது. மூன்று மாதங்களில் என்ன வேலை செய்திருக்கிறார்களோ அதையெல்லாம் ஒரு அறிக்கையாக (ரிப்போர்ட்) அச்சடித்து கூட்டத்தில் கலந்துகொள்பவர்களுக்கெல்லாம் சம்மந்தப்பட்ட நிகழ்ச்சி நிரலோடு சேர்த்து அனுப்பினால், அந்த அறிக்கையை ஒவ்வொருவரும் நன்றாகப் படித்து, அதில் கண்டுள்ள வேலைகளில் என்ன என்ன குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்பதை ஆராய்ந்து, தேவை யானால், குறிப்பிட்ட இடங்களுக்கு நேரில் சென்று பார்வையிட்டு, நல்ல முறையில் கூட்டங்களில் அங்கத்தினர்கள் ஆலோசனையை கொடுக்க முடியும் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இம்மாதிரியான ஒரு நிலைமை இல்லையென்றால், அப்படிப்பட்ட கூட்டங்களினால் எந்தவிதமான பிரயோஜனமும் இல்லை.

சட்டசபையிலே கொடுக்கும் ஒவ்வொரு ரிக்கார்டும் ஆங்கிலத்திலே இருக்கிறது, ஒரு சில தமிழில் வருவதைத் தவிர. அதே போல, ஆங்கிலத்திலே ஜில்லாவில் நடக்கும் கூட்டங்களுக்கான சர்குலர் வருவது என்றால், அது அவ்வளவு உதவிக்கரமாக இருக்காது. குறைந்த பட்சம் ஜில்லாக்களிலாவது தமிழிலேயே இருக்கக்கூடிய அளவுக்கு நாம் உத்தரவிடவேண்டுமென்பதையும் இந்த நேரத்திலே ஞாபகத்திற்கு கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன்.

அதே போன்று, ஜில்லா அதிகாரிகள் தங்கள் பிரியம்போல் நடக்கும் நிலையும் காணப்படுகிறது. நான் ஏன் இப்படிச் சொல்லுகிறேன் என்றால், சமீபத்தில் சுதந்திர தினம் வருகிறது. அந்த தினத்தைக் கொண்டாடுவதற்காக வேண்டி, ஜில்லா அதிகாரிகளிடமிருந்து ஆளும் கட்சியினருக்கு—காங்கிரஸ் கட்சிக்கு—மாதிரிம் சர்குலர் வருகிறது. எம்.எல்.ஏ.க்கள், எம்.எல்.ஸி.க்கள், பாரிஸெமண்ட் அங்கத்தினர்கள் ஆகியவர்களுக்கு அனுப்பப்படுவதோடு கூட, காங்கிரஸ் கமிட்டிகளுக்கும் அனுப்பப்படுகிறது. இதைப்பற்றி நான் உடனே எழுதியிருந்தேன். “என் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு மாதிரிம் சர்குலர் அனுப்புகிறீர்கள்? மற்ற கட்சிகளுக்கும் அனுப்ப வேண்டும், அப்படி அனுப்பி எல்லோருமே சுதந்திர தினக் கொண்டாட்டத்தில் பங்கு கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும்” என்று சொல்லும்போது, அதற்குச் சரியான பதில் கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை இல்லை என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

ஒருவேளை இங்கே மாகாண சர்க்காரிலிருந்து ஏதாவது உத்திரவு போனதா? நான் ஏன் இதைக் குறிப்பாக சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன் என்று சொன்னால், சுதந்திரம் என்று சொன்னால் எல்லோருக்கும் தான் சுதந்திரம். அந்த சுதந்திரத்திலே யார் யார் பங்கு கொள்ள விரும்பினாலும், எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் சர்க்குலர் அனுப்பிவைத்து, எல்லோரும் ஒன்றுபட்டு சுதந்திர தினத்தைக் கொண்டாடக்கூடிய அளவுக்குத்

[Sri V. K. Kothandaraman] [13th July 1957]

தான் நாம் இருக்கவேண்டுமேயொழிய, அது இல்லாமல் ஆளும் கட்சியினர் மாத்திரம் சுதந்திரத்திலே பங்கு கொள்ள சர்க்குலர் அனுப்பியிருவர்களுக்கு அனுப்புவது கிடையாது என்ற முறையிலே பார்ப்போமானால் அது பாகுபாடு படுத்திப் பார்ப்பது போல் ஆகும் என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு ஏழை விவசாயிகளைப் பாகுபாடு படுத்தக்கூடிய தன்மையில் என்னுடைய தொகுதியிலே காரியங்கள் நடக்கின்றன. வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் எல்லோரும் எழுதிப் போட்டார்கள். ஆனால், ஏழைகளுக்கு ஒரு மாதிரியும், பணக்காரர்களுக்கு ஒரு மாதிரியும் பாகுபாடு படுத்தக்கூடிய தன்மையிலே அங்கே உதவி அளிக்கப்பட்டது. குறிப்பாக, அங்கே தொட்டபெட்டா கிராமத்திலே ஒரு மிகப் பெரிய பணக்காரர் அவர்களுடைய நிலத்தின் பாதுகாப்புக்காக பத்தாயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து காணுபக்கத்தில் சுவர் கட்டப்பட்டது. ஆனால், ஏழைகளின் நிலைமையை நேரிலே பார்த்துங்கூட ஏழைகள் விஷயத்திலே கவனிப்பது கிடையாது. ஆகவே ஜில்லாவிலே இருக்கும் அதிகாரிகள் பாகுபாடு படுத்தும் தன்மையிலேதான் பார்க்கிறார்கள். ஏழைகளுக்கு ஒரு மாதிரியும், வசதி படைத்தவர்களுக்கு இன்னொரு மாதிரியும் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் சரியான முறையிலே கவனிக்க வேண்டும். இதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது, “சபாநாயகர் அவர்களே” என்று ஆரம்பித்துத்தான் பேசவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கோதண்டராமன் அவர்கள் மறந்து விட்டார்கள் போலிருக்கிறது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : மன்னிக்கவேண்டும், மறந்துவிட்டேன்.

MR. SPEAKER : மறந்துவிட்டீர்கள் என்றுதான் நான் சொல்லுகிறேன்.

SRI A. V. THOMAS : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நாங்குனேரி தாலுகாவை கன்யாகுமரி ஜில்லாவோடு இணைப்பது பற்றி கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் தம்முடைய பட்ஜெட் உரையில் சொன்னார்கள். இந்தத் திட்டம், அந்தத் தாலுகாவிலுள்ள ஜனங்களுக்கு திருப்தியும் இல்லை, இஷ்டமும் இல்லை. இதைப்பற்றி சர்க்கார் கவனிப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

கடந்த ஒரு வாரத்திற்குள்ளாக, கிட்டத்தட்ட 50 அல்லது 60 கடிதங்கள் என் தொகுதியாகிய ராதாபுரம் தொகுதியிலிருந்து எனக்கு வந்திருக்கின்றன. அந்தத் தொகுதியைச் சேர்ந்த சில பிரக்காரர்கள், சில ஊர்கள் கன்யாகுமரி ஜில்லாவைத் தொட்ட இடங்களாக இருக்கின்றன. அங்கேயுள்ள மக்கள் அங்கே சேருவதற்கு இஷ்டப்படுவார்கள். மற்ற ஜனங்கள் இஷ்டப்படுவதாகத் தெரிவதில்லை. அப்படியே செய்யவேண்டாமாண்டும், மக்களைக் கலக்காமலும், மக்களைக் கேட்காமலும், அவர்களுடைய விருப்பத்தைத் தெரிந்துகொள்ளாமலும் செய்வது அவ்வளவு சரி அல்ல. கன்யாகுமரியைப் பற்றிச் சிலர் பேசும்போது கன்னியாகுமரி சிறை பிடிக்கப்பட்ட பிரதேசம் என்று சொன்னார்கள்.

SRI T. T. DANIEL ; Sir, let me make my position clear.

MR. SPEAKER : Let the hon. Member finish his speech. Then I will give the hon. Member a chance to speak. Sri Thomas may continue his speech.

SRI A. V. THOMAS : அது அவ்வளவு சரியல்ல என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. கன்னியாகுமரியின் ஒரு குமரிதான் இன்று நம்மை செலுத்துவதற்கும் மந்திரி சபையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

13th July 1957]

[Sri A. V. Thomas]

இதனால் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிற்கு விசேஷம் உண்டாகிறது. அதை யாரும் ஆட்சேபணை செய்ததாகத் தெரியவில்லை. “கன்னியாகுமரி ஜில்லா நம்முடையது. அங்குள்ளவர்கள் நம்மைச் சேர்ந்தவர்கள்” என்றுதான் எல்லோரும் நினைக்கிறார்கள் யாரும் யாரையும் சிறைப்படுத்தி வைத்திருப்பதாக நினைப்பதற்கு இடமில்லை என்று நினைக்கிறேன் என்று சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI T. T. DANIEL : Sir, I want to make the point clear. I never said the people of Kanyakumari district felt that it was a conquered territory. I only said that some of the district officers there are conducting themselves in such a manner as if it is a conquered territory.

SRI G. GOMATHI SANKARA DIKSHITAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஜில்லா நிர்வாகத்தைப் பற்றிய மானியத்தை ஆதரிக்கும் முகமாக இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராம மக்களுக்கு எல்லாம் நல்ல வசதியையும், சௌகரியத்தையும் உணுக்குடன் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்ற கடமை உணர்ச்சியில் ஜில்லா நிர்வாகம் நன்கு செயல்படவேண்டியது அவசியமாகும். நாம் சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு, ஆங்கிலேயர்கள் தமக்குப் பின்னே விட்டுப்போன அதிகார வர்க்கம் பழைய மனப்பான்மையை விட்டுவிட்டு, மக்களுக்குச் சேவை செய்வதே தம்முடைய முக்கியமான நோக்கமாகக் கருதி அரசாங்க ஊழியர்கள் வேலை செய்ய ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். ஆனாலும் சில சில குறைகள் இருந்துகொண்டு தான் வருகின்றன. ஜில்லாவிலுள்ள உயர்தரக் கலெக்டர் முதலிய அதிகாரிகள் நல்ல பொறுப்புணர்ச்சியோடு நிர்வாகத்தைச் செய்து வந்த போதிலும் அதற்கு அனுசரணையாக இருக்கிற மற்ற உத்தியோகஸ்தர்கள் அவ்வளவு நல்ல முறையில் மக்களுக்குப் பணி செய்யக் கூடிய மனப்பான்மையில் இல்லை. அரசாங்கத்தார் இதை நல்லமுறையில் சீர்திருத்த எல்லாவிதமான நடவடிக்கைகளையும் எடுத்து வருவதைப் பாராட்டுகிறேன்.

குறிப்பாக இப்போது உணவு நெருக்கடி அதிகமாக இருக்கிறது. தானிய விலைகள் ஏறிக்கொண்டிருக்கின்றன. இந்தச் சமயத்தில் ஆயிரக் கணக்கான விவசாயிகளும், மற்ற ஏழை எளிய தொழிலாளர்களும் வசிக்கக் கூடிய பிராந்தியங்களில் உடனடியாக நியாயவிலைக் கடைகளைத் திறக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தார் உத்திரவு போட்டாலும் இந்த உத்திரவை உடனடியாக நிறைவேற்றினால்தான் மக்களுடைய உணவுக் கஷ்டம் தீரும் என்பதை அதிகாரிகள் உணர்ந்து அதற்குத் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளும்படியாகச் செய்வார்கள் என்றும் நம்புகிறேன்.

மேலும் ‘ரெட் பேபிஸம்’ இன்னும் நடைபெற்று வருவதை ஒழிக்க வேண்டும். விவசாயிகளோ, கிராம வாசிகளோ அதிகாரிகளுக்கு விண்ணப்பங்கள் போட்டால், மனுக்கள் எழுதிக்கொண்டால் அதை உடனடியாகப் பைசல் செய்ய தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அவர்கள் இப்போது அப்படி அப்படியே கட்டிவைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நமது முதல் மந்திரி கூட அதிகாரிகளை எல்லாம் கூப்பிட்டு ஓரிடத்தில் கூட்டி இந்தமாதிரியாகக் கட்டி வைக்கக்கூடாது என்று போற்றத்தக்க முறையில் சொன்னார்கள். இதேமாதிரியான வகையில் கிராமவாசிகளுடைய மனுக்களை உடனுக்குடன் பைசல் செய்யப்படவேண்டும்.

என்னுடைய சொந்த அனுபவத்தில் கூறுவேன். ரெவின்யூ போர்டு லிருந்து வந்திருக்கிற ஒரு உத்திரவின்படி நிலம் கொடுக்கவேண்டுமென்றால் அதன்படி நிலம் அசைன் செய்வதற்கு ஐந்து வருஷ காலமாக எந்த ஆர்டரும் போடப்படாமல் தாமதமாகிறது. இம்மாதிரியாக நிலங்கள் அசைன் செய்வதற்கு காலதாமதம் ஆகாமல் ஏழை, ஹரிஜன மக்களுக்கு பிற்பட்ட மக்களுக்கு உணுக்குடன் அசைன் செய்யப்படவேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு நிர்வாகத்தை நல்ல முறையில் கண்காணித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

[Sri G. Gomathi Sankara Dikshitar]

[13th July 1957]

அதுமாத்திரமல்ல. நம்முடைய அரசாங்கத்திலிருந்து லட்சக்கணக்கான பண உதவி ஏழை விவசாயிகளுக்கும், பிற்பட்ட வகுப்பாளர்களுக்கும் அளிக்கப்படுகிறது. ஆனால் அவற்றை அப்படியே நேரிடையாக விவசாயிகள் பெறமுடியாதபடி லஞ்சம் நடமாடுகிறது. அதிகாரிகளை அணுகி அந்தப் பண உதவி முழுவதையும் பெறுவதற்குள் விவசாயிகள் பாதிப் பணத்தை இழந்துவிடக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கம் கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுத்து முழுப் பண உதவியும் விவசாயிகளுக்குப் போகும்படியாகச் செய்ய வேண்டும். லஞ்ச ஊழலை ஒழிப்பதற்கு நமது அரசாங்கம் கண்ணும் கருத்துமாக நடவடிக்கைகள் பல எடுத்து வருகிறது என்பதை நான் அறிவேன். இந்த ஊழலை நல்ல முறையில் நீக்க அவர்களது முயற்சியும் தளராது இருக்க வேண்டுமென்று கூற விரும்புகிறேன்.

அதோடு கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுடைய பரம்பரை பாத்தியதையை ஒழித்துவிட வேண்டுமென்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். அவர்களுக்குப் போதிய ஊதியம் கொடுக்கப்படவேண்டும். நமது சர்க்காருக்கு வேண்டிய அடிப்படைப் புள்ளி விவரங்களை, அவசியமான புள்ளிவிவரங்களை எல்லாம் அவர்கள் தான் சேகரித்துக் கொடுக்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுக்கவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிடம்தான் மாணவர்கள் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. விவசாயிகள் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அப்போது எல்லாம் அவர்கள் தங்கள் பொறுப்பை உணர்ந்து உடனடியாகத் தங்கள் பணியைப் புரியும்படி செய்ய வேண்டும். தங்கள் சம்பளம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறதென்ற உணர்ச்சியை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் தங்கள் கடமைகளைச் சரிவரச் செய்யாமல் இருக்கும்படி விடக்கூடாது. அவ்வாறு அவர்கள் இப்போது இருந்து வருவது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயமாகும். ஆகவே அவர்களுடைய நிலைமையைத் திருத்த முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமாத்திரம் அல்ல. விவசாயிகள் நிலங்களை விட்டு அப்புறப்படுத்தப்பட்டு அவர்கள் தாசில்தாருக்கோ, ரெவினயூ டிவிஷனல் ஆபீசருக்கோ 144ப்படி உத்திரவு போட்டு அப்புறப்படுத்துவதை நிறுத்தி வைக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பங்களும் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மனுக்கள் எல்லாம் துரிதமாகப் பைசல் செய்யப்படாததால்தான் நூற்றுக்கணக்கான விவசாயிகள் அப்புறப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதை நான் என்னுடைய சொந்த அநுபவத்தின் மூலமாக அறிவேன். இதற்கு இனி இடம் இல்லாமல் அவர்களுடைய மனுக்களின்மேல் துரிதமாக அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளும்படியாக அரசாங்கம் செய்யவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஜில்லா நிர்வாகத்தில் இப்போது இருக்கும்படியான ஊழல்களை நீக்குவதற்குச் சர்க்கார் எல்லாவகையிலும் முயற்சி செய்து வருகிறது என்பதைப் பாராட்டுகிறேன். இது அடியோடு ஒழிக்கப்பட்டால்தான் அதிகாரிகள் துரிதமாக மக்களுக்குச் செய்யவேண்டிய காரியங்களைச் செய்வார்கள். மக்களும் தங்களுடைய வேலைகளை காலதாமதமின்றி செய்வார்கள். நாடு முன்னேற்றம் அடையமுடியும். இதற்கு அடிப்படை ஜில்லா நிர்வாகம் ஒழுங்காக இருப்பதுதான். இதை அரசாங்கத்தார் சரியாக்குவார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI V.K. RAMASWAMY MUDALIYAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் முன்பு பேசியபோது ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் நிர்வாகமானது எப்படி நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டினேன். அரசாங்க நிர்வாகமானது நன்றாகச் செயல்படவில்லை, முக்கியமாக ஜில்லாவைப் பார்க்க வேண்டும். இப்போது இருக்கிற கலெக்டர்களுக்கு அதிகமான வேலைகள் இருப்பதனால் பேப்பர்கள் ரொம்பவும் தாமசமாகிறது என்றும் சொன்னேன்.

அமைச்சர் அவர்கள் அதற்குப் பதில் அளிக்கும்போது ஏதோ எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் சொல்லுகிறார்கள். அதற்குச் செலவு எவ்வளவு ஆகும் என்று அவர் யோசனை செய்யவில்லை என்பதுபோலச் சொன்னார்கள்.

13th July 1957]

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

முடிவான பதில் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. இப்போது தாற்காலிகமாக நம்முடைய மலபார் ஜில்லாவானது கேரளா ராஜ்யத்தில் போன பிறகு எஞ்சியுள்ள மலைபார் ஜில்லாவை மட்டும் மூன்றாகப் பிரித்து, மூன்று கலெக்டரேக்களைப் போட்டிருப்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதை ஒரு காரணமாக நாம் எடுத்துக்கொள்ளாது போனாலும் ஜில்லாவில் எவ்வளவு வேலை அதிகரித்து இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி யோசனை செய்ய வேண்டும். ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசர்கள் இருக்க வேண்டும். எடுத்துவிடலாமா என்பதைப் பற்றி யோசனை செய்ய வேண்டும். இரண்டு அல்லது மூன்றாகப் பிரித்தப்போட்டு கலெக்டர்களிடம் பேப்பர்கள் தாமசமாகாதவாறு நிர்வாகத்தை சலபமாக்கினால் பயனாக இருக்காது என்றும் யோசனை பண்ணவேண்டும். முக்கியமாக என்னுடைய ஜில்லாவாகிய செங்கல்பட்டு ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் அங்குள்ள கலெக்டர் அவர்களுக்கு அடிக்கடி மீனம்பாக்கம் வரவேண்டியிருக்கிறது. ஏதாவது அதிகாரிகள் விமானத்தில் வந்திறங்குவதாயிருந்தால் இவர் மீனம்பாக்கம் போய் அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் எல்லாம் செய்துகொடுத்து அவர்கள் திரும்பிப் போகும் வரை அவர்கள் கூடவே இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. இதனால் அவருடைய முசாமைக் கலைத்துவிட்டு அங்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. இப்படி அவர் சென்னையில் இருக்கும் காலத்தில் ஆபீஸருக்கு வரும் பேப்பர்கள் எல்லாம் அங்கேயே pending ஆக இருக்கிறது. அவசரமான காரியங்களுக்குகாக அனுப்பப்படும் பேப்பர்களுக்கு பதில் ஜில்லாமல் இருக்கிறது. இம்மாதிரியான ஒரு நிலை அங்கு நீடித்து வருகிறது. எனக்கு முன்னால் பேசிய அங்கத்தினர் தியாகராஜன் அவர்கள் சொன்னது எல்லாம் உண்மைதான். ஒரு ஜில்லாவிலேயே கலெக்டர் தாசில்தார், டெபு தாசில்தார் இவர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். கலெக்டர் என்ற ஒரு பதவியிருக்கும்போது அதோடு அடிஷனல் டிஸ்ட்ரிக்ட் மாஜிஸ்ட்ரேட் என்ற அதிகாரியும் இருக்கிறார்கள். ஜில்லாவை பிரித்தால் இந்தமாதிரி அதிகாரிகளுக்கு அதிக வேலை இருக்காது. பல இடங்களிலும் லஞ்ச ஊழல் இருப்பதாக சொன்னார்கள். இதைப்பற்றி நிதி மந்திரி அவர்கள் ஒரு ஸ்டேட்மெண்டை கொடுத்தார்கள். எவ்வளவோ நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று அதில் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்னும் லஞ்சம் ஒழிந்தபாடில்லை. எல்லோருக்கும் தெரியும் லஞ்சம் ஜில்லாமல் இன்று ரெவன்யூ டிப்பார்ட்மெண்டில் ஒரு பேப்பரும் வெளியே வருவதில்லை. இதை ஒழிப்பதற்கு தீவிரமான முயற்சி எடுக்க வேண்டும். என்.ஜி.ஒக்களுடைய பிரச்சினைகள் இங்கு எவ்வளவோ சொல்லப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அவர்களை திருப்தி செய்வதற்காக ஏதோ ஏழு, ஐந்து ரூபாய் என்று அவ்வன்ஸ்ஸில் கூட்டி இருக்கிறார்கள். அதே மாதிரிதான் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு கொடுக்கும் ஊதியம் போதாது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு பிளாக் டெவலப்மெண்ட் ஏரியாவில் வேலை கொடுத்தால் இவர்களுக்கு உதவிகரமாக இருக்கும். நான் அன்றைக்கும் இந்த யோசனையை சொன்னேன். அதை பிரஸ்காரர்கள் சரியாக ரிப்போர்ட் செய்யவில்லை. இந்த பிளாக் டெவலப்மெண்ட் ஏரியாவில் இருக்கும் பல உத்தியோகங்களில் இவர்களை போலாம். இதல்லாமல் டிஸ்ட்ரிக்ட் பப்ளிஸிட்டி ஆபீசர் என்றும், கிராமசேவக் என்றும் பல உத்தியோகஸ்தர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் என்ன வேலை செய்கிறார்களோ தெரியவில்லை. காங்கிரஸ் ரிசாரம் செய்து வருகிறார்களோ என்னமோ தெரியவில்லை. இவர்கள் அந்த இடங்களில் என்ன வேலை செய்கிறார்கள் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த மாதிரி ஏரியாக்களில், முக்கியமாக பிளாக் டெவலப்மெண்ட் ஏரியாவில் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களை நியமித்து அவர்களுக்கு வேலைகளை கொடுத்து ஊதியத்தை அதிகப்படுத்தலாம். அடுத்ததாக ஒரு ரேடியோ இன்ஜினியரிங் டிப்பார்ட்மெண்ட் இருக்கிறது. இதுவும் எலக்ட்ரிஸிட்டி டிப்பார்ட்மெண்டின் கீழ் வேலை செய்து வருகிறது. இது டிஸ்ட்ரிக்ட் அப்டிஸ்ட்ரேஷன் கீழ் வருகிறது. இவர்கள் வாங்குகிற ரேடியோ செட்டுகளுக்கு 300 ரூபாய் வீதம் ரிபேர், குபர்விஷன் சார்ஜ் போடுகிறார்கள். இன்றைக்கு புது செட்டே 250 ரூபாய்தான் இருக்கிறது. ஆகவே, எத்தனை ரேடியோ வேண்டுமோ இதை பெரிய பிளாவேட் கம்பனிகளிடம் கொடுத்துவிட்டால் இந்தச் செலவை மிச்சப்படுத்தலாம். இந்த

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [13th July 1957]

ரேடியோ டிப்பார்ட்மெண்டுக்கு அவசியமே இருக்காது. ஆகவே இதை கவனித்து அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேமாதிரிதான் சென்னையில் “அக்காமலேஷன் கண்ட்ரோலர்” என்ற ஒருவர் இருக்கிறார். இவருக்கு என்ன வேலை என்று எங்களுக்கு விளங்கவில்லை. இந்த வேலைகளை செய்யவேண்டுமென்றால் ஜில்லாக்களில் ரெவின்யூ ஆபீசர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் இந்த மாதிரி வேலைகள் ஏதாவது இருக்குமானால் ஒப்படைக்கலாம். ஆகவே இந்த “அக்காமலேஷன் கண்ட்ரோலர்” என்பது அவசியமில்லை என்று நினைக்கிறேன். இதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்ததாக நிலங்கள் ஆர்ஜிதம் செய்வதில் ரெவன்யூ டிப்பார்ட்மெண்டில் பேப்பர்கள் அதிகமாக pending ஆக இருக்கிறது. பல இடங்களிலும் ஹரிஜனங்கள் வீடு கட்டுவதற்காக கடன் கேட்டு ரெவன்யூ டிப்பார்ட்மெண்டிலிருந்து எழுதினால் பேப்பர்களுக்கு சரியான பதில் வருவதில்லை. ஆகவே இப்போது இருக்கும் நில ஆர்ஜிதம் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களை எல்லாம் கவனிப்பதற்கு ஒரு “ஸ்பெஷல் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்ட்” போட்டால் நல்லது. அவதில் செய்து ஜில்லாக்களிலும் கூடியசீக்கிரம் இந்த வேலைகளை முடித்து, அங்குள்ள மக்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களுக்கு வற்புறுத்தி சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRIMATHI KAMALAMBUJAMMAL : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து யான் சில வார்த்தைகளை சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதோடு இருக்கின்ற சிலகுற்றங்களுகளை சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை. உதாரணமாக விவசாயிகள் அவர்களுடைய காரியங்களுக்காக கொடுக்கப்படும் மனுக்கள் தாலுகா ஆபீஸ்களில் போய் தங்கி ஓய்வு பெற்றுக்கொள்வதோடு நீண்ட காலமாக வெளியே வருவதில்லை. இது நம்முடைய அமைச்சர்களுடைய தவறல்ல. அந்தந்த தாலுகாக்களிலுள்ள சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளின் அஜாக்கிரதையான இதற்கு காரணம். ஆகவே துரிதமாக நடத்துவதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இரண்டாவது பட்டாக்களை மாற்றம் செய்வதில் ஒரு கனனுடைய பட்டா அவன் இறந்துபோன பின்னும் மாறாமல் அவன் பேரில் பட்டா இருப்பது சஜலமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஒரு நிலத்தை இறந்துபோனவருடைய பேரன் வைத்துக்கொண்டு அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தாலும் அவனுடைய பட்டாநின் பெயரில்தான் பட்டா இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதனால் என்ன கஷ்டம் ஏற்படுகிறதென்றால் விவசாயி ஏதாவது கடன் கேட்டு மனு கொடுக்கும்போது, உங்கள் பேரில் பட்டா இருக்கிறதா என்று கேட்டு, அவ்விதம் பட்டா இல்லையென்றால் கடன் கொடுக்க முடியாது என்று கூறிவிடுகின்றனர். ஆகையால் யார் நிலங்களை அனுபவிக்கிறார்களோ, அவர்கள் பேரில் அவ்வப்போது பட்டா மாற்றம் செய்து கொடுக்கவேண்டும். சில இடங்களில் கூட்டுப் பட்டாக்கள் இருக்கின்றன. இவைகளைப் பிரிக்கவேண்டும். கிஸ்தி கொடுக்கும்போது யார் யார் எந்த சர்வே நம்பர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள், என்பது பிரத்தேகமாக தெரிய வேண்டும். இல்லையென்றால் கிஸ்தி கொடுப்பதற்கு ரொம்பவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆதலால் இந்த மாதிரியுள்ள கூட்டுப் பட்டாக்களைப் பிரித்து அவர்களுக்குரிய சர்வே நம்பர்களை போட்டு கொடுப்பது மிக மிக அவசியம். இந்த வேலையை யெல்லாம் கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் செய்யவேண்டும். இதற்கு கிராம முனிசிபுல்கள் கர்ணங்கள் அக்கரை எடுத்து வேலை செய்ய வேண்டும். கிராம கர்ணங்கள் அங்கு சரியானபடி வேலை செய்வதில்லை. அங்குள்ள கிராம கர்ணங்கள் தங்களை கவர்னர் என்று நினைத்துக் கொள்கிறார்கள். அவர்கள் அஜாக்கிரதையாக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் பொதுமக்களோடு சேர்ந்து பழகுவதில்லை. இப்பொழுதெல்லாம் கவனர்கள்கூட பொதுமக்களிடத்தில் வந்து பழகுகிறார்கள். அவர்கள் தாங்கள் ஒரு பொது மகான் என்று நினைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் இந்த கணக்குப்பிள்ளைகளுக்கும் இன்னும் பழைய “ஸூப்பிரியாரிடி” உணர்ச்சிதான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அடிக்கடி எங்கேயாவது இவர்

13th July 1957] [Srimathi Kamalambujammal]

போய்விடுவார். இம்மாதிரி அதிகமான குறைகள் இருக்கிறது. இவைகளை கிராம அடிப்படையில் கவனித்து இந்தக் குறைகளை நீக்குவதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எஸ்டேட் லான்ட்ஸ், இனாம் லான்ட்ஸ், சிவோயஜாமா லான்ட்ஸ் இவைகளில் குடியிருக்கும் விவசாய மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள், அந்த நிலங்களில் இருப்பதின் காரணமாக அவர்களுக்கு அரசாங்கத்திலிருந்து எந்தவிதமான சலுகைகளும் கிடைக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே அந்த நிலங்களை உடனடியாக அரசாங்கமே எடுத்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு, அந்த விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய உதவிகளை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த நிலச்சுவாந்தார்களோ அல்லது நிலத்தைப் பயிரிடுபவர்களோகூட திரிசங்கு சொர்க்கத்தில் இருப்பதுபோல்தான் இருக்கிறார்கள். நிலச்சுவாந்தார்கள் தங்கள் நிலத்தை எப்பொழுது அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளுமோ என்ற நோக்கத்தோடு அவ் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய டிசைன்களை செய்துக்கொடுக்க மறுத்து விடுகிறார்கள். அவர்கள் எஸ்டேட் லான்ட்டில் இருப்பதால் சர்க்காரிலிருந்தும் எந்தவிதமான சலுகைகளும் கிடைக்காததால் விவசாயமக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே அதை உடனடியாக கவனித்து மற்ற பகுதிகளில் இருக்கிற விவசாயமக்களுக்கு என்னென்ன சலுகைகள் கிடைக்கிறதோ அதேபோன்று இவ்விவசாய மக்களுக்கும் வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு அங்கத்தினர் மாறுவேடம்பூண்டு அமைச்சர்கள் பேர்களைண்டுமென்று சொன்னார். ஆனால் அந்தக் காலத்தில் அமைச்சர்கள் எல்லாம் அரண்மனைகளில் வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்கள் வெளியே அதிகமாக வராததால் அவர்கள் மாறுவேடம் பூண்டு வெளியே சென்றாலும் அவர்களை மக்கள் தெரிந்துகொள்ளமுடியாது. ஆனால் நமது அமைச்சர்கள் எல்லோரும் பொதுமக்களுடன் நன்கு பழகி, பொதுமக்களோடு சகோதரர்கள்போன்று பழகுவதால் அவர்கள் மாறுவேடம் பூண்டு சென்றாலும் மக்களால் அவர்களைக் கண்டுக்கொள்ள முடியும். ஆகவே அமைச்சர்கள் மாறுவேடம் பூண்டு செல்லும் யோசனையை கைவிட்டு விட்டு அவர்கள் இலகாக்ங்களுக்கு கண்டிப்பான முறையில், வேண்டிய உத்தரவுகளை போட்டால் போதும் என்று சொல்லிக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, 10-50
மாவட்ட நிர்வாக முறைகளைப்பற்றி எனக்கு முன்னால் பலர் இங்கு எடுத்துக் கூறினார்கள். இத்தகைய நிர்வாகங்களில் உள்ள குறைபாடுகளைக் கவனிப்பதற்காக அமைச்சர்கள் மாறுவேடத்தில் சென்று கவனிக்கவேண்டுமென்று ஒரு கருத்தும் கூறப்பட்டது. மாறுவேடத்தில் சென்றால் அது பலிக்காது என்ற கருத்தும் எடுத்துக் காட்டப்பட்டது. அமைச்சர்கள் மாறுவேடத்தில் செல்லாவிட்டாலும் அமைச்சர்களுக்குரிய வேடத்திலே சென்று காரியங்களைக் கவனிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அமைச்சர்களுக்குரிய வேடம் என்று நான் சொல்லும்போது, அமைச்சர்கள் தங்கள் வருகையை முன்கூட்டியே அறிவித்து விட்டுப் போவதால், “ப்ரோக்கிராம்” அனுப்பிவிட்டுப் போவதால் அமைச்சர்களின் கண்களுக்குப் புலனாகக் கூடாத காரியங்கள் மறைக்கப்பட்டு விடுகின்றன, அதிகாரிகளால். இது அனுபவத்தில் அறிந்த உண்மையாகும். ஆகவே அமைச்சர்கள் தங்கள் வருகையை அறிவிக்காமல் சென்று மக்களுக்கு நிம்மதி தரக்கூடிய விதத்தில், மக்களுக்கு நீதி கிடைக்கும் விதத்தில், உண்மையைக்காண முயற்சிக்கவேண்டும். மாவட்ட நிர்வாகம் இன்றையதினம் குறைவாக இருப்பதற்கு பல்வேறு காரணங்கள் உள்ளன. அதற்கு, பொதுவாக காங்கிரஸ் கட்சியில் இருப்பவர்கள் எடுத்துச் சொல்லக்கூடிய கருத்து, வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் இருந்த மாவட்ட அமைப்பானது இன்றும் இருக்கிறது, அதனால்தான் நிர்வாகத்தில் குறைகள் ஏற்படுகின்றன என்று சொல்கிறார்கள். அதை உண்மையாகவே அவர்கள் நம்புவார்களேயானால் இவ்வளவு காலத்திற்குள்ளாக அந்த நிர்வாக முறையை திருத்தியிருக்க வேண்டும். வேறு காரியங்களில், வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் ஒரு சில காரியங்களைக் கண்டிக்கத் தயங்காத காங்கிரஸ் ஆட்சியாளர்கள், இந்த

[Sri K. Anbazhagan]

[13th July 1957]

மாவட்டங்கள் சின்னப்பின்னமாக மாறப்பட்ட முறையில், ஒத்து வராத நிலையில் இருந்தபோதிலும் அதைத் திருத்தியமைக்காதது அவர்களுக்கு அது ஓரளவு அது குறித்து ஒரு தெளிவான கருத்து இல்லை என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது. குறிப்பாக, ராமனாதபுரம் மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அதன் ஒரு கோடியிலிருந்து மற்றொரு கோடிவரைச் சென்று திரும்புவது எளிதன்று. ராமனாதபுரம் மாவட்டத்தின் தலை நகரம் இருப்பது மதுரையில். மதுரை மாவட்டத்தின் தலை நகரம் இருப்பது மதுரையில்தான். இப்படி ராமனாதபுரம் மாவட்டம் பெரியதொரு மாவட்டமாக இருந்தபோதிலும் அம்மாவட்டத்தின் தலை நகரம் அம் மாவட்டத்தில் இல்லாது மதுரையில் இருப்பது ராமனாதபுரம் மாவட்டத்தில் இருக்கும் மக்களின் துர்பாக்கியந்தான். அதைப் போலவே செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தின் தலைநகரம் சென்னை நகரின் உள்னில் ஒரு பகுதியில் இருக்கிறது. சென்னையில் இருக்கும் சைதாப் பேட்டையில் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தின் தலைநகரம் இருக்குமேயானால், செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தின் கலெக்டர் ஆபிஸ், டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்ட் ஆபிஸ் இவைகள் சைதாப்பேட்டையில் இருக்குமானால் அது செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தின் வளர்ச்சியை ஓரளவு பாதிக்கும் என்பதில் ஐயமே கிடையாது. அதோடு கூட சென்னை நகர மக்கள் நெருக்கடியையும் அது ஓரளவு வளர்க்கும். புதிய தலை நகரங்கள் வளர்வதற்குரிய வாய்ப்பையும் அது தருக்கும். அது, அதிகாரிகள் பல இடங்களில் பரவலாக இருப்பதைக் குறைக்கும் என்பதை எண்ணிப் பார்த்து கூடுதலான தலைநகரங்கள் ஏற்பட வழி செய்யவேண்டும். ஒரேயிடத்தில் ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட தலை நகரங்கள் இருக்குமானால் அதனால் மக்கள் நெருக்கடி கூடுதலாகும். அதை, நாம் சென்னை, மதுரை, திருச்சி, தஞ்சை போன்ற இடங்களில் காண்கிறோம். அதேபோல் வேறு சில நகரங்கள், மாட மானிக்கைகள் கட்டப்பட்டிருந்த இடங்கள் இன்று அங்குள்ள மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் தேய்ந்து போய் இருப்பதால் அவைகள் கவனிப்பாற்றற்குக் கிடக்கின்றன. உதாரணமாக, புதுக்கோட்டையை நான் சொல்வேன். காரைக்குடியை நான் சொல்வேன். அப்படிப்பட்ட இடங்களில் மாவட்ட நிர்வாக இயந்திரத்தைப் பரவலாக செய்ய பல்வேறு இடங்களில் இருப்பதற்கு அல்லது தேவைக் கேற்ப புதிய மாவட்டங்களைத் தோற்றுவித்து புதிய தலை நகரங்களை அமைக்க அரசாங்கத்தார் கவனத்தோடு செயலாற்றவேண்டும். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு தலை நகரம் ஏற்படுத்தி அத்தலைநகரம் அம் மாவட்டத்தின் நடுமையத்தில் அமைக்கப்படவேண்டும். அப்படியிருந்தால் தான் மக்கள் தலை நகருக்கு வந்து தங்குதது குறைகளைப் போக்கிக்கொள்ள எளிதாக இருக்கும். ஆகவே அந்த முறையில் மாவட்டங்களை புனரமைப்பு செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அப்படிப் பார்த்தால் புதுக்கோட்டை ஒரு தலை நகரமாக முடியும். திருச்சியிலிருந்து புதுக்கோட்டையைப் பிரித்து, இராமனாதபுரம் மாவட்டத்தின் வட கோடிக்கு அப்பாலுள்ள சில பகுதிகளையும், தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள அரந்தாங்கி தாலுகாவையும் சேர்த்து அங்குள்ள மக்களுக்கு ஒரு புனர்வாழ்வளிக்க ஒரு புதிய மாவட்டத்தை அமைக்கவேண்டும். இப்பொழுது கன்னியாகுமரிப் பகுதியோடு நாங்குனேரிப் பகுதியைப் சேர்ப்பதுபற்றி அங்குள்ள மக்கள் தங்குதது எதிர்ப்பு மனப்பான்மையை எடுத்துக் காட்டினார்கள். மக்களிடத்திலே அந்தக் கருத்து முதலிலே தெரிவிக்கப்பட்டு, அதனால் அவர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய நன்மையைச் சுட்டிக் காட்டி அதற்குப் பின்னர்தான் மாற்றம் செய்யப்படவேண்டும். அப்படி மாற்றம் செய்வதற்குண்டான காரணங்களை எடுத்துச் சொல்லி மக்களின் மனதை அந்தப் பக்கம் திருப்பவேண்டும். ஜில்லாவிற்கு ஒரு விளம்பர அதிகாரி இருப்பதாக எதிர்ப்பு அங்கத்தினர் ஒருவர் சொன்னார். அந்த அதிகாரிகள் மக்களிடையே அரசாங்கம் செய்யும் காரியங்களை எடுத்துச் சொல்ல பயன்படுத்தப்படுவார்களேயானால் அது நல்லதொரு பயனை அளிக்கும். அடுத்து, படி, மாவட்ட நிர்வாகத்தின் கீழ் இருக்கும் மாவட்ட நிலையங்கள் அம் மாவட்டத்தின் நடுமையத்தில் இருக்கவேண்டும். தாலுகா ஆபீஸ்கள் மூலந்தான் மக்களின் குறைகள் மாவட்ட அதிகாரிகளுக்குப் போய்ச்சேர்ந்து திரும்பவும் அவர்கள் மூலந்தான் காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. இந்த

13th July 1957]

[Sri K. Anbazhagan]

தாலுகா ஆபீஸ் நிர்வாகத்தில் ஊழல் மலிந்து கிடக்கின்றன. அவர்களுக்கு அளவு கடந்த வேலை இருப்பது ஒரு காரணமாய் இருக்கலாம், வெளியே சென்று சுற்றிப் பார்த்து வேண்டியது செய்வதில் அவர்களுக்கு அக்கறை இல்லாதது ஒரு காரணமாய் இருக்கலாம், இரண்டு நாலு என்று கூலி கொடுத்துத் தவிர வருகின்ற எந்த வேண்டுகோளையும் தீர்க்காத ஒரு மனப்பான்மை சாதாரண உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு ஏற்பட்டு இருப்பது ஒரு காரணமாய் இருக்கலாம், கிராமங்களிலிருந்து வருகிற மக்கள் ஒன்றும் தெரியாதவர்கள், விஷயம் தெரியாதவர்கள் என்றதொரு அலட்சிய மனப்பான்மை ஒரு காரணமாயிருக்கலாம். இப்படிப்பட்ட நிலையும் இம்மாதிரிப்பட்ட சில ஆபீஸ்கள் உடனடியாகத் திருத்தியமைக்கப் படாவிடால் இந்த நாட்டு மக்கள் நன்மை அடைய மாட்டார்கள். மாவட்ட அதிகாரிகள் சிலர் நல்லவர்களாக இருந்தால் அந்த அதிகாரிகளின் திறமையினால் ஓரளவு நிர்வாகம் சிறப்பாக நடைபெறுகிறது என்று பாராட்டி நேர்ந்தாலும் பல நிலையங்களுக்கும் குறைபாடிருந்து உள்ளாகிறது. கிராம மக்களிடமிருந்து விண்ணப்பங்கள் வருமபோது, அவ்விண்ணப்பம் எப்பொழுது பரிசீலிக்கப்படும், அதற்குள்ள பதில் எப்பொழுது கிடைக்கும், என்பது இப்பொழுது அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. பல மாதங்கள் கடத்தப்படுகிறது. அதிகாரிகளிடம் சென்று கேட்டால் அவர்களுக்கு அதைக் கவனிக்க முடியவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். கிளர்க்கிடம் சென்று அந்தப் பேப்பர் எங்கிருக்கிறது என்று கேட்டால் அப்பேப்பர் இருக்கிற இடமே தெரியவில்லை. ஆகவே இந்த முறை மாற்றப்பட வேண்டும். தாசில்தாருக்கு ஒரு மனு அனுப்பப்பட்டால், அது ஒரு வாரத்திற்குள் கிளர்க்கின் மேஜையிலிருந்து தாசில்தாருக்கு அனுப்பப்பட்ட வேண்டும். ஒரு வாரத்திற்கு மேல் விண்ணப்பம் கவனிக்கப்படாமல் கிளர்க்கிடமே இருக்குமானால் அதனால் ஏற்படும் காலதாமதம் என்ன என்று பார்த்து, ஒரு பேப்பரும் கிளர்க்கிடம் ஒரு வாரத்திற்கு மேல் தங்கக் கூடாது என்று உத்தரவு இடப்பட வேண்டும். வெளியிலிருந்து வரும் மக்களுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் இடையே தொடர்பு உண்டாகப் பப்ளிக் ரிலேஷன்ஸ் ஆபீஸர் போன்ற யாவையாவது ஒரு கிளர்க் தகுதியுடையவரை நியமிக்க வேண்டும். எனக்கே கூட சென்னையிலுள்ள பல நிலையங்களில் யாரிடத்தில் முறையிடுவது என்பது தெரியாது என்று சொன்னால் கிராமங்களில் இருக்கும் மக்களுக்கு எப்படித் தெரியும். யாரிடத்தில் கொடுக்க வேண்டும், எப்பொழுது அதற்குப் பதில் கிடைக்கும், முடிவு எப்பொழுது தெரிவிக்கப்படும் என்பவைகளை எல்லாம் பப்ளிக் ரிலேஷன்ஸ் கிளர்க் மூலமாக தெரிந்துகொள்ள வாய்ப்பு இருக்கச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து நான் சொல்வேன். குறைகள் இருக்கின்ற வரையில் திருப்தி ஏற்படாத முறையில் கவர்னராக நினைத்துக்கொண்டாலும் சரி, அல்லது தோட்டிகளாக நினைத்துக்கொண்டாலும் சரி இந்த நாட்டு நிர்வாகம் சீர்படாது. அவர்களுக்கு இமைக்கின்ற அநீதி குறிப்பிடத் தக்கது. பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் 23 ரூபாய் ஊதியம் வாங்கியவருக்கு 7 ரூபாய் அதிகம் கொடுத்து இப்போது 30 ரூபாய் ஊதியம் தரப்படுகிறது. ஏறத்தாழ 30 ரூபாய் ஊதியம் உள்ளவர் யாரால்தான் தங்களுள் முழுக் கடமையை நிறைவேற்ற முடியும். அவர்கள் தங்கள் கடமையில் மனதார ஈடுபட முடியுமா என்பதை உணர வேண்டும். ஆகவே அவர்களுடைய கடமையைச் செய்வதற்கு அவர்களை விடவில்லை. ரெலின்யூ இலாகாவின் செலவைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிற நேரத்தில் 10 ஆண்டுகளுக்கு முன் 25 லட்சம் ரூபாயாக இருந்தது இன்றைக்கு ஏறத்தாழ ஒரு கோடி ஆகிறது. ஏன் என்று கேட்டால் மக்கள் வாழ்க்கைத் தரம் 4½ மடங்கு உயர்ந்துவிட்டது என்று புள்ளி விவரம் கொடுக்கிறார்கள். அதோடு 1½ கோடியாக ஆகக் கூடும். என்று புள்ளி விவரம் காட்ட அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறது. பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன் இருந்ததை விட இன்னுக்கு வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் 10 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு சம்பளத்தில் 7 ரூபாய் உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் அவர்களிடமிருந்து எந்த அடிப்படையில் கடமையுணர்ச்சியை எதிர்பார்க்க முடியும். நாள் முழுவதும் எந்த அதிகாரி வந்தாலும் போய் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. யார் எந்த உத்தரவு அனுப்பினாலும் அந்தக்

[Sri K. Anbazhagan]

[13th July 1957]

கிராம கணக்குப்பிள்ளை பதில் அனுப்ப வேண்டியது கடமையாக இருக்கிறது. இருபத்தி நாலு மணி நேரத்தில் கேட்கப்படக் கூடிய கேள்விகளுக்குப் பதில் தர வேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படுகிறார்கள். இந்த மாதிரி நிலையில் இருப்பவர்கள் கௌரவ அதிகாரிகள். கௌரவப் பிச்சை போல சம்பளம் தரப்பட்டு கௌரவப் பட்டம் தரப்படுகிறது. அதைத் தவிர கௌரவமும் இல்லை; கௌரவத்தைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளக் கூடிய சம்பளமும் இல்லை. கௌரவ உத்தியோகஸ்தர்கள் என்றாலும், சாதாரண மற்ற உத்தியோகஸ்தர்களுக்குள்ள ஓய்வும் இல்லை. சாதாரண உத்தியோகஸ்தர்கள் 8 மணி நேரம் வேலை செய்தால் போதும். ஆனால் கிராம அதிகாரிகளுக்கு அந்த வாய்ப்பும் இல்லை. சாதாரணமாக வில்லேஜ் முனிசிப் கௌரவ அதிகாரி என்று அரசாங்கம் குறிப்பிடுமானால், அதில் கௌரவம் இருக்கிறது என்று நான் ஒப்புக்கொள்வேன். கணக்குப் பிள்ளையை கௌரவ அதிகாரி என்று குறிப்பிடும்போது அவரிடமிருந்து வாங்கும் வேலையைப் பார்த்தால் கிராமத்தில் இருக்கின்ற கோழிக் குஞ்சிலிருந்து, வயலிலே விளைகிற ஒவ்வொரு பொருளைப் பற்றியும், ஊரில் ஒருவன் இறந்தபோனாலும் அல்லது பிறந்தாலும் அதற்குக் குறிப்புவைத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கின்ற ஒரு அதிகாரியை கௌரவ அதிகாரி என்று நாம் குறிப்பிடுவோமானால், அது நம்மை நாமே ஏமாற்றிக்கொள்ளக் கூடியதாகும். மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் 4 மடங்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிடும்போது, அவர்களுடைய ஊதியம் இரு மடங்காவது உயர்ந்து ஏறத்தாழ 45 அல்லது 50 ரூபாய் ஊதியம் கிடைத்தால், அவர்கள் குற்றம் செய்தால் அதைக் கேட்பதில் அரசாங்கம் பெருமை கொள்ள முடியுமே தவிர, நீங்கள் மாமூல் வாங்குகிறீர்கள், அங்களுக்குக் குடிமக்கள் படி அளக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அது உண்மை வாதமாகாது. மிக உயர்ந்த உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் சிறிய உத்தியோகஸ்தர்கள் மாமூல் கொடுத்து வருகிறார்கள். பெரிய நிர்வாக அதிகாரிகளும் தங்கள் கீழ் உள்ளவர்களை நசுக்கிப் பிழிந்து, அவர்களிடமிருந்து பணம் பறிக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை உள்ள நாட்டிலே அடித்தட்டிலுள்ள அதிகாரிகளைப் பார்த்து மாமூல் பெறுகிறீர்களே, ஆகையால் உங்களுக்குக் கூடுதல் சம்பளம் வேண்டுமா என்று சொன்னால் அது வாதம் ஆகாது. இந்த நிர்வாகத்தை நடத்த இன்றைக்கு N.G.O. க்கள் தான் முக்கியம். ஏறத்தாழ மாவட்ட நிர்வாகத்தின் உள் கூடாக அமைந்திருப்பவர்கள், இன்றைக்கு அவர்களுக்குத் தரப்படுகிற சம்பளத்தில் அவர்களுக்கு திருப்தி இல்லை. அமைச்சர்கள் பதில் சொல்லலாம்—என்ன, திருப்தி இல்லாவிட்டால் கிளர்ச்சி செய்வதுதானே என்று.

THE HON. SRI P. KAKKAN : அப்போது சர்க்கார் சிப்பந்திகளின் சம்பளத்தை உயர்த்தியபோதும் கூச்சலிட்டார்கள். இன்று இன்னும் சம்பளம் கூடக் கொடுக்கவில்லை என்று பேசுகிறார்கள்.

SRI K. ANBAZHAGAN : இந்த நிலையில் தரப்படுகிற சம்பளம் அவர்களை ஏமாற்றப் பயன்படுகிறதே தவிர, அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தப் பயன்படவில்லை. இன்றைக்கு நாட்டிலே அலுவலியமாக பணம் செலவு செய்யப்படுகிற துறைகளைக் காட்டுகிறோம். ஆனால் செலவுகளை சிறுத்த முடியவில்லை. ஐந்தையும், ஏழையும் அளந்துவிட்டு திருப்தி அடைந்துவிட்டார்கள் என்று கூறுகிறார்கள், அரசாங்கப் புள்ளி விவரங்களில். ஆனால், அவர்கள் அரசாங்கத்தை எதிர்த்துப் பேசத் தெரியாத வாயில்லாப் பூச்சிகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தரப்படுகிற சம்பளம் பொருளாதார புள்ளி விவரப்படி, வாழ்க்கைத்தர புள்ளி விவரப்படி கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தாலும் இன்றைக்கு 4½ மடங்கு உயர்ந்திருக்க வேண்டும்; போனால் போகிறது 2½ மடங்கு; வேண்டாம் 1½ உண்டா; அதுவும் இல்லை. கிடைத்தது எழும், ஐந்தும்தான். அமைச்சர்களுக்கு 500 ரூபாய் சம்பளத்திற்குமேல் இருக்கக் கூடாது என்று இன்று ஆளும் கட்சியினராக இருக்கும் காங்கிரஸ்காரர்கள் அன்று பேசினார்கள். இன்றைக்கு மந்திரிகளுக்கு 1,500 ரூபாய் 2,000 ரூபாய் சம்பளம் இருப்பது ஏன் என்று கேட்டால், அவர்களின் மாபெரும் தலைவர் பண்டித நேரு

13th July 1957]

[Sri K. Anbazhagan]

சொல்கிறார், அன்றைக்கு இருந்ததைவிட இன்றைக்கு 4½ மடங்குக்குமேல் உயர உண்மையாகவே இடமிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். நான் அதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் அதை விட அவர்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆனால் ஏழை N.G.O.-க்களுக்கு அப்படிப்பட்ட அதிகாரம் இல்லை. சொல்வதற்கான வாய்ப்பும் இல்லை. அவர்களிடத்திலே உள்ள குறைகள் என்ன என்பதை அரசாங்கம் கேட்கிறதா என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கு திருப்தி ஏற்பட்டால்தான் அவர்களிடமிருந்து நல்ல வேலையை எதிர்பார்க்கலாம். ஆகவே அவர்களது குறைகளைப் போக்க அரசாங்கம் முயற்சிக்க வேண்டும்.

SRI P. S. K. LAKSHMIPATHI RAJ : சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு அங்கத்தினர் எவ்வளவு நேரம் பேசலாம் ?

MR. SPEAKER : யார் யார் பேசுவது, எந்தெந்தக் கட்சிக்கு எவ்வளவு நேரம் கொடுப்பது, அங்கத்தினர்களுக்கு எவ்வளவு நேரம் கொடுப்பது, இதை எல்லாம் தீர்மானிப்பது சபாநாயகருடைய கடமை. கனம் அன்பழகன் ஒரு கட்சி உப தலைவர் ஆனதால் அதிக நேரம் பேசுவதற்கு சலுகை கொடுப்பது அவசியம். கனம் அங்கத்தினர் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவராக வந்தால் அவருக்கு ½ மணி நேரம் அவசியம் கொடுக்கிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : மாவட்ட நிர்வாகத்திலுள்ள குறைகளைப் போக்குவதற்கான வழி வகைகளைச் சொல்வதற்காகத்தான் இதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். N.G.O. க்கள், கிராம அதிகாரிகள் இவர்களது ஊதியம் இன்னும் சிறிது அதிக அளவிற்காவது உயர்த்தப்பட வேண்டியது மிக மிக அவசியம். அப்படிச் செய்து அவர்களுக்குத் திருப்தி ஏற்பட்டு ஒழுங்கு முறை வலியுறுத்தப்படுமானால் இப்போதிருப்பதை விடச் சிறந்த முறையில் நிர்வாகம் நடத்த முடியும்.

கடைசியாக ஒரு காரியத்தை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். பல வேறு அதிகாரிகளைக் கொண்டு நிறைவேற்றப்படும்போது, குழம்பத்திற்கு ஆளாகிவிடுகிறோம். Community Project Department, District Board நிர்வாகம், ரெவின்யூ நிர்வாகம், இந்த மூன்று நிர்வாகங்களும் சில பகுதிகளில் ஒன்றுக்கொன்று குறுக்கீடாக இருக்கின்றன. ரோடு போடுதல், கிணறு தோண்டுதல், கல்விச் சாலைகள் ஏற்படுத்துதல், முதலியவைகளில் இந்த மூன்று பகுதிகளும் சேர்ந்து கவனிக்க வேண்டியிருப்பதால் ஒன்றும் நடவாமை போய்விடுகின்றன. அங்கிலத்தில் ஒரு பழமொழி சொல்லுவார்கள்—Too many cooks spoil the broth என்று. அமைச்சர்களுக்குத் திருப்தி அளிக்கும் என்று நம்புகிறேன். பல சமையற்காரர்கள் சேர்ந்து சமையல் செய்து சமையலைக் கெடுத்துவிடுவது போல, பல அதிகாரிகள் ஒரு துறையில் குறுக்கிடுவதால், நிர்வாகக் குழப்பம் ஏற்படுகிறது. இது தடுக்கப்பட வேண்டும். மாவட்ட அதிகாரிகள் போன்ற ரெவின்யூ, டிவிஷனல் ஆபீசரோ அல்லது கலெக்டரோ அல்லது அங்குள்ள Technical Expert-ஓ என்ன சொல்லுகிறார்களோ அதைத்தான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்தந்த துறை அதிகாரிகளுக்கு அந்தந்த துறைகளில் அதிக உரிமை அளிக்க வேண்டும். Engineer ஒருவர் இந்தக் கால்வாயை வெட்டி இப்படித் திருப்ப வேண்டுமென்று சொன்னால் அதை அப்படியே செய்ய வேண்டும். ஆட்சிப் பொறுப்பு கலெக்டருடையதாக இருக்கலாம். ஆகவே நான் சொல்வதென்னவென்றால், Engineers, Sanitary Engineers, Health Officers இவர்கள் அந்தந்தத் துறையில் நிபுணத்துவம் வாய்ந்தவர்கள். அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்களோ அதன்படியே நடக்க வேண்டும். மீண்டும் சொல்லுகிறேன்; பல அதிகாரிகள் ஒரு துறையில் குறுக்கிடுவது கூடாது. அந்தந்தத் துறை அதிகாரிகளுக்கு அதிகம் அதிகாரம் அளித்து அவர்கள் சொல்லுகின்ற கருத்துக்களை ஏற்று அதன் மூலம் செயல்படுவார்களேயானால், மக்கள் நன்மை அடைவார்கள். அதன் மூலம் நாடு நன்மையடையும்.

[Sri K. Anbazhagan]

[13th July 1957]

நாடு முன்னேற்ற மடையும். ஆகவே மாவட்டங்களைப் புனரமைத்து மாவட்ட நிர்வாக முறையை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

11-10

SRI V. K. KRISHNAMURTHI: தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட மான்ய

கோரிக்கையை ஆதரிக்கும் முறையில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாவட்ட அதிகாரம் எப்படி இயங்குகிறது என்று பார்த்தால் பல உண்மைகள் புலகிறதே. நம் நாடு கட்டுப்பாடு இல்லாத நாடு. மக்கள் அதிகமாகப் பெருகிவிட்டார்கள். வளர்ச்சி அடையாத அடிமை நாடு. திட்டங்கள் முன்பு இல்லாத காரணத்தால் அந்த அவல நிலையில் நம் நாடு இருந்தது. இப்போது நல்ல திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு இருந்தபோதிதிலும், அவைகளை நடைமுறையில் கொண்டுவர தேர்ச்சி பெற்ற அதிகாரிகள் அலுவலகங்களில் இல்லாததாலும், திறமையாக இல்லாததாலும் அதிக பளுவால் பாதிக்கப்பட்டு இருப்பதாலும், எதிர்பார்த்த காலத்தில் எதிர்பார்த்த நேரத்தில் எதிர்பார்த்த அளவு நம் திட்டங்கள் எல்லாம் நிறைவேறாமல் இருக்கிறது என்பதை நாம் எல்லோரும் உணருகிறோம். இந்த நெருக்கடியான நிலையில் கல்வித் துறையில் வடஆற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை, நிர்வாகத்தை இரு பிரிவாகப் பிரித்து நல்ல முறையிலே, விறைவிலே, தர்மமான முறையிலே திட்டங்களை நிறைவேற்றி பல நல்ல அனுபவங்களைப் பெற்றிருக்கிறோம். அதே முறையில் பல துறைகளில் விஸ்தரித்தால் நம் நாட்டிலே இருக்கக் கூடிய திட்டங்கள் மக்களின் குறைகளை விரைவிலே தீர்க்க ஒரு அரணாக அமையக் கூடிய முறையிலே இருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்பொழுது அரசாங்கத்தின் மேற்பார்வையில் இருக்கும் மாவட்டங்களுக்கும் ஜமீந்தார் மேற்பார்வையில் இருக்கும் மாவட்டங்களுக்கும் பல வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது ஜமீந்தார் மேற்பார்வையில் இருக்கும் மாவட்டங்களில் பழி வாங்கும் முறையில் காரியங்கள் செய்யப்படுகின்றன. கிராமங்களைப் பிணைக்கும்போது, அவர்கள் மக்களுக்குத் துன்பம் கொடுக்க முடியும். இதைத் தவிர்த்து, பழி வாங்கும் படலத்தை நீக்கி, கலெக்டர்கள் முன்னிலையில் மக்கள் பிரதிநிதிகளை வைத்து இந்த பிரித்துப் பிணைக்கும் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்தால், மக்கள் நலம் எய்துவார்கள், முன்னேற்றம் அடைவார்கள். புறக்கணிக்கப்படமாட்டார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்கும், உழவார்களுக்கும் பணம் கொடுத்து உதவ முன்வந்து இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் குறிப்பிட்ட காலத்தில் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் குறிப்பிட்டவர்களிடம் குறிப்பிட்ட தொகையை சேருவதற்கு இடையூறுகள் இருக்கின்றன. இவைகளைச் சரியாகப் பரிசீலித்து காரியங்கள் செய்ய வேண்டும். சமீபத்தில் திருவண்ணாமலையில் ஒரு செமினார் நடந்தது. அப்போது அதிகாரிகளும் கூடிய பேசினார்கள். கோவாப்பரேடியல் டிபார்ட்மெண்டு மூலமாக இக்கடன் தொகைகளைக் கொடுத்தால், காலம் கடத்தாமல் குறித்த நேரத்தில், குறிப்பிட்ட தொகையை குறைபடாமல் குறிப்பிட்ட மனிதருக்குப் போய்ச் சேரும் என்று சொன்னார்கள். ஆகையால் கோவாப்பரேடியல் டிபார்ட்மெண்டு நல்ல முறையில் வேலை செய்வதால் அதன் மூலமாக இவற்றைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Will the time-privilege shown to the deputy leaders of small parties like the Dravida Munnetra Kazhagam be extended to the Lady Members also?

MR. SPEAKER: The Speaker will consider that. (laughter.)

SRI A. GOVINDASAMY: சட்டசபையிலே ஒரு கட்சி சின்னது மற்றது பெரிது என்று வித்தியாசம் காட்டப்படுகிறதா?

13th July 1957]

MR. SPEAKER : ஸ்ரீமதி அனந்தநாயகி உதாரணமாக டி. எம். கே. என்று சொன்னார்கள். பெரிய கட்சி சின்ன கட்சியைக் குறித்து என்ற அர்த்தத்தால் சொல்லவில்லை. அந்தச் சலுகை பெண்மணிகளுக்கும் அளிக்கப்படுமா என்று கேட்டார்கள். யோசிக்கிறேன் என்று சொன்னேன்.

*** DR. SRIMATHI T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN :** சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து நான் பேசும்போது பல விஷயங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடவிரும்புகிறேன். முதலிலே ஜில்லா சீரமைப்பை எடுத்துக்கொண்டால், கன்னியாகுமரியில் 8 லக்ஷம் ஜனத் தொகை இருக்கிறது. மற்றொரு ஜில்லாவில், உதாரணமாக சேலத்தில் 36 லக்ஷம் இருக்கிறது. இப்படி இருப்பதால் அநேக ஜில்லாக்களில் பெரிய பாகங்கள் கவனிக்கப்படாமல் இருக்கிறது என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். உதாரணமாக வட சேலம் இப்படி கவனிப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. அதே மாதிரி ஒரு தாலுக்கா சிரிதாக இருக்கிறது. மற்றொன்று பெரிதாக இருக்கிறது. ஆனால் நிர்வாக இயந்திரம் ஒரே மாதிரியாக இருக்கிறது. பிரிக்காக்களை எடுத்துக் கொண்டாலும் இதே நிலைமதான். ஆத்தூர் பிரிக்காவில் ஜனத் தொகை 1,80,000 அடுத்த பிரக்காவில் 29,000 ஜனத் தொகை. இரண்டுக்கும் ஒரே ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர். கடன் தொகை ஒதுக்குவதும் ஒன்றே. ஜனத்தொகை அடிப்படையிலே கொடுப்பது இல்லை. போன சட்டசபையிலே ஸ்ரீ ராமமூர்த்தி இதை எடுத்துக் காட்டி, செளந்தரம் ராமச்சந்திரன் தொகுதிக்கு மாத்திரம் ஏன் அதிகக் கடன் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கேட்டார். ஜனத் தொகை அடிப்படையில் கொடுத்திருந்தால் ஆத்தூருக்கு வேடசெந்தூரை விட ஆறு பங்கு அதிகம் கொடுத்திருக்க வேண்டும். ஆனால் 1½ பங்குதான் அதிகம் கிடைத்தது. கிராமங்களைப் பற்றியும் இதே நிலைமதான். 40 ஹாம்லெத், அல்லது மதுரைப் பக்கத்தில் சொல்லுவது போல் பட்டிகள் கொண்டது ஒரு ரெவினியூ வில்லேஜ் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஒரே கிராமத்திலுள்ள இரு தெருக்களில் ஒன்று ஒரு ரெவினியூ வில்லேஜிலும் மற்றொன்று இன்னொரு ரெவினியூ வில்லேஜிலும் இருக்கிறது. பஞ்சாயத்துகள் வர ஆரம்பித்த பிறகு பாளையம் போன்ற கிராமங்களுக்கு எப்படி நன்மை செய்ய முடியும். ஜனத் தொகை விகிதத்தில் பார்த்தால் ஒன்றுமே முடியாது. ஜில்லா சீரமைப்பிலிருந்து கிராம சீரமைப்பு வரை ஜனத் தொகை அடிப்படையில் இருக்க வேண்டுமென்றாலும், சின்னாள்பட்டி போன்ற கிராமங்கள் கரம்பாக்காக, அதாவது திட்டவட்டமாக குறிப்பிட்ட நில விலைதிர்ணத்தைக் கொண்டதாக இருந்தால் ஒரு பஞ்சாயத்தே போதும். ஆகையால் தயவுசெய்து இந்த சீரமைப்பு விஷயத்தை கவலையோடு எடுத்துக் கொண்டு எல்லா ஜனங்களுக்கும் விளம்பரம் செய்து, நிர்வாகம் திறமையான முறையில் நடக்கும் வகையில் ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஜில்லா முதல் கிராமங்கள் வரை சீரமைக்கப் பல காரணங்கள் இருந்தாலும் இப்போது ஒன்று இரண்டை மாத்திரம் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சமுதாய நலத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். சமீபத்தில் நமது எஸ்டிமேட் கமிட்டி கூடி இதை ஆராயவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறது. இதில் தமிழ்நாடு சரியாகச் செயல்படவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இதற்கு அடிப்படைக் காரணம் ரொம்பப் பேருக்குத் தெரியாது. இந்திய சர்க்கார் திட்டம் போடுமபோது 64 ஆயிரம் ஜனத் தொகை கொண்டது ஒரு வட்டாரம் என்றும், அப்படி 3 வட்டாரம் சேர்ந்தது 2 லக்ஷம் ஜனத் தொகை கொண்டது ஒரு சமுதாய நலத் திட்டம் என்றும் வகுத்தார்கள். கோயம்புத்தூர், கீழ் பவானி பிரதேசத்தில் இருக்கும் திட்டங்களில் ஜனத் தொகை 7, 8 லக்ஷம். மலபாரில் அதற்குமேல் ஆகிவிட்டது. ஆனால் வட இந்தியாவில் பஞ்சாப் போன்ற இடங்களில் 2 லக்ஷம் ஜனத் தொகை கொண்ட திட்டங்களுக்கும், நமது மாகாணத்தில் 7, 8 லக்ஷம் ஜனத் தொகை கொண்ட திட்டங்களுக்கும் ஒரே மான்யத்தான் தரப்படுகிறது. அவர்களுக்கும் 20 கிராம சேவர்கள் என்றால், நான்கு

[Dr. Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran][13th July 1957]

மடங்கு அதிக ஜனத் தொகை கொண்ட நம் திட்டங்களுக்கும் அதே 20 கிராம சேவகர்கள்தான். ஆகையால் நாம் பெரும் தொகையை இழந்தது மட்டுமல்ல, புள்ளி விவரங்கள் வரும்போது 20 ஆயிரம் ரூபாய் மான்ய மாக வந்தால், நாம் 25 ஆயிரம் கொடுத்து இருக்கிறோம். ஜனத்தொகை பிரகாரம் கணக்குப் பார்த்தால், பஞ்சாபுக்கு குறைவாக இல்லை. அவர்களுக்கு 2 லக்ஷம் ஜனத் தொகையும், நமக்கு 8, 9 லக்ஷம் ஜனத் தொகையும் இருப்பதால் 2 லக்ஷம் ஜனத் தொகை அடிப்படையில் கொடுக்கப்படும் இந்த மான்யம் எல்லா விதத்திலும் நமக்கு குறைந்துவிடுகிறது. நியாயமாகக் கிடைக்க வேண்டிய பல தொகைகளை நாம் இழந்துவிட்டோம். இரண்டாவது திட்டத்திலே, சமுதாய நலத் திட்டம் என். இ. எஸ். (N.E.S.) பிளாக்கும் ஒவ்வொரு ஜில்லாக்களிலும், வட்டாரங்களாகப் பிரிக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு பிரக்கா, இரண்டு பிரக்கா என்று பிரிக்காமல், 1½ பிரக்கா, 1½ பிரக்கா, ½ பிரக்கா என்று இந்த மாதிரி சிதாடிக்கப்படவேண்டிய நிர்வாகம் ஏற்பட்டது. ஆரம்பத்திலே எல்லா ஜனங்களும் வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள் என்று சொல்லி எவ்வளவு ஜாஸ்தியாகச் சேர்க்கலாமோ அவ்வளவு பிளாக்கில் சேர்த்துக்கொண்டதால் இந்த நிலை ஏற்பட்டது. புதிதாக வரும் பிளாக் 60, 80 ஆயிரம் ஜனத் தொகை கொண்டதாக அமைக்கப்பட்டிருப்பது உண்மைதான். இந்த சீரமைப்பை இரண்டாவது திட்டத்திலேயே செய்தால்தான் முன்னுபத்தி திட்டத்தை நல்ல முறையிலும் திறமையாகவும் நடத்த முடியும் என்பதை சர்க்கார் உரை வேண்டும். ஒரு வட்டாரத்திற்கு 60 ஆயிரம்தான் என்று சொல்லி முற்றுப் புள்ளி வைக்கவேண்டும். லிஸ்தீர்னைத்தையும், ஜனத் தொகையையும் கருத்திற் கொண்டு, ஜில்லாக்களையும், பிரிக்கலையும் பிளாக்குகளையும் சீரமைக்க சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

திடீரென இப்போது நாங்குனேரியைக் கன்னியாகுமரியுடன் இணைக்க வேண்டியது அவசியம் இல்லை. கன்னியாகுமரி நம்முடன் சேர்ந்துவிட்டாலும் சர்வீஸ் கண்டிஷன், நில வரி போன்றவைகள் இன்னும் இன்டக்ரேஷன் ஆகவில்லை. திருவாங்கூரில் கொச்சி சேர்ந்து ஐந்து வருஷத்திற்குமேல் ஆகியும், இன்னும் இரு ராஜ்யங்களின் இணைப்பு தீர்ந்தபாடிಲ್ಲ. துரிதமாக செய்யப்படும் என்று சொல்கிறார்கள்.

(Sri M. Jagannathan in the chair.)

அடுத்தபடியாக ஜில்லா சீரமைப்பு பற்றிச் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமங்களின் அபிவிருத்திக்காகப் போடும் சர்க்கார் உத்தரவுகள் அவர்களுக்கு மார்ச் மாதம் 20-ந் தேதிக்கு வந்து சேருகிறது. ஆகையால் அவைகளை உடனடியாகச் செய்ய முடிவதில்லை. இந்த உத்தரவுகளை எம். எல். ஏ.-க்களுக்கும் ஜில்லா போர்டு மெம்பர்களுக்கும் உத்தரவு பிறப்பிக்கும்போது தெரியப்படுத்தினால் மேற்கொண்டு நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்குச் சௌகரியமாக இருக்கும். இந்த முறையில் சர்க்கார் இயந்திரம் இயங்குமானால் எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பும் கிடைக்கும் என்று நான் நிச்சயமாகச் சொல்லுவேன். அப்பொழுது அவர்கள் தொகுதியிலுள்ள அபிவிருத்தி வேலைகளை 'லைசன் ஆபீசர்களாக' இணைப்பு அதிகாரிகளாக, கௌரவ அதிகாரிகளாக இருந்து அவர்கள் நடத்திக்கொள்ள முன்வருவார்கள். கிராமத்திலுள்ள மக்கள் மனுக்கள் போட்டால் அதற்குப் பதிலே கிடைப்பதில்லை. 100-க்கு 99 சத விதம் இது உண்மை. இதற்காக ஒரு குமாஸ்தாவைப் போட்டு கிராம ஜனங்களுக்கு அவர்கள் மனுக்கள் என்ன ஆயின என்பதை எடுத்துச் சொல்ல ஏற்பாடு செய்யலாம். கிராமத்திலுள்ள ஜனங்கள் ஒரு ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டரை சந்திக்க வேண்டுமென்றால் ஒரு வெள்ளைச் சட்டைக்காரரை அழைத்துக்கொண்டு போக வேண்டும். ஒரு டிபுடி இன்ஸ்பெக்டரைப் பார்த்து ஒரு ஸ்கூல் திறக்க ஏற்பாடு செய்வதற்கு 4 அல்லது 5 பேரை அழைத்துக்கொண்டு போக வேண்டும். இதற்காகவே சிலர் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் இருக்கிறார்கள். இதை ஒரு வியாபாரமாகவே நடத்தி வருகிறார்கள். கிராமத்து ஜனங்கள் மனுப்போட்ட ஒரு மாதத்திற்குள் என்ன நிலைமையில் இருக்கிறது என்பதை தெரிவிக்கும்படி சர்க்கார் மெஷினரி இருக்குமானால் நன்றாக இருக்கும். கிராமத்திலுள்ள மக்கள் ஏராள

13th July 1957] [Dr. Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran]

மான மனுக்களைப் போடுகிறார்கள். அதிலும் ஹரிஜனங்கள் ரொம்பவும் பிற்போக்கான நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் இந்தப் பழக்கத்தை ஒழித்தால் கிராமத்து ஜனங்களுக்கு ஒரு புது நம்பிக்கையும் புது ஆர்வமும் நிச்சயமாக வரும். இயந்திரத்திலுள்ள பழைய எண்ணையைத் துடைத்து விட்டு புது எண்ணையைப் போட்டால் நிலைமை நிச்சயமாக மாறும். 30,000 ஜனத்தொகையுள்ள கிராமத்துக்கும் ஒரு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர், 180,000 ஜனத் தொகையுள்ள கிராமத்துக்கும் ஒரு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர். இவ்வளவு ஜனத் தொகையுள்ள கிராமத்திலிருக்கும் ஒரு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரிடமிருந்து எவ்வளவு எதிர்பார்க்க முடியும். சீரமைப்பு விஷயத்தில் இவைகளை எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு பரிசீலிப்பது அவசியம் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். “என். இ. எஸ்.” “கம்யூனிட்டி டெவலப்மெண்டு” வேலைகள் இன்னும் 3 வருஷங்களுக்குத்தான் இருக்கப்போகிறது. ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகளில் ஜனங்களுக்கு அதிகாரிக்கும் ரொம்ப நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்பட்டால் ஒரு புது நம்பிக்கை ஏற்படும். பள்ளிக்கூடம் திறப்பது, கக்கூஸ் கட்டுவது, கிணறு வெட்டுவது போன்ற வேலைகளை “லோகல் டெவலப்மென்ட் ஒர்க்ஸ்” மூலமாகவும் சிக்கனமாகவும் துரிதமாகவும் செய்யலாம். சமுதாய நல அபிவிருத்தி திட்டம் இல்லாத இடங்களில் ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டங்களுக்கான தொகைகளைக் கொடுக்க வேண்டும். இம் மாதிரி இடங்களில், அபிவிருத்திக் கமிட்டி, “பிளாக் அட்வைசரி கமிட்டி” போன்ற முறையில் ஏற்படுத்தினால் ஒரு சிறந்த பயிற்சியாக இருக்கும். இதனால் வேலைகளை மிகவும் துரிதப்படுத்த முடியும் என்பதில் எனக்குச் சந்தேகம் இல்லை. ஆதலால் ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கான தொகையை நாம் கொடுக்க வேண்டும்.

தமிழ் நாட்டுக்கு சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கவேண்டுமென்ற முறையில் நான் பேசவில்லை. மற்ற இடங்களைப் பார்க்கும்போது நம்முடைய ராஜ்யத்தில் நிர்வாகம் நன்றாக நடக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டும். இன்னும் நன்றாக நடத்த திறமை உண்டு. வாய்ப்பு உண்டு. இதில் கட்சி பேதம் இருக்க முடியாது. இன்னும் துரிதமாக, சிக்கனமாக வேலைகளை நடத்த முடியும்.

அதோடு ஒரு பக்கத்தில் என். ஜி. ஒ.-வைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய கஷ்டங்களைத் தெரியாதவன் அல்ல நான். என். ஜி. ஒ.-க் களுக்கு ஒரு மனுவைச் செய்துகொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். என். ஜி. ஒ.-க் களை விட கிராமங்களில் உள்ள ஜனங்கள் அதிகம் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய நிலைமை சீர்பட வேண்டுமானால் சுதந்திர இயக்கம் நடந்தபோது இருந்த உணர்ச்சி இருக்க வேண்டும். என். ஜி. ஒ.-க் களுக்கு இப்பொழுது சுமார் 80 ரூபாய் கிடைக்கிறது. அதிலேயே அவர்கள் திருப்திப்பட வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. குறைந்தது 100 ரூபாய் சம்பளம் இருக்க வேண்டும் என்றும், சம்பள விகிதத்தில் ஏற்றத் தாழ்வு, 10 பங்குக்கு மேல் இருக்கக் கூடாது என்றும் நம்புகிறவன் நான். சொல் ஒன்று, செயல் ஒன்று என்று நினைப்பவன் அல்ல. அப்படி இருந்தும் தற்பொழுது என். ஜி. ஒ.-க்களுக்கு ஒரு முக்கியமான கடமை இருக்கிறது. தங்களுடைய சொந்த நலத்தை மட்டும் கருதாது தங்களைவிட இரண்டு அல்லது மூன்று மடங்கு அதிகமாக கஷ்டப்படும் கிராம மக்களுடைய நிலையை சீர்படுத்துவதில் அவர்கள் ஒத்தழைக்க வேண்டும். அம் மாதிரி அவர்கள் ஒத்தழைப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. என். ஜி. ஒ.-க்களைப் பற்றி எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். அவர்களைப் போல் நமக்கும் அவர்களிடத்தில் அனுதாபம் உண்டு. நான் கேட்டுக்கொள்ளுவதெல்லாம் என்னவென்றால் நாம் எல்லோரும் என். ஜி. ஒ.-க்களை நல்ல முறையில் வேலை செய்யும்படியாக ஊக்கப்படுத்தி விட வேண்டும். இதில் நாம் பின்வாங்கக் கூடாது. நான் பேசுவதைப் பற்றி பலவிதமாக நாளைக்குப் பேப்பரில் போடுவார்கள். அது எனக்குத் தெரியும். அதைப் பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை. என். ஜி. ஒ.-வினர் தங்கள் கடமைகளை நூற்றுக்கு நூறு உண்மையாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது ஒரு பெரிய சீரமைப்பு இயக்கம்.

[Dr. Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran] [13th July 1957]

இதில் அவர்கள் தங்களுடைய உரிமைகளுக்கு மட்டும் கிளர்ச்சி செய்ய விடாமல் நாட்டின் நலத்தை உத்தேசித்து காரியங்களை செய்யும்படி நாம் பாடுபட வேண்டும்.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் போட்டு கிராம அபிவிருத்தி வேலைகளில் கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். நாம் இதற்கு எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது, இதில் தமிழ் நாட்டிலுள்ள, தனித்தனி ஜில்லாக்களுக்கு எவ்வளவு, தாலுக்காக்களுக்கு எவ்வளவு என்று பார்க்க வேண்டும். நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி சுரங்கத்திற்கு 67 கோடி ரூபாய் கொடுத்ததனால் எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் 67 கோடி ரூபாய் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்வதற்காக இதை நான் பார்க்கச் சொல்லவில்லை. சாதாரணமாக சிறு அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப்படுகிற பணம் பரவலாக எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் ஒதுக்கப்பட்டு எல்லா ஜில்லாக்களிலும் உள்ள கிராமங்கள் சொந்த சிரம தானத்தினாலும், சர்க்கார் உதவியினாலும் முன்னேற்றம் அடையக் கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறதா என்பதை நாமே பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியது அவசியம். இன்னும் மூன்றாண்டுகளுக்குள் இப்படி செயல்பட்டால்தான் கதி மோட்சம் உண்டு. நிர்வாக இயந்திரத்தையும் இந்தச் சிறு அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு ஒத்த முறையில் வேகமாக, துரிதமாக செயல்படுத்த வேண்டிய அவசியமும் கவனிக்கப்பட வேண்டும். திட்டங்களின் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்து பயன் ஏற்படாது. முன்னேற்றமும் ஏற்படாது. எத்தனை திட்டங்கள் நல்லமுறையில், ஒழுங்கான முறையில் துரிதமாக நிறைவேறியிருக்கின்றன என்பதைப் பார்த்தே முன்னேற்றமும், அபிவிருத்தியும் ஏற்படும். சர்க்கார் நிர்வாகம் இதற்கு இணக்கமாக இருக்கவேண்டும். ஆகவே சர்க்கார் நிர்வாகம், நேர்மையாகவும் துரிதமாகவும், ஒழுங்காகவும் செயல்படத்தக்க கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொண்டு நான் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

11-32
a.m.

*SRI P. S. SANTHANAM : தலைவர் அவர்களே, இப்போது ஜில்லா மானியத் தொகையை ஒட்டி சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். உண்மையில் இந்த ஜில்லா நிர்வாகமானது நல்ல சீரான முறையில் மக்களுக்கு ஊழியம் செய்வது இல்லை. வேலைகள் நல்ல முறையில் நடைபெறுவது இல்லை. மந்த நிலைமையில் நடைபெற்று வருகிறது. எப்படியென்றால் “ஊழி பெய்தால் என்ன? வானம் இடிந்தால் என்ன நம் வாழ்க்கை நன்றாக இருந்தால் போதும்” என்கிற நிலைமையில் சில சர்க்கார் ஊழியர்கள் நடந்து வருகிறார்கள். இதற்கு நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால் ஒரு ஊழி விவசாயி கிட்டத்தட்ட பத்துப் பதினைந்து வருஷ காலமாக காட்டையும், மேட்டையும் நல்ல நிலமாக்க பாடுபட்டு ஊழித்து வந்து, இன்றைக்கு அந்த நிலத்தைத் தனக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கைகளை, மனுக்களை சர்க்காருக்கு அனுப்பி வைக்கிற நேரத்தில் தர்சீஸ்தார்களோ, டெபுடி கலெக்டர்களோ அதற்குச் சரியான தகவல் கொடுப்பது இல்லை. பல காலம் அதில் வேலை செய்த விவசாயிகளுக்கு நிலம் கொடுப்பதற்குள்ளாகவே அவனுக்கு ஆறாம் நம்பர் நோட்டீஸ் கொடுத்து அவனை நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தி விடுகிறார்கள். கடைசியில் இந்த ஊழி விவசாயி இலவு காத்த கிளி போல் ஆகிறான். தனக்கு அந்த நிலம் வரும் என்று எண்ணி உட்கார்ந்திருந்தவனிடம் இருந்து அந்த நிலத்தை பிடுங்கி விடுவதனால் தான் அவன் நிலைமை இலவு காத்த கிளி போல் ஆகிறது என்று ஒப்பிடலாம். ஆகவே சர்க்கார் இந்த நிலைமையைப் போக்குவதற்கு ஆறு காங்குள்ள கீழ்தர சிப்பந்திகள் முதல் மேல் நிலையில் உள்ளவர்கள் வரையில் விவசாயிகளிடமிருந்து விண்ணப்பங்கள் வந்தால் அதை உடனடியாகப் பார்த்து பைசல் செய்ய வேண்டுமென்பதாக ஒரு அறிக்கை விட்டார்களானால் இன்னும் துரிதமாக வேலை நடைபெறும். ஏழை விவசாயிகளுடைய வாழ்க்கை நிலைமை சீக்கிரத்திலேயே உயர்வு பெறும்.

நிற்கவும், திருவண்ணாமலை பக்கத்தில் என்ன நடந்து வருகிறது என்று சொல்லவிரும்புகிறேன். திருவண்ணாமலையை அடுத்த நல்லூர் கிராமத்திலும் கண்ணப்பந்தல் கிராமத்திலும் சில ஏழை விவசாயிகள்

13th July 1957]

[Sri P. S. Santhanam]

மீன் மகசூல் பிரிவுக்கு விண்ணப்பம் செய்தார்கள். இந்த மீன் மகசூல் விஷயமாக இரண்டு கிராமங்களுக்குள் தகராறு ஏற்பட்டன. இதைப் பற்றி ஜில்லா கலெக்டருக்கும் விஷயம் அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அவர் உடனடியாக இதில் தலையிட்டு பிரச்சினையைத் தீர்க்காததனால் கிராம மக்கள் ஒருவருக்கொருவர் அடிதடியில், இறங்கி இதனால் போலீஸ் நடவடிக்கையும் எடுக்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரியான கஷ்டங்கள் வந்ததற்குக் காரணமே அவர்கள் உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்யத் தவறியதுதான். இப்படி எந்த விஷயத்திலும் அவர்கள் கால தாமதம் செய்கிறார்கள். மேலும் இப்போது சில கிராமங்களிலே உள்ளவர்களுக்கு வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனங்களிலிருந்து அழைப்பு வருகின்றது. ஒரு ஏழைத் தொழிலாளி விண்ணப்பம் செய்துகொண்டு போனால், உடனே அவனை கெஜட் உத்தியோகஸ்தரிடமிருந்து சர்ட்டிபிகேட் வாங்கி வரச் சொல்லுகிறார்கள். அவரிடம் சென்றால் போய் கிராமக் கர்ணத்திடமிருந்து சர்ட்டிபிகேட் வாங்கி வா, நான் தருகிறேன் என்கிறார். மறுபடியும் கிராம உத்தியோகஸ்தரிடம் வந்து சர்ட்டிபிகேட் வாங்கிக் கொண்டு கெஜட் உத்தியோகஸ்தரிடம் சென்றால் அவர் காம்புக்குப் போய்விட்டார், என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். இதனால் அவனுக்கு சீக்கிரத்தில் கெஜட் உத்தியோகஸ்தர் சர்ட்டிபிகேட் வாங்க முடிவதில்லை. கடைசியாக இவன் வாங்கிக் கொண்டு போவதற்குள் அங்கு காலதாமதம் ஆகிவிடுகிறது. இந்த நிலைமையைப் போக்குவதற்கு ஒரு நல்லதொரு ஸ்தாபனத்தை ஏற்படுத்தி கிராம அதிகாரிகளிடமிருந்தே சர்ட்டிபிகேட் வாங்கினால் போதுமா என்று செய்து விடலாம். கிராம அதிகாரிகளுக்கு கிராமத்திலுள்ள வர்களுடைய வரலாறு எல்லாம் தெரியாதா? திருடனா, யோக்கியமானவனா என்கிற சரித்திரம் எல்லாம் அவர்களிடம் இருக்கும். ஆகவே இவர்களே சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்தால் போதுமானது என்று செய்தல் நலமாக இருக்குமென்பது என்னுடைய கருத்து.

அடுத்தபடியாக இப்போது வடஆற்காடு மாவட்ட திட்டத்தை ஒட்டிய வரைக்கும் 1957-58ம் வருஷத்தில் ஐந்து லட்சம் ரூபாய் செலவிட குறிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பணத்தைச் செலவிடும்போது அந்த ஜில்லாவிலுள்ள சட்டசபை அங்கத்தினர்கள், ஜில்லா போர்டு அங்கத்தினர்கள் ஆகிய எல்லோரும் ஒன்று கூடி ஐந்து லக்ஷம் ரூபாயைக் கொண்டு எந்த எந்தத் துறையில் மக்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும் என்பதைத் தீர்மானித்தால்தான் ஊழல் அன்றி நல்ல முறையில் அவை செல்வாகும். நிற்கவும் இப்போது ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் மாட்டு மானியமானது சில கிராம மக்களுக்கே தெரியாது போய் விடுகிறது. உண்மையில் அதிகாரிகள் எல்லா விவசாயிகளுக்கும் தெரியக் கூடிய வகையில் மாட்டு மானியம் கொடுக்கப்படும் என்று விளம்பரப்படுத்துவதில்லை. நிலம் அதிகம் உடையவர்களுக்கோ பணம் உடையவர்களுக்கோ ரகசியமாக இதைச் சொல்லி அவர்களை மாட்டு மானியத்திற்காக விண்ணப்பம் எழுதிச் கொடுக்கச் சொல்லி விதியோகித்து விடுகிறார்களே தவிர ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு இது பயன் படுகிற வழியில் அறிவிப்பு செய்து கொடுப்பதில்லை. இதை சர்க்கார் உடனே கவனித்து மானியம் விவசாயிகளுக்கு வழங்குவதாக இருந்தால் கிராமம் பூராவும் 'டாட்டாம்', மூலமாகவாவது அறிவிப்பு செய்து எல்லா விவசாயிகளுக்கும் தெரியப் படுத்தி ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு அந்தமானியப் பணம் போய்ச் சேரும் படியாக நிர்வாக இயந்திரத்திற்கு உத்தரவு போட வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஜில்லா நிர்வாகத்திலுள்ள ஊழலை இப்படி பலவகையிலும் நீக்கினால்தான் நல்ல முறையில் மக்களுக்கு அதனால் உபயோகம் இருக்குமென்று சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI M. WILLIAM : Sir, in voting in favour of the Demand for Grant, I wish to say a few words in regard to the Kanyakumari district. Before mentioning anything about the district, I wish to point out that the reorganization of the districts, taluks, and

11-40
a.m.

[Sri M. William]

[13th July 1957]

also the villages is very essential for effective administration. If large-sized districts are formed and if administration is carried on on that basis, the people's voice will not be heard, and not be felt in the administration. So, for effective administration, the districts must be small in size—of course equal in point of population, income, and also area. So the present over-sized districts must be reduced in size, and reorganization of the districts in that aspect is highly necessary for effective administration. In this connection I may also say a few words regarding the Kanyakumari district. Of course, the district administration is not satisfactory. In regard to the service personnel, there is discontent that their claims for promotion are not at all taken into account. All the **district level** officers are taken from outside, and even officers in the subordinate services are also taken mostly from outside. So much so, the personnel already working there are simply neglected. This has led to discontent among the service personnel. The dearness allowance which the Central Government have recently announced in favour of the N.G.Os. is not extended to them. Also there are some other problems which are peculiar to Kanyakumari district.

In regard to the teachers who are taken for training, I see certain teachers are being selected for undergoing training. Teachers who have put in a service of five years are members of the permanent staff, and their basic salary is Rs. 34 and dearness allowance is Rs. 27. But they are now getting a stipend of only Rs. 25. The practice in the erstwhile T.-C. State was for teachers to undergo training only for one year. Not only this. During the training period, they were given their entire salary as stipend. Now about 100 teachers are taken for training and these men have put in a service of more than 5 years. They are permanent men. They have to undergo training for two years. They are paid a stipend of only Rs. 25 per mensem. These are all men having large families and with the income that they get, they are not able to pull on their lives. The stipend of Rs. 25 per mensem must at least be raised to the amount that they have been getting in recent years, that is, the minimum salary of Rs. 34 at least should be given to them as stipend, especially in view of the fact that they have to undergo training for two years instead of one year, which was the practice in the erstwhile T.-C. State.

There are two most outstanding evils which affect the economic well being of the people of Vilavankode and Kalkulam taluks. One is the drought problem and the other is the oddukoor settlement. With regard to the drought problem, the people begin cultivation during season and they invest a huge amount. Just for want of water at the proper time the crops fail. If there had been failure of water-supply from the very beginning, people would not begin cultivation operations. In the hope that they will have sufficient rain in time, they begin cultivation. They invest huge amounts and at the time of flowering, the crops fail. So they incur every year a loss of nearly two or three hundred rupees per acre. This is the record of Vilavankode and Kalkulam taluks. We have been

13th July 1957]

[Sri M. William]

emphasising the need for the execution of Chittar and Pattinangal schemes. This had been the cry of the people for the last 25 years. The Travancore Government investigated these schemes. Even a blueprint was prepared. This matter was brought to the notice of the Collector and also to the notice of higher authorities. Though this was brought to the notice of higher authorities in time, no proposal has been sent by the Collector in this behalf.

The low-paid officers in the working establishment of the Panchayat section have not been paid their salaries for four months. Even the peons have not been paid their salaries from 1—4—1957. Several representations had been made to the Government, but they have not been heeded to at all. This shows that the administration is not being properly carried on. This really causes discontent among the service personnel and also among the present population. This thing ought to be remedied as early as possible. We get very good assurances from our Ministers, and we are sure that those assurances will be fulfilled. We pin our hope on the assurances that are given here.

The system of oddukoor tenure is peculiar to the Kanyakumari district. The settlement operations went on for about 25 years from 1877 to 1907. A very long period was taken and the Government issued a circular that the proceedings should be stopped. The evil resulting from hasty operations fell upon these three taluks, namely, Neyyatinkarai, Vilavancode and Kalkulam. The settlement operations were not over in these taluks in time and they issued oddukoor pattas for the holdings. As a result of the cry and agitation of the public to put an end to the oddukoor tenure, in 1946 the Travancore Government passed the oddukoor proclamation. Accordingly subdivision of the land was begun. A lakh of acres were taken up for subdivision and the issue of individual pattas for each subdivision was ordered. Since the prescribed period was over, the Government issued a circular that the proceedings should be stopped. So, instead of effecting subdivisions, 70,000 cases were disposed of by the issue of joint pattas. In an extent of 10 acres of land, there may be ten sharers. Instead of sub-dividing their shares, a joint patta was issued to them without exactly showing what the share of each is. This created rather a very bad situation. Persons having no right, persons who were entitled to half the extent, persons entitled to one-fourth of the extent and others entitled to one-eighth extent, were all clubbed together and issued joint pattas. This created a complicated situation, which we were not having before. So, these 70,000 cases must now be re-opened. The settlement operations must be again started as early as possible.

Then there is the question of the land records of the area. For the last two hundred years the land records are not revised. They are decaying. These land records must be translated and must be brought up-to-date.

[Sri M. William]

[13th July 1957]

Then there is the question of the Community Projects. We are all aware that the taluks of Neyyattinkara and Vilavancode formed the Community Project area. Out of the sixty-five lakhs of rupees for the scheme, about five lakhs of rupees alone were spent on Vilavancode and the remaining amount was spent on Neyyattinkara. This Vilavancode was left in the lurch. After the period of the scheme expired, the Travancore-Cochin Government passed proceedings in the year 1956 that the Vilavancode taluk should be split up into three blocks, namely, Munchira, Melpuram and Killiyoor. As per this, two blocks, Melpuram and Killiyoor, should have been started immediately (because they formed part of the Community Project area) to carry on the unfinished work. Instead of doing this, new blocks are being started in other places. I have no objection to other areas being helped. Every area must get benefit. But work in the project area, which already had the benefit and where some benefits had already been given to the people, must be finished, so that the work that had already been taken up may not become a waste. The starting of two blocks in Melpuram and Killiyur should be taken up at once, because they form part of the Community Project area.

These are the proposals which are peculiar to Kalkulam and Vilavancode. I fervently hope that the Hon. Minister will take note of them and take effective measures soon.

*SRIMATHI KOLANTHAJ AMMAL : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது ரெவன்யூ அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மாநில கோரிக்கையை ஆதரித்து, என்னுடைய ஜில்லாவில் குறிப்பிட வேண்டிய கருத்துக்களைப்பற்றி இதனுடன் சேர்த்து என் மனதில் தோன்றிய சில கருத்துக்களைப்பற்றி சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆளும் கட்சியை சேர்ந்த அங்கத்தினர்களும், எதிர்க்கட்சியை சேர்ந்த அங்கத்தினர்களும் கிராம மணியக்காரர், கிராம கணக்குப்பிள்ளை இவர்களின் சம்பள உயர்வைப் பற்றி மிக துரிதமாக எடுத்து பேசினார்கள். அதை நான் முழு மனதுடன் ஆதரிப்பதோடு கிராம மணியக்காரர், கிராம கணக்குப்பிள்ளை என்கிற பரம்பரை உரிமையாக கொடுக்கப்பட்டு வருகின்ற முறையை மாற்றி, அவர்களுக்கு குறைந்த பட்சம் 50 ரூபாய் சம்பளம் கொடுத்து அந்த சம்பளத்திற்கு தக்கபடி நல்ல வேலை வாங்க வேண்டும். அதற்காக இரண்டு அல்லது மூன்று கிராமங்களை சேர்த்து நல்ல முறையில் வேலை செய்வதற்குத் தகுந்த முறையில் வேலை செய்வ வேண்டும் என்று என் கருத்தில் தோன்றியதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக கலெக்டர் ஆபீஸ்களில் கலெக்டர்களை மாற்றுகிற விஷயத்தில் ஒரு விண்ணப்பம் என்னவென்றால், குறிப்பாக கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் சமீபத்தில் நடந்த தேர்தலுக்குப் பிறகு மூன்று கலெக்டர்களை மாற்றியாய்விட்டது. இவ்விதம் செய்யக் கூடாது. அதாவது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு காரியத்திற்கு ஒரு கலெக்டர் ஓரளவு முடிவு செய்திருக்கும் சமயத்தில் அவரை மாற்றிவிட்டால் அடுத்த கலெக்டர் வந்து இந்த காரியத்தை பார்ப்பதற்கு ஒரு மாதமாய் விடுகிறது. இம்மாதிரி பெரிய அதிகாரிகளை குறைந்த பட்சம் இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மாற்றம் செய்யக்கூடாது என்று என்னுடைய கருத்தில் பட்டதை சொல்லுகின்றேன். மூன்றாவது கெஜட் பதிலில்லாத கிளார்க்களுடைய நிலையைப் பற்றி நம்முடைய அன்புமகன் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டினார்கள். அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டிய சலுகைகள் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை நான் என் கருத்தில் பட்டதை சொல்லுகின்றேன். கெஜட் பதிலில்லாத உததியோகஸ்தர்களுக்கு மருத்துவ சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சில ஆஸ்பத்திரிகளில் அதாவது

13th July 1957] [Srimathi Kolanthai Ammal]

அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு மருத்துவ வசதி கிடைப்பதில்லை. ஆகையால் அரசாங்கத்தினால் கிராண்ட் கொடுக்கப்படுகின்ற எல்லா ஆஸ்பத்திரிகளிலும் இந்த மருத்துவ வசதி, அவர்களுக்கு, அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு, அவர்களுடைய மனைவிமார்களுக்கு எல்லாம் உதவி செய்யும் விதத்தில் இந்த சலுகை இருக்கவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களின் ரூபகத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அதாவது முன்னால் பாக்ஸ்டேடு என்ற இடத்தில் காமாகுஜ் அவர்கள் ஒரு மகாநாடு கூட்டினார்கள். இப்போது இரண்டாவது குண்ணடம் என்ற பிளாக் டெவலப்மென்ட் எரியாவில் நடக்கப் போவதாக தெரிகிறது. அதேமாதிரி எங்கள் தொகுதியாகிய பல்லடம் தாலுகாவில் இம்மாதிரி ஒரு பரிசீலனை வைப்பார்களானால் அது 10, 12 ஆண்டுகளாக வறுமைப்பட்டு கஷ்டப்பட்டு கிடக்கும் விவசாயிகளுக்கும் அங்குள்ள விவசாய தொழிலாளர்களுக்கும் இது போன்ற பரிசீலனை உதவிக்காமாக அமையும் என்பதை சொல்லி, அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்ததாக கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவில் இளம் விதவைகளுக்கு என்று ஒரு விடுதி அவர்களுடைய சொந்த பணத்தில் அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கான முறையில் நடந்து வருகிறது. இதற்கு சர்க்காருடைய உதவியும் கண்காணிப்பும் இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அவ்விதம் செய்தால் மறு விவாகம் செய்ய விரும்பாத பரம்பரையான பெருங் குடும்பத்தில் பிறந்த விதவைகள் நேண்டத்தைக்கும், கல்விவிலும் மேம்பாடு அடைந்து அவர்கள் உத்தியோகங்களில் அமருவதற்கும் உதவியாய் இருக்கும் என்பதை சொல்லிக் கொள்கிறேன். அதோடு முதல் முதலாக நடந்து வரும் இந்த விதவை விடுதியை சீர்திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கடைசியாக நம்முடைய தாலுகா ஆபீஸ்களிலும் கலெக்டர் ஆபீஸ்களிலும் காலை 11 மணி முதல் மாலை 5 மணி வரையிலும் வேலை செய்து வருகிறார்கள். இது அங்கு வேலை செய்யக்கூடியவர்களுக்கு கஷ்டமாய் இருக்கிறது. இதை மாற்றி முன்னால் அதிகாலையில் 8 அல்லது 9 மணியிலிருந்து ஆரம்பித்து பின்னால் ஓய்வு கொடுத்து பின்னால் 5 அல்லது 6 மணி வரையிலும் இருக்கவேண்டும். இது அவர்களுக்கு நல்லதாக இருக்கும். கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவில் ஆபீஸ்களில் எந்த அளவில் நடக்கிறது என்று பார்த்தால் இரவு 2 மணி வரைக்கும் விளக்கு போட்டு அதிகாரிகளுடைய உத்தரவு பெற்றும், உத்தரவு பெறாமலும் அங்குள்ள அதிகாரிகளும் கிளார்க்களும் வேலை செய்து வருகிறார்கள். இந்த கொடுமையான முறை மாற வேண்டும். அதோடு அவர்களுடைய வேலைகளை நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, அவர்களின் முன்னால் இன்று எவ்வளவோ கட்டுகட்டாக பேப்பர்கள் இருக்கின்றது. என்னைப் போன்று நெட்டையாக இருக்கின்றவர்களின் முன்னால் பேப்பர் இருந்தால் ஏதோ ஆள் இருப்பது தெரியும். குள்ளமாக இருந்தால் ஆளே தெரியாது. அந்த விதத்தில் பேப்பர்கள் குவிந்து கிடக்கிற சில சமயங்களில் அங்கு பல காரியங்களுக்காகவும் சிபாரிசுகளுக்காகவும் போகும் போது சில ஆள்கள் அந்த பேப்பர்களிடையிலிருந்து எழுந்து வருவார்கள். அவர்கள் பக்கத்தில் வரும்போது பழைய பேப்பர்களின் வாசனை வரும். இவ்விதமாக பேப்பர்கள் குவிந்து கிடக்கிறது. ஆகவே இந்த வேலையை குறைக்கவேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு நல்ல சலுகைகளை கொடுத்துவிட்டு அவர்களிடம் நல்ல வேலை வாங்கவேண்டும். இதற்கு அடிப்படையாக இப்போது இருக்கிற முறையை மாற்றி கிராம வாரியாக, தாலுகா வாரியாக ஜில்லா வாரியாக மாற்றி அமைக்கப்படவேண்டும். இந்த முறையை ஆங்கிலேயன் ஆண்டு கொண்டிருந்த காலத்தில் வகுக்கப்பட்டது. இதையெல்லாம் மாற்றி அமைக்கப்படவேண்டும் என்று “பிளாக் டெவலப்மென்ட் ஸ்கீம்” இருக்கிறது. அதையெல்லாம் ஆலோசித்து இவைகளை புனரமைப்பு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த கோரிக்கையை ஆதரிப்பதோடு இந்தக் குறைகனையெல்லாம் நீக்குவதற்கு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[13th July 1957]

11-48
a.m.

SRI V. SUBBIAH : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஜில்லா நிர்வாக முறையில் இன்றைய தினம் ஜில்லா கலெக்டர், அதற்குப்பின் ஆர்.டி.ஓ. அதன் பின்னால் தாசில்தார்கள், அதற்கு பின்னால் ரெவயூ இன்ஸ்பெக்டர்கள், அவர்களின் கீழ் கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் என்று இவ்வாறு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் பழைமையான முறை. இந்த முறையைத்தான் அரசாங்கம் இன்று பின்பற்றி வருகிறது. பல இடங்களில் டெப்டி தாசில்தார்கள் என்றும் பல அதிகாரிகள் பிரதேச மாக நியமனம் செய்து இருக்கிறது. கிராமங்களில் பழைய நிலையில்தான் கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் நிர்வாகம் இருக்கிறது. குறிப்பாக கலெக்டர் ஆபீஸில் கலெக்டர்களுக்கு நிறைய வேலை இருக்கிறது. ஒரு மாதத்தில் 29 தினங்கள் அவர்கள் ஏதாவது பொது கூட்டங்களுக்கு போக வேண்டியிருக்கிறது. சமுதாய நல திட்டம், சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டம் இவைகளின் கீழ் நடக்கும் கூட்டங்களுக்குப் போக வேண்டும். இது தவிர பிராணிக் கமிட்டி, இரர்கேஷன் கமிட்டி, மதுவிலக்கு இன்ஸ்டிடியூட் எத்தனையோ கமிட்டிகள் இதற்கெல்லாம் போக வேண்டும். இதனால் அங்குள்ள நிர்வாகத்தில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கிறது. இதற்கென்று ஒரு தனி கலெக்டரே போட்டு விடலாம். அப்படி தனி ஆபீசர் போட்டுவிட்டால் நன்றாக இருக்கும். ஜில்லா நிர்வாகமும் நன்றாக இருக்கும். கிராம பகுதிகளுக்கு அதிகமாக பணம் ஒதுக்கப்பட வேண்டும். கிராமத்திலுள்ள விவசாயிகள் கடனுக்கு வேண்டி மனு போட்டால் சரியானபடி பதில் கிடைப்பதில்லை. ஏதாவது மனுக்கள் போட்டால் அது போய் சேர்ந்ததா என்று கூட தெரிந்து கொள்ளக்கூடிய நிலையில் இல்லை.

இந்த 1957-58-ல் யாராவது ஒரு விவசாயி அல்லது ஒரு குடியானவன் தாலுகா ஆபீஸிற்கு ஒரு மனுச் செய்தால் அதற்கு இவ்வளவு காலத்திற்குள் கண்டிப்பாக ஒரு பதில் கிடைக்கவேண்டுமென்று ஒரு நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். அது ஒன்று செய்தாலாவது போதும். அடுத்தபடியாக, தாலுகா ஆபீஸ்களிலிருந்து தமிழில்தான் பதில்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற நிலையில், கிராமப் பகுதியிலிருந்து வரும் மனுக்களுக்கு பதில் எழுதும்போது அது தமிழில்தான் இருக்க வேண்டும் என்று ஒரு நிலை முதலில் செய்தாகப் பட்டவேண்டும். இன்றைக்கு நம் தமிழ் நாட்டில் ஒரு புதிய திட்டத்தை நமது அரசாங்கம் செயலில் செய்து காட்ட வேண்டும். துண்சலாக, தைரியமாக செய்து காட்டவேண்டும். வருகிற பட்ஜெட்டில் 2 கோடி 22 லட்சம் ரூபாய் விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுப்பதற்கு வாக்களித்திருக்கிறார்கள். அது எந்த முறையிலே எப்படி விவசாயிகளுக்கு நேரடியாகப் போய் சேருகிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது இதுவரைக்கும் பணம் நேரடியாகப் போய் சேர்ந்ததை நினைத்துப் பார்க்கக்கூட பயங்கரமான முறையில் விவசாயிகள் கடன் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 300 ரூபாய் கடன் வாங்க அவன் மூன்று மாத காலம் தாலுகா ஆபீஸிற்கு அலைய வேண்டியிருக்கிறது. அது மாத்திரமல்ல. தாசில்தாரைப் பார்த்து, லோன் தாசில்தாரைப் பார்த்து, சர்வேயர்களைப் பார்த்து அவர்களிடம் தினம் சென்று கடைசியாக அவன் லோன் வாங்கும்போது, அவன் அலிவந்து வேலையை எல்லாம் விட்டு விட்டு கடைசியில் 150 ரூபாய் தான் கைக்கு வருகிறது. பட்ட சிரமங்களுக்குமேல் 150 ரூபாயும் செலவு செய்து விட்டுத்தான் அவன் 300 ரூபாய் கடன் வாங்குகிறான் என்பதை நாம் காண்கிறோம். இன்று நம் நாட்டில் தாலுகா ஆபீஸில்தான் லஞ்சம் அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொன்னால் இந்த ஜில்லா நிர்வாக முறையை புதிய வகையில் மாற்றியமைத்தால் தான் அதற்கு விமோசனம் உண்டு என்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்தபடியாக, தேசிய விஸ்தரிப்புத்திட்டத்தின் கீழ் வேலை செய்யும் அதிகாரிகளுக்கு ஜீப் முதலிய வகைக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்று ரோடு வசதி இல்லாத கிராமங்களுக்குப் போக அவர்களுக்கு ஜீப் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தாசில்தார்கள் போன்ற உத்தியோகஸ்தர்கள் கிராமம் கிராமமாகச் சென்று இந்த தேதி இந்த கிராமத்திற்கு வருகிறேன் என்று ப்ரோக்கிரம் கொடுத்தவிட்டு அந்த கிராமத்திற்குச் சென்று அங்குள்ள பெரிய தனக் காரர், அங்குள்ள விவசாயக் கூலிகள் இவர்களை எல்லாம் ஒரு இடத்தில் கூட்டிவந்து மனுக்கள் பூராவும் பரிசீலனை செய்து அவர்களுக்கு நேரிடையாக

13th July 1957]

[Sri V. Subbiah]

அந்த இடத்தில் வைத்தே பணம் கொடுப்பது என்ற முறையை கையாண்டால் இன்றைக்கு ஏற்படக்கூடிய காலதாமதமும் லஞ்சமும் அரசாங்கத்தின் பேரில் குறைபடக்கூடிய நிலையை மாற்றி அமைத்து ஒரு புது திட்டம் உருவாக்கப்பட்டால் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய கிராம வாசிகள் என்ன நினைப்பார்கள் என்றால், அரசாங்கமே நம் கிராமத்திற்கு வந்துவிட்டது என்று நினைத்து சந்தோஷப்படுவார்கள். அப்படிச் செய்வதற்குள்ள வசதியும் இன்று இருக்கிறது. பணத்தை பத்திரமாகக் கொண்டு செல்ல, 30, 40 மைல் தூரம் கொண்டு செல்ல ஜீப் இருக்கிறது. அப்படிச்சென்று, விவசாயிகள் நிலைமையை நன்கு புரிந்துகொண்டு அவர்களுக்கு வேண்டிய கடனை அவர்களிடம் நேரிடையாகக் கொடுத்தால் நாம் அவர்களுக்கு மிகுந்த நன்மை செய்தவர்களாவோம். அப்படியானால் அவர்கள் நன்மை அடைவார்கள். இதை யோசித்து எதிர்காலத்தில் இந்த முறையை பின்பற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுடன் நிலையைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், பரம்பரையே இருக்கக்கூடிய நிலை ஓரளவு நல்லது என்று நினைக்கக்கூடியவன் நான். பரம்பரை கிராம உத்தியோகஸ்தர்களாய் இருப்பதால் கிராம பண்பாடு, சமுதாயத்தில் இன்று இருக்கக்கூடிய நல்ல காரியங்கள் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு சில பயிற்சிகள் கொடுக்கலாம். ரிக்கர்ட்களை எப்படி எப்படி வைப்பது என்பதைப்பற்றி பயிற்சி கொடுக்கவோ, கர்ணம் டெஸ்ட் போன்றவைகளுக்கு பயிற்சி கொடுக்கலாமே தவிர பரம்பரை முறையை மாற்றுவது அவ்வளவு பொருத்தமாயிராது. அது நல்லதல்ல என்று கிராமவாசிகள் சார்பில் சொல்லிக் கொள்கிறேன். மற்றும், இந்த கிராமங்களில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு லோன் கொடுக்கும் முறையில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. பல இலாகாக்களிலிருந்தும் கடன் கொடுக்கிறார்கள். ரெவன்யூ டிபார்ட்மென்ட் டிலிருந்து கொடுக்கிறார்கள். சமுதாய நல அபிவிருத்தி டிபார்ட்மென்ட் டிலிருந்து கொடுக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல. விவசாய இலாகாவிலிருந்தும் கொடுக்கிறார்கள். எலெக்ட்ரிக் மோட்டார்கள் கொடுக்கிறார்கள். விதை, உரம், வித்து விதைகள் எல்லாம் லோனாகக் கொடுக்கிறார்கள். அதற்குப் பதில் பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு அவர்களை அவர்களுக்கு வேண்டியதைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளச் செய்யவேண்டும். இந்த முறையைப் பின்பற்றினால் கிராம மக்கள் சுபிட்சமாக இருப்பார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI P. S. K. LAKSHMIPATHI RAJ: சபாநாயகர் அவர்களே, 12-05 p.m.
இங்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்த மான்யத்தை ஆதரித்துக் கூறும் இந்நேரத்தில் சில யோசனைகளை நான் அமைச்சர் அவர்களிடம் சமர்ப்பிக்க விரும்புகிறேன். இந்த சபையிலே எனக்கு முன் பேசிய பல அங்கத்தினர்கள் இதிலுள்ள பல முறன்பாடுகளையும், இதிலே செய்யப்படவேண்டிய சீர்திருத்தங்கள் அனைத்தையும் பற்றி கூறியிருக்கிறார்கள். நிர்வாகத்தில் உள்ள பல தவறுகளுக்கும் காரணம், அதிலே குறிப்பாக உத்தியோகஸ்தர்களை மட்டும் கூறுவதில் பயன் இல்லை. அப்படி அவர்களை அந்த நிலைக்கு ஆளாக்குகிற அரசியல் வாதிகளையும் எங்களுக்குத் தெரியும். கள்ளம் கபடு இல்லாமல் செயல் படுகிறவர்களை இவர்கள் தவறான பாதை வழி அழைத்துச் சென்று அவர்களை நேர்மையாக நடக்க முடியாதவர்களாக ஆக்குகிறார்கள். நேர்மையாக நடக்க விரும்புகிற ஒரு அதிகாரியை இரவு கண்டு பேசி அவர்களுக்கு நேறு நோக்கங்களைக் கற்பித்துக்கொடுத்து விட்டு தங்கள் காரியங்களை சாதித்துக் கொள்வதற்கு இந்த சபையில் நேர்மையாக பேசுகிறார்கள். தாங்கள் உயர்ந்த கருத்துக்களைக் கொண்டவர்கள் என்றும் தாங்களே மறுமலர்ச்சிக்கு அத்தாட்சியாக விளங்குவார்கள் என்றும் சொல்லிக்கொள்கிறார்கள். அதைப்பற்றி பிற்பாடு சொல்கிறேன். கிராம மக்கள், இன்று நாம் ஒரு மத்தியமான கட்டத்தில் இருக்கிறோம். அதாவது ஆங்கிலத்தில் “டர்னிங் பாயிண்ட்” என்று சொல்வார்கள். பழைய காலத்திற்கும், இன்று விரிவடக்கிற சுபிட்ச காலத்திற்கும் மத்தியிலே இருக்கிற நாம் அவர்களுக்கு ஆறுதலான வார்த்தைகள் சொல்லி அவர்களை நல்ல நிலைக்குக்கொண்டு வரவேண்டியது நமது கடமையாகும். அரசாங்கத்தை குறைகூறி பேசிப் பேசி மக்களிடம்

[Sri P. S. K. Lakshmipathi Raj] [13th July 1957]

ஒரு சோர்வு உணர்ச்சி உண்டாகி இருக்கிறது என்று தெரியும். ஏதோ தங்களுக்குத்தான் வாக்கு வன்மை இருப்பதாக நீனைத்துக்கொண்டு சிலர் பேசுகிறார்கள். சென்ற 60 ஆண்டு காலமாக மக்களின் மத்தியில், சோர்ந்திருந்த மக்களிடையே, தத்தளித்துக்கொண்டிருந்த மக்களிடையே மனித உணர்ச்சியையூட்டி, அவர்கள் இந்நாட்டு நிர்வாகத்தில் பங்கு பெறச் செய்து இன்று இந்த நாட்டை ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியாகும் என்பதை நான் தைரியமாகச் சொல்லமுடியும், மாட்டி தட்டிக் கூற முடியும். இன்று நிர்வாகத்தில் பல சிக்கல்கள் உள்ளன. பழைய காலத்தில் ஒரு தாசில்தாரிடம் சென்று ஒரு காரியத்தைச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் அது ஒரு பெரிய அபாரமான காரியமாக இருக்கும். ஆனால் இப்பொழுதோ, நீனைத்ததற்கெல்லாம், அது நல்லதானாலும் சரி, கெட்டதானாலும் சரி, ஒரு உத்தியோகஸ்தரின் மேல் ரிப்போர்ட் எழுதி அதை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வரையிலும் காட்டிக்கொடுக்க மக்கள் கற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு கிராம முனிசிப் பார்க்க வேண்டிய வேலையை கலெக்டரிடம் கொடுக்கிறோம். ஒரு கலெக்டர் பார்க்கிற வேலையை மந்திரியிடம் கொடுக்கிறோம். அதற்கு அரசியல் வாதிக்களாகிய நாம்தான் காரணம். கிராமங்களின் நிலைமை மிகப் பழமையானதொரு நிலைமையாக இருக்கிறது. கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். பரம்பரையாக இருந்துவரும் கௌரவத்தை எண்ணி, கொடுக்கப்படும் கௌரவச் சம்பளத்தை ஏற்று சமுதாயத்தில் ஒரு உயர்ந்த அந்தஸ்தைப் பெற்றுக்கொள்வதா, அல்லது மற்ற உத்தியோகஸ்தர்களைப்போல முழு நேர உத்தியோகஸ்தர்களாக மாறி விடலாமா என்று முடிவு செய்ய வேண்டியது கிராம உத்தியோகஸ்தர்களையொழிய நாம் இல்லை என்று நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். ஏன் என்று சொன்னால், கிராமத்தில் உள்ளவர்கள் கிராமத்தில் (கிராம தேவதை) சாமி கும்பிட்டாலும் அல்லது ஒரு நல்ல காரியம் நடத்தினாலும் ஆரம்பத்தில் நாட்டாண்மைக்காரரைக் கூப்பிடு என்று சொல்லுவார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு தனியான மரியாதை உண்டு. அவர்கள் முழுநேர உத்தியோகஸ்தர்களாக மாறி மற்ற உத்தியோகஸ்தர்களைப்போல இந்த மணிக் கணக்கு பிரகாரம் வேலை செய்ய சம்மதித்தால் நாமும் சர்க்காருக்கு சிபார்சு செய்யலாம். ஆனால் இந்த விஷயத்தில் அவர்களுக்கு குழப்பமாக இருக்கிறது. முடிநேர உத்தியோகஸ்தர்களாக மாறிவிட்டால் ஒரு கிராமத்திலிருந்து மற்றொரு கிராமத்திற்கு அடிக்கடி குடும்பத்தோடு செல்ல நேரிடுமே என்ற அச்சம் இருக்கிறது. அதை எல்லாம் விட்டுவிட்டு நாமும் அவர்களுக்கு பரிந்து பேசுவதுபோல் பேசினால் துன்பம் ஏற்படுத்துவதுபோல் ஆகும். கிராம உத்தியோகஸ்தர்களின் நிலைமையை ஏதோ ஒரு சிலர் ஒரு விதமாக குறிப்பிட்டு சொன்னார்கள். அதிலே மிக நல்லவர்கள் இருக்கிறார்கள். தவறான பாதையை உபயோகிப்பதைப்பற்றி கூறுகிறபோது, நமக்கே கஷ்டமாக இருக்கிறது: எங்கள் பழனி தாலுகாவில் ஐயம் பாளையம் கிராமத்தில் ஒரு நெசவாளி நூல் மூட்டையோடு சென்று கொண்டிருந்தார். அந்த பக்கம் வருகிற ஒருவன் அறிவாளால் தாக்கிய போது நூல்கட்டைகொண்டு மறித்து தப்பித்துக்கொண்டார். அந்த ஊர் அதிகாரியிடம் சென்று ரிப்போர்ட் கொடுக்கிறேன், எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னான். அதற்கு வாங்க முடியாது என்று சொல்லி விட்டார். அதன் பின்னர் 7 மைல் ஓடிவந்து பழனி போலீஸ் ஸ்டேஷனில் ரிப்போர்ட் கொடுத்தார். ஆதரவு கொடுக்கமுடியாத இந்த மாதிரி நிலைமை சில இடங்களில் இருக்கிறது. இன்னும் சில கிராம பகுதிகளில் அரசியல் கட்சிகள் காரணமாக சமூகமான நிலையில் செயல்பட முடியாத இருக்கிறது. ஒரு கணக்கு பிள்ளையிடம் ஒரு மிராஸுதார் வருவார், ஒருவரைப் பற்றி ஒரு பெடிஷன் எழுதச் சொல்லுவார், முடியாது என்று சொன்னால் அவருக்கு கோபம் வரும், தயக்கம் காட்டினால் ஒரு கட்சி பிரதி கட்சியாக ஆகிவிடும், பல ரிப்போர்ட்கள் அனுப்பிக்கொண்டே இருப்பார்கள். குறிப்பாக அரசாங்கம் செய்கிற எதையும் நன்மையாக இருக்கிறதை எல்லாம் கூட விஷ தன்மையாக மாற்றிக்கொள்ளும் நிலைமை இப்பொழுது நாட்டிலே இருக்கிறது. விவசாயிகள் கஷ்டத்தை உணர்ந்து அரசாங்கம் ஏராளமான பணம் கொடுக்க முன்வந்திருக்கிறது. கடன் வாங்குவதற்கு

13th July 1957] [Sri P. S. K. Lakshmipathi Raj]

விவசாயி போகும்போது பெரும் தொகையை கொடுத்து வாங்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. விவசாயி ஏன் அப்படி பெற்றுக்கொள்கிறான் என்று சொன்னால் கடன் சட்டம் வந்தபிறகு வட்டி கட்டையிலும் கூட பணம் கிடைப்பது இல்லை. பணம் வேண்டும் என்ற கஷ்டத்திலே அந்த தொகையை கொடுத்து வாங்குகிறார்கள். இப்போது கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் சம்மதித்துதான் வேலை செய்கிறார்கள். நாம் நல்ல விதமாக பிரசாரம் செய்வதன் மூலமாக குறைகளை திருத்த முடியும். குற்றம் சொல்வதால் ஒன்றும் முடியாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஜில்லாவின் எல்லைகளை நிச்சயமாக திருத்தி ஆகவேண்டும். வேறு என்ன காரணம் கொண்டிருந்தபோதும் தற்போது இந்த எல்லைகளை மாற்றவேண்டும். கோயம்புத்தூர், மதுரை, திருச்சி இவைகள் மிக பெரிய ஜில்லாக்கள். ஜில்லாக்கள் பரந்த அளவில் இருக்கிறதால் ஒரு ஊரி லிருந்து மற்ற ஊருக்கு மாறி மாறி பிரயாணம் செய்யும் கலெக்டர்களுக்கு டி.எ. கிடைக்கலாம், மற்ற அதிகாரிகளுக்கும் டி.எ. கிடைக்கலாம். ஆனால் போக்கு வரத்து வசதியின் திட்டாப்தத்தை யோசித்து பார்க்க வேண்டும். மதுரை கோடியிலிருந்து பழனிவரை 100 கணக்கான மைல் வரவேண்டும். மதுரையை இரண்டாக பிரித்து ஒரு பகுதிக்கு திண்டுக்கோட்டை தலைநகராகவும் மற்றொன்றுக்கு மதுரையை தலைநகராக செய்யலாம் என்று ஆலோசனை கூறுகிறேன். பழனி பகுதியிலே அங்கிருக்கிற நிலைமையை கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அங்குள்ள சில நிலங்களை புறம்போக்கு வில்டில் வைத்துக்கொண்டு தண்ட தீர்வை போடுகிறார்கள். முன்பு ஜமீன்தார்கள் செய்த ஏற்பாட்டை இப்போது சர்க்கார் அனுஷ்டிப்பதின் பயனாக தண்ணீர் இறைக்காமல் தண்ட தீர்வை போட்டு கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதைப்பற்றி அநேக மனுக்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்னும் விமோசனம் கிடைக்கவில்லை. இதைப்பற்றி சர்க்கார் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு எங்கள் பகுதி மிகவும் பிற்போக்கான பகுதி, பஞ்சம் நிறைந்த பகுதி. பிளாக் டெவலப்மெண்டு கீழ்க்கொண்டுவந்து பழனி தாலுக்காவுக்கு விமோசனம் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டுகிறேன். இந்த திட்டத்திலே சீர்திருத்த வேண்டிய பல அம்சங்கள் இருக்கின்றன. நல்ல முறையிலே மந்திரி அவர்கள் சீர்துக்கி பார்த்து அவைகளை சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும். இதில் அரசியல் வாதிகளை கலந்தால் கட்சிக்கு கட்சி வித்தியாயம் வரும். நல்ல நிபுணர்களை வைத்து நல்லதோர் முடிவுக்கு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*SRI G. G. GURUMURTHI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இங்கே இந்த சபையின் முன்பு வைத்திருக்கும் இந்த மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். மதிப்புக்குரிய பல அங்கத்தினர்கள் ஜில்லாக்களை, தாலுக்காக்களை, கிராமங்களை, புனர் அமைப்பு செய்து பிரித்தாக வேண்டும் என்று அபிப்பிராயம் சொன்னார்கள். ஆனால் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம் என்னவென்றால் இன்றைக்கு மொழிவாரி மாகாணப் பிரிவினை ஏற்பட்ட வகையிலிருந்து இந்த ஜில்லா தாலுக்கா, இவைகளை பிரிவினை செய்வது எவ்வளவு நல்லது என்று யோசனை செய்யவேண்டும். இம்மாதிரி பிரிவினையால் ஒரு சில நபர்கள் பாதிக்கப்படலாம். அப்படி பாதிக்கப்படுவோர்களால் கிளப்பக்கூடிய பிரச்சனை பெரும் குழப்பமாக முடியலாம். இப்பொழுதே திருநெல்வேலியிலிருந்து நான்குநேரையை கன்னியாகுமரியுடன் சேர்ப்பதைப்பற்றி சில அபிப்பிராய பேதங்கள் இருக்கின்றன. இதை யோசனை செய்து தீவிரமாக ஆராய்ந்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். நிர்வாகத்திலே நடக்கக்கூடிய ஊழல்களுக்கும் ஏற்படக்கூடிய தாமதத் திற்கும் காரணங்கள் பல. பெரிய யூனிட்டாக இருப்பது என்பதினால் மாத்திரம் அல்ல, அரசாங்க ஊழியர்களுடைய தற்போதைய தரக்குறைவும், அரசியல் வாதிகள் மற்றும் கிராம பொது மக்கள் இவர்களுடைய அதிக தலையீடும் என்றுகூட நான் எண்ணுகிறேன். இதை தீவிரமாக பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்றும் இந்த

[Sri G. G. Gurumurthi]

[13th July 1957]

ஜில்லா தலைமை நிர்வாகத்திலே அரசாங்கம் செய்ய வேண்டிய அபிவிருத்தி திட்டங்களுக்கும் மற்ற சீர்திருத்தங்களுக்கும் வேண்டிய விவரங்கள், தகவல்கள் எல்லாம் ஜில்லா நிர்வாகத்திலிருந்துதான் கிடைக்கின்றன. இந்த தகவல்கள் எல்லாம் சரியான முறையில் கிடைக்கிறதா என்பதை உன்னிப்பாக கவனிக்கவேண்டும். சாகுபடி கணக்குகள் வைக்கப்பட்டு நீர்பாசன பகுதிகள் மற்ற பிரதேசங்கள் இவைகளைப்பற்றி அப்போதைக்கு அப்போது சர்க்காருக்கு ரிப்போர்ட் அனுப்புகிறார்கள். அவைகளில் நீர்பாசன பகுதிகளைப்பற்றி சரியான கணக்கு வைக்காததால் குடியானவர்களுக்கு கஷ்டமும் அரசாங்கத்திற்கு சரியான மதிப்பீடுகள் கிடைக்காத நிலையும் ஏற்படுகிறது. உணவு பெருக்கம் என்று சொல்லுகிற நேரத்திலே அரசாங்கத்திற்கு சரியான தகவல்கள் கிடைக்கவேண்டியது அவசியம். அதிகமான ரிவினியூ இன்ஸ்பெக்டர்களையும், மற்ற அதிகாரிகளையும் நியமித்து ஒழுங்கான முறையில் கணக்கு வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கிராமமக்கள் ஜமாபந்தியின்போது செல்விலல்லாமல் நியாயமான முறையில் அவர்கள் குறைகளுக்கு நிவாரணம் கிடைக்குமென்று எதிர் பார்த்தார்கள். பட்டா மாறுதல் செய்தல், ஆட்சேபணியில்லாத நிலங்களுக்கு பட்டா கொடுத்தல் முதலியன செய்து கொடுக்காமல் இருக்கிறது. அரசாங்கத்தினுடையவோ அல்லது மற்ற நிலங்களைப்பற்றியோ நான் சொல்லவில்லை. சர்க்கார் பட்டா செய்து கொடுக்கும்படி உத்தரவு போட்ட நிலங்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. கஷ்டங்களின் பைசல் செய்யக்கூடிய பட்டாக்கள்கூட செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. இதில் தாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக ஒரு தனி தாசில்தாரை நியமித்து ஆட்சேபணியில்லாத நிலங்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் நிர்வாகத்தில் இருக்கும் குறைகளால் குடியானவர்களுக்கு பல கஷ்டங்களும், இடையூறுகளும் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன. உதாரணமாக என் பகுதியில் இருக்கும் பாகூர் (?) மலைப்பிரதேசம். இப்பொழுது இருக்கும் சட்டப்பிரகாரம் கீழே இருக்கும் குடியானவர்கள் 5 ஏக்கர் சாகுபடி செய்யலாம். இதை விதத்தை மலைமேல் இருக்கும் பிரதேசத்தாக்கும் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். மலைமேல் இருக்கும் நிலத்தின் தரம் வேறு. மேடும் பள்ளமுமாக இருக்கும். இது அந்த இடத்திற்கு மலைமேல் சென்றவர்களுக்கு தெரியும். அங்கு 5 ஏக்கர் சாகுபடி செய்ய முடியுமா? 5 ஏக்கருக்கு மேல் வைத்திருப்பவர்களுக்கு அபராதம் விதித்து இருக்கிறார்கள். இதனால் 100, 150 குடியானவர்கள் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். இதற்கு Revenue அமைச்சர் அவர்கள் நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், மேட்டூர் வாய்கால் திட்டத்தில் விவசாயம் செய்யும் குடியானவர்கள் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். முதல் ஆண்டில் பாயும் ஜலத்திற்கு பாதி தீர்வை என்று விதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதே பிரகாரம் முதல் ஆண்டு தண்ணீர் விட்டு பாதி தீர்வை வாங்கி இருக்கிறார்கள். அந்த பசலியில் மற்ற பிரதேசங்களுக்கு தண்ணீர் வரவில்லை. சர்க்காரால் வேலை முடிவு செய்யப்படவில்லை. வாய்காலில் தண்ணீர் பூரா பிரதேசங்களுக்கு விடப்படவில்லை. ஆனால் அடுத்த பசலிகளில் முதல் தடவையாக தண்ணீர்விட பிரதேசங்களுக்கு பூரா தீர்வை வசூலித்து இருக்கிறார்கள். இது நியாயமா? வரி வசூலிக்கும் அதிகாரிகளுக்கு அரசாங்கத்தோடு தொடர்பு வைத்திருந்தால் இந்த தவறு ஏற்பட்டு இருக்காது என்று எண்ணுகிறேன். இதை உடனடியாகக் கவனித்து யாதி தீர்வையாக வசூலித்து, பாக்கியை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு மாணியத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

* SRI A. V. P. PERIAVALAGURUVA REDDI: தலைவர் அவர்களே, ஜில்லா நிர்வாகத்தைப்பற்றி எனக்குத் தெரிந்தவரை இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்லவிரும்புகிறேன், ஜில்லாக் கலெக்டரையோ தாசில்தாரையோ வெள்ளையன் காலத்தில் பார்க்கவேண்டு

13th July 1957] [Sri A. V. P. Periyalaguruva Reddi]

மானால் முதலில் துவாரபாலகர் போன்ற டப்தாருக்கு “ஸம்திங்” கொடுத்து துரையை பார்க்க வேண்டுமென்று இருந்தது. அந்த நிலைமை இப்பொழுது மாறிவிட்டது. சந்தேகம் இல்லை. ஜில்லா கலெக்டருக்கோ, தாசில்தாருக்கோ, மற்ற கிராமங்களுக்குப் போவது என்றால் முடிய வில்லை. தாசில்தார் ஏதாவது புத்தகத்திலிருந்து கேள்விகேட்டு தபால் வந்து இருந்தால் பஸ்விலே புரூ, புரூ என்று போய் செய்ய வேண்டியதைச் செய்கிறார்கள். விவசாயிகள் தங்கள் குறைகளைச் சொல்ல வேண்டுமானால் தாலுக்கா தலைநகர் வரணும். ரூபாய் நாலு ஐந்து செலவு செய்து போய் வரவேண்டும். வெள்ளையன் காலத்தில் அப்படியில்லை.

கள்ளிக்குடியை எடுத்துக்கொண்டால் அது ஒரு ரிலிங்யூ பிரகா. 10, 50 கிராமங்களுக்கு அது ஒரு ஸெண்டர். அங்கே ரயில்வே ஸ்டேஷன் இருக்கிறது; போலீஸ் ஸ்டேஷன் இருக்கிறது. இந்த இடத்திலே ஒரு சத்திரம் இருக்கிறது. வெள்ளையன் காலத்தில் அங்கு டெண்டு அடித்து கேம்பு செய்வார்கள். ஆனால் இப்பொழுதோ சத்திரத்தில் எலெக்டிரிக் லைட் இருக்கிறது. எல்லா வசதிகளும் இருக்கின்றன. அப்படி யிருந்தும் தாசில்தார் அங்கு கேம்பு செய்வது இல்லை. ஆதலால் விவசாயிகளின் குறைகளை நேரிடையாகச் சொல்ல முடியவில்லை. கேம்பு பேரட்டால் நேரிடையாகச் சொல்ல தோதாக இருக்கும்.

தாசில்தாருக்குக் கீழே ஒரு டெப்டி தாசில்தார் இருக்கிறார். அவர் தாசில்தார் ஆபீஸில் வேலை செய்கிறார். அவர் என்ன வேலை செய்கிறாரோ. மனுக்கள் எல்லாவற்றையும், பெரிய தாசில்தார் கேம்பு போனால் டெப்டி தாசில்தார் கவனிக்கலாம். உரம் கொடுப்பதானால், ஒரு தாசில்தார் அதற்கு; பிண்ணுக்கு என்றால் அதற்கு ஒரு தாசில்தார்; லோன் என்றால் அதற்கு ஒரு தாசில்தார் அப்படி அப்படி இருப்பதால், தாலுகா தாசில்தார் கேம்பு செய்தால், கலெக்டர் அவர்கள் கிராமங்களில் கேம்பு செய்தால் மக்களின் குறைகளைக் கேட்கலாம். வண்டிப்பாதைகள் ரோட்டுகள் இவற்றில் என் போன்ற வாயாடிகள் எங்கு ரோச்மெண்டு செய்து வெட்டி விடுகிறார்கள் முரட்டு விவசாயிகள் வீடுகட்டிவிடுகிறார்கள். இவற்றை நேரில் பார்க்கலாம். மனுப்போட்டால் கீழே, கீழே, கீழே ரிலிங்யூ இன்ஸ் பெக்டருக்கும், அதற்கு கீழே, கீழே போகிறது. இந்த நிலை இல்லாமல் பழைய ஜில்லா அதிகாரிகளபோல் தாசில்தார் கலெக்டர்கள் அங்கங்கே கேம்பு செய்தால் நல்லது. அவர்கள் எப்படி டயரி எழுதுகிறார்களோ, எப்படி படி வாங்குகிறார்களோ தெரியாது, ஸாமி, வருவதே இல்லை, போவதேயில்லை. ஒரு மணி, அரைமணி நேர விஸிட்டில் எவன் யோக்யன், எவன் இல்லை என்று எப்படி அறியமுடியும்.

இப்பொழுது கிராம ஸேவகர்கள் போட்டு இருக்கிறார்கள். இவர்கள் எலிமெண்டரி ஸ்கூலில் நாலாவதுகூட படிக்காதவர்கள். இவர்களுக்கு பர்ஸ்டு கிரேடுக்கு ரூ. 125. ஸெகண்டு கிரேடுக்கு ரூ. 85 சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். பிளாக்கு டெவலப்மெண்டு வேலைக்கு கிராமத்திலிருந்து பாதி தொகையும், அவர்கள் பாதித்தொகையும் கொடுக்கிறார்கள். இந்த வேலையை கிராமாதிகாரிகளிடம் விட்டால் அவர்களுக்கும் சம்பளம் போதவில்லை என்ற குறையும் தீரும், மக்கள் தொடர்பும் ஏற்பட தோதாக இருக்கும்.

மற்றொன்று லஞ்சம் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அதைப்பற்றி இந்த சபையில் எல்லோரும் லஞ்ச ஊழல் என்று பேசுகிறார்கள். மந்திரிகளுக்கு ஜோசியமா தெரியும். எங்கு லஞ்சம் இருக்கிறது என்று எப்படித் தெரியும். நான் இங்கு மெம்பர் ஆவதற்கு முன் எஸ்மெண்டு பர்மிட்டுக்கு கொடுத்தார்கள். ஒரே ஆளுக்கு 10, 15 டன் கொடுக்கப்பட்டது. ரூ. 5 1/8 உள்ள மூட்டையை சம்சாரி ஏழை ரூ. 9, 10 கொடுத்து வாங்கவேண்டும். அவனுக்கு, இவனுக்கு ஸம்திங் கொடுத்து, ஆர்டர் போடுபவனுக்கு ஸம்திங் கொடுத்து வாங்கவேண்டும். நான் மெம்பர் ஆனவுடன் ஐந்து மூட்டைக்குமேல் ஒருவனுக்குக் கொடுக்கக்கூடாது என்றேன். கொடுத்தால் மந்திரிக்கு தந்தி அடிப்பேன்; அவர் கவனிக்காவிட்டால் பப்ளிக் மீட்டிங் போட்டாவது கத்துவேன் என்றேன். அது நின்றுது. இங்கு வந்த லஞ்சம் என்று பேசுவது பெருமையாக இருக்கும். ஆனால், அது பிரயோச

[Sri A. V. P. Periyalaguruva Reddi] [13th July 1957]

னம் இல்லை. அந்த அந்த ஏரியா எம். எல். ஏ.க்கள்வஞ்சம் இருக்கிறது தெரிந்தால், சம்பந்தப்பட்டவர்களிடம், கேள்விபோடுவேன், மந்திரிக்கு தெரிவிப்பேன், அவர்கள் கேட்காவிட்டால் பப்ளிக் மீட்டிங் போட்டு கத்து வேன் என்று சொல்ல வேண்டும். அம்மாதிரி செய்யவேண்டியது நம் ஒவ்வொருவருடைய கடமை என்று சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது சபை முன் இருக்கும் மானியத்தை ஆதரிக்கிறேன். ஜில்லா நிர்வாகத்தின் கீழ் நமது சென்னை மாகாணம் மிகவும் திறம்பட நடக்கிறது என்று இந்தியாவிலேயே பேரும், புகழும் பெற்று இருக்கிறது. ஜில்லா நிர்வாகம் நேர்மையாக, நியாயமாக நடந்தால்தான் நம்முன் இருக்கும் திட்டங்கள் சரியாக நடைபெறும். அதிகாரிகள் நேர்மையாகவும், நியாயமாகவும் நடந்து கொண்டு படிப்படியாக உயர்ந்து ஸ்கெடரியட் வரை உயர்ந்து வந்தவர்கள். அவர்களுக்கு மக்கள் குறைகள் தெரியாமல் இல்லை. இப்பொழுது இருக்கும் சூழ்நிலையைக் கவனிக்கவேண்டும், இரண்டாவது யுத்தத்திற்கு முன்னால் இருந்த நிலைமையையும், இப்பொழுது இருப்பதையும் பார்க்க வேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதபோல், இப்பொழுது பெட்டி ஷன்கள், விண்ணப்பங்கள் ஒரு கிராம ஜனத்தொகை எவ்வளவோ, அவ்வளவு வருகின்றன. முதல் அமைச்சர், எதிர்கட்சித் தலைவரிலிருந்து **Prime Minister of India** வரைக்கும் விண்ணப்பங்கள் போகின்றன. மேலே உள்ள அதிக சம்பளம் வாங்கும் உத்தியோகஸ்தர்கள் விண்ணப்பங்களைக் கவனித்து, கீழே அனுப்புகிறார்கள். குறைகளைத் தெரிந்துகொள்ள சிரமப்பட்டுவேலை செய்துவருகிறார்கள்.

எதிர்கட்சிக்காரர்கள் பேசும்போது இவர்களுக்கு சம்பளம் உயர்த்தப் படவில்லை பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதற்குத் தகுந்த மாதிரி நல்ல ஆலோசனை கூறி, எவ்வளவு தூரம் வரி விதிக்கலாம் என்பதற்கும், சர்க்காருடைய நிதியிலிருந்து எவ்வளவு கொடுக்கவேண்டுமென்பதற்கும் ஆலோசனை சொல்வார்களானால், நிச்சயமாக சர்க்கார் கவனிக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

அதோடு, இப்பொழுது இருக்கும்படியான கெஜட் பதிவில்லாத ஊழியர்களுடைய நிலைமை அவல நிலையில் இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டது. பட்ஜெட் பொது விவாதத்தில் உரை நிகழ்த்துகையில் “எதோ தேர்தல் சமயத்தில் ஐந்து ரூபாய், ஏழு ரூபாய் என்று உயர்த்திவிட்டார்கள்” என்ற முறையில்—அந்த உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு மாசு கற்பிக்கும் அளவிலே அவர்கள் பேசினதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

தென்றை தனியாகப் பிரியவேண்டுமென்று சொல்பவர்களுக்குச் சொல்லுகின்றேன்—கெஜட் பதிவில்லாத உத்தியோகஸ்தர்களுடைய சம்பள உயர்வுக்காக மத்திய சர்க்கார் இப்பொழுது சுமார் ஒன்றரை கோடி ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களோடு நாம் எவ்வளவு ஒத்துழைத்தால் இவ்வளவு பணம் கொடுக்கவேண்டும் என்பதை இந்தச் சமயத்தில் நான் ரூபகப்படுத்திக் கொள்ளுகின்றேன்.

அதோடு, இப்பொழுது இருக்கும் நிர்வாகத்தில் எவ்வளவோ வேலைகள் அதிகமாய் விட்டன. யுத்தத்திற்குப் பிற்பாடு “ப்ரொக்யூர்மென்ட்” க்காக தனியாக ஆபீசுகள் வைத்துக்கொண்டிருந்தோம். அதன் பிறகு, இப்பொழுது மக்களுடைய பணியில், ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள். கம்யூனிடி பிராஜெக்ட், தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டம், ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டம் ஆகியவைகள் ஜில்லா நிர்வாகத்திலுள்ள அதிகாரிகளுடைய கையில் இருக்கின்றன. இப்பொழுது எவ்வளவு வேலை அதிகமாயிருக்கிறதோ, அந்த அளவுக்குத் தேவையான உத்தியோகஸ்தர்களைப் போடுவதற்கு ஜில்லாவைப் பிரித்து அமைக்கவேண்டும் என்று ஆலோசனை செய்த போதிலும் கூட, சர்க்கார் ஏன் தயங்குகிறது? நிதி நிலைமை சரியாக இல்லாதது தான் காரணம்.

13th July 1957] [Sri P. G. Karuthiruman]

எதிர்க்கட்சி அன்பர் ஒருவர் பேசும்போது, இப்பொழுது இருக்கும் படியான கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுடைய நிலைமையைப் பார்த்து மிகவும் பரிதாபப்பட்டார்கள். அது எப்படி இருக்கின்றதென்று பார்த்தால், “காக்கையும் நரியும்” என்ற கதை ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. காக்கை வட்டையை வைத்துக்கொண்டு மரத்தின் மேல் போய் உட்கார்ந்திருந்தது. அப்பொழுது கீழே இருந்த நரி பார்த்து, அந்த வட்டையைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக, “உன்னுடைய அழகே அழகு! நீ எவ்வளவு அழகாய் இருக்கிறாய்! நீ வாயைத் திறந்து பாடினால் இன்னும் எவ்வளவு அழகாக இருக்கும்!” என்று சொல்லியவுடனே மரத்தின் மேலிருந்த காக்கை வாயைத் திறந்தவுடனே வடை கீழே விழு, அதை நரி தூக்கிக்கொண்டு ஓடியது. அதைப் போல, கிராம உத்தியோகஸ்தர்களையும், கெஜப் பதிலில்லாத உத்தியோகஸ்தர்களையும் பார்த்து, “உங்களுக்காக நாங்கள் எவ்வளவு வாதாடுகிறோம் பார்த்தீர்களா? உங்களுடைய கட்சியை நாங்கள் எவ்வளவு தூரம் எடுத்துப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம்” என்று—தேர்தலுக்காக—சொன்னால், அவர்கள் ஒருபொழுதும் எமாந்துவிடமாட்டார்கள், என்பதை நான்கனம் அங்கத்தினருக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய தரம் உயரவேண்டும். மக்களுடைய தரம் உயர்த்தப்பட வேண்டும். மக்களிடையே தேசியப்பண்பாடு இருக்கவேண்டும். அத்தகைய தேசியப்பண்பாடு நம்முடைய அரசாங்கத்தில் வேலை செய்யக்கூடிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு மிக மிக அவசியம். தேசிய ஒழுக்கம் இருந்தாலொழிய, நம்முடைய நிர்வாகம் சிறந்த முறையில் இயங்க முடியாது. தேசியப்பண்பாடுடன் அவர்கள் இயங்குவார்களானால், அவர்களுடைய குறைகளெல்லாம் தீர்ந்து விட்டது என்றே நான் சொல்வதற்குத் தயாராயிருக்கிறேன். பத்து பங்கு வேண்டுமானாலும் சம்பளம் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறோம். அதற்கேற்ற வழிவகைகளை வகுத்து, எவ்வளவு வரி போட்டால் மக்கள் தாங்குவார்கள் என்பதையும், ஆராய்ந்து அதனால் எந்த முறையில் மக்களுக்கு நன்மை உண்டாகுமோ அதற்கான திட்டங்களை நிறைவேற்ற அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க, இந்த சர்க்கார் என்றைக்குமே பின்தங்காது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். தன் முகத்திலே கரியைப் பூசிக்கொண்டு கண்ணாடியில் பார்த்தால் கறுப்பாகத் தான் மூகம் தெரியும். “இனி ஒரு விதி செய்வோம்” என்று பாரதியார் சொன்ன மாதிரி, சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் ஒரு திட சங்கற்பம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். எதிர்க்கட்சியிலுள்ள ஒரு உறுப்பினர் மிகவும் ஆணித்தரமாகவும்—எதிர்க்கட்சியில் இருந்தாலும்—நானையமாகவும், திறமையாகவும் பேசியதை நான் பாராட்டுகிறேன். பொதுக் கூட்டத்திலும் போய் இவ்வளவு தைரியமாகச் சென்று பேசுவதாக இருந்தால், அவருடைய திறமையையெல்லாம் உபயோகித்துப் பேசுவதாக இருந்தால், மக்களிடையே இருக்கும்படியான அபிமானத்தை நிச்சயமாக அது வளர்ப்பதற்கு உதவும். அப்படி ஒவ்வொருவரும், சட்டசபையிலுள்ள அங்கத்தினர்களாகிய நாம் ஒவ்வொருவரும்—இப்பொழுதிருந்தே அந்த முறையில் சங்கற்பம் செய்துகொள்வோமானால், இப்பொழுது சொல்லப்படும் குறைகளெல்லாம் நீங்கி, நாம் மிகவும் நல்ல முறையிலே திறம்பட ஒரு நிர்வாகத்தை அமைத்து, சீரும் சிறப்புமாக நாம் இருப்போம் என்பதில் எனக்கு எந்தவிதமான சந்தேகமும் இல்லை. ஆகவே, ரெவினியூ மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்த மான்யப் பிரேரேபீனையை நான் ஆதரிப்பதுடன், இப்பொழுது இருக்கும் வேலைகள் எவ்வளவு தூரம் ஜில்லா அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை உணர்ந்து ஒத்துழைப்பார்களானால், அதற்குத் தகுந்த முறையில் அவர்களுக்கு உதவியும் கொடுப்பதிலே சர்க்காருக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபமும் இருக்காது. சந்தோஷமாகக் கொடுப்பார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள், பொதுஜனப் பிரதிநிதிகள் ஆகிய எல்லோரும் தேசிய ஒழுக்கத்துடனும், தேசிய பண்பாடுடனும் நடந்து கொண்டால், கேடும் நல ராஜ்யத்தை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு நடந்து வரும் கேடும் நல சர்க்காருடன் ஒத்துழைத்தவர்களாவோம், கிராம உத்தியோகஸ்தர்களும், கெஜப் பதிலில்லாத உத்தியோகஸ்தர்களும் விதி விலக்கு அல்ல என்பதை ஞாபகப் படுத்திக்கொண்டு நான் இந்த மான்யப் பிரேரேபீனையை ஆதரிக்கிறேன்.

[13th July 1957]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சுமார் 27 கனம் அங்கத்தினர்கள் இந்த மான்யத்தின் மீது பேசினார்கள். ஒவ்வொருவரும் சுமார் 7 நிமிஷத்திலிருந்து 10 நிமிஷம் வரை பேசினார்கள். இப்பொழுது எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அவகாசம் 30 நிமிஷங்கள்.

MR. SPEAKER : அதுவும் 25 நிமிஷமாகக் குறைந்து விட்டது, இப்போது.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ஒவ்வொரு கனம் அங்கத்தினருக்கும் இரண்டு நிமிஷங்கள் வீதம் பதில் கொடுத்தால்கூட 54 நிமிஷம் ஆய்விடுகிறது. ஆகையால், சுருக்கமாகப் பேசவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறேன். சுருக்கமாகப் பேசுவதற்கும், சுருக்கமாக எழுதுவதற்கும் *precis writing* என்ற ஒரு பரிச்சை அப்பொழுது இருந்தது. மறந்து போனது போக, மிச்சத் திறன் எவ்வளவு இருக்கிறதோ அதைக்கொண்டு கூடுமான அளவு சுருக்கமாகப் பேச ஆரம்பிக்கிறேன்.

பொதுவான விஷயங்களை முதலில் எடுத்துக்கொள்ளுகிறேன். “நிர்வாகத்திலே சிகப்பு நாடா அதிகமாக இருக்கிறது; அதைக் கத்தரிக்க வேண்டும்; பொது உத்தியோகஸ்தர்களுடைய மனப்பான்மை பிரிட்டிஷார் இருந்த காலத்திலே எப்படி இருந்ததோ, அதேமாதிரி இன்னும் இருக்கிறது. அது மாற வேண்டும்” என்று பொதுவாக குறிப்பிடப்பட்டது. லஞ்ச ஊழல் அதிகமாக இருக்கிறது என்று எல்லாம் சொல்லப்பட்டது. ஆகையால், முதலிலே இதைப்பற்றி பதில் சொல்லிவிடுகிறேன். பிற்பாடு சின்னச் சின்ன விஷயங்கள் அநேகம் இருக்கின்றன. அவைகளைப் பற்றியும் கூடுமானவரையில் பதில் சொல்கிறேன்.

சிகப்பு நாடாவைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் மாத்திரம் குறிப்பிட்ட வில்லை. ஒரு ராஜ்யத்தினுடைய பெரிய அதிகாரி கூட, “எதோ நிர்வாகத்தில்—அதுவும் சென்னையிலே சிகப்பு நாடா அதிகமாக இருக்கிறது” என்று சொன்னார். ஆகையால், அதைக்கொண்டு இதைப் பரிசீலனை செய்து பார்த்ததிலே, அம்மாதிரியாக ஒன்றும் இல்லை என்று நன்றாகத் தெரிய வருகிறது. இந்த நிர்வாகத்திலே பல ஆண்டுகளாக ஈடுபட்டு, இதைக் கவனித்து வருகிறவர்களுடைய அபிப்பிராயம் ஒரளவு தெரிந்திருக்கிறது. இரண்டொன்று சொல்கிறேன்.

“The conduct of business in the Secretariat may look cumbrous, but has been scientifically built up by generations of trial and error and is on the whole excellent. There is ample provision for discussions and for short cuts on really urgent matters.”

இது ஒருவருடைய அபிப்பிராயம். நிர்வாகத்துறையில் ஈடுபட்டு அனுபவம் உள்ள இன்னொருவர்

SRI K. VINAYAKAM : May I know the name of the officer.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ஒரு பெரிய அதிகாரி—ஒரு நிபுணர்.

SRI K. VINAYAKAM : I want the name or the designation of the officer.

MR. SPEAKER : He says that he is an officer.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அந்த நிபுணர் யார் என்றுபார்க்கப்போனால், இன்னும் இரண்டுநிமிஷம் போய்விடும். இரண்டாவது நிபுணர் என்ன சொல்லியிருக்கிறார் :

“The system is rather slow no doubt, but is safe and sure and has stood the test of time. However, I am constantly on the lookout to cut unnecessary red tape in Secretariat and

13th July 1957] [Sri M. A. Manickavelu]

outside, especially in the developmental set up. There s no need for a drastic and dramatic change but wherever possible unnecessary red-tapism will be eliminated "

ஆகையால், இம்மாதிரி ஒரு முறையை அனுசரிப்பது ரொம்ப நல்லது. ஏனென்றால், எனக்குத் தெரியும்—இந்த ராஜ்யத்தைவிட்டு வேறு ராஜ்யங்களுக்கு நான் போயிருந்தபோது, அங்கு என்ன சொல்லப்படுகிறது என்றால், ஒரு file paper file அகப்படுவது கிடையாது என்று. ஆனால், இங்கு, ஏதோ பழைய file வேண்டுமென்று கேட்டால் உடனடியாக எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்த வரையில், நம் ராஜ்யத்திலே நிர்வாக முறை கொஞ்சம் தாமதமாக இருந்தாலும், நன்றாக, நல்லபடியாக நடந்து வருகிறது. ஆனால், அதே சமயத்தில் சிகப்பு நாடாவைக் குறைக்கவேண்டும் என்பதை நான் எடுத்துக்கொள்ளுகிறேன். குறைக்க வசதி இருக்கிறது. குறைக்கலாம் என்று நிபுணர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கூடுமானவரை குறைத்துக்கொண்டு வருகிறோம். எவ்வளவு குறைக்க முடியுமோ அவ்வளவு அதைக் குறைக்க நாம் பிரயത്னம் செய்யலாம். ஆனால், சிகப்பு நாடா முறையை எடுத்து விட்டால் அது குழப்பத்தில் கொண்டு போய்விடும். பல கமிட்டியினர் இதைப் பற்றி விசாரனை செய்து, இந்த முறை ஓரளவு வேண்டியது தான் என்றும், இது necessary evil என்றும் இந்த முறையை நாம் திருத்தித்தான் ஏதோ செய்யவேண்டுமே அல்லாது, இந்த முறையையே அடியோடு எடுத்துவிட முடியாது என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

உத்தியோகஸ்தர்களுடைய மனப்பான்மையைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டுப் பேசும்போது, உத்தியோகஸ்தர்கள் 200 வருஷங்களாக பொதுமக்களோடு அதிகத் தொடர்பு இல்லாமல்—நவாப் தர்பார் மாதிரி—அதாவது, மக்களோடு மக்களாக கலந்து வேலை செய்யாமல், தனிப்பட்டு இருந்து வந்திருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது வால்பதவம் தான். ஆனால் சுதந்திரம் அடைந்த பிற்பாடு நல்ல மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பழைய மனப்பான்மை உடையவர் ஒன்றிரண்டு பேர்கள் இருக்கலாம். அடிக்கடி மந்திரிகள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும் போது இவர்கள் எப்படி மக்களோடு நெருங்கிப் பழகுகிறார்கள் என்பதைப் பார்த்து அதிகாரிகளும் மக்களுடன் நெருங்கிப் பழகி செயலாற்ற முன் வருகிறார்கள். இருந்தாலும் அவர்களுக்கு சர்வீஸ் கான்டெக்ட் ரூல்ஸ் இருப்பதனால் அதிகமாக நெருங்கிப் பழக முடியாது போனாலும் மக்களுக்குச் செய்யவேண்டிய காரியங்களில் அதிகமாக நெருங்கி நல்ல முறையில் பணியாற்றுகிறார்கள். இன்னும் அந்தப் பழக்கத்தை மாற்றிக்கொள்ளாதவர்கள் இருக்கிறார்களே என்றால் அவர்களும் போகப்போக மாறிவிடுவார்கள். தானே அடிபட்டுத்தான் மாற்றம் ஏற்படும்.

அடுத்தபடியாக லஞ்சம். இதைப்பற்றி நான் முன்பே சொன்னேன். பார்க்கிறபோது பிடிபட்டுவிடும் போலே இருக்கும். அப்புறம் பிடிபடாது நழுவிவிடக்கூடிய "இல்யூசிவ்" தன்மை உடையது. கொள்ளிப் பிசாசு போலத்தான், இதுவும். அதைக் கண்டு எங்கே பார்த்தாலும் லஞ்சம் என்று சொல்கிறார்கள். யாரோ ஒருவர் இந்த அதிகாரி லஞ்சம் வாங்கினார் என்று சொன்னால் உடனே அவரை வேலையைவிட்டு நீக்கவும் முடியாது. அதைத் தீர ஆலோசனை செய்து பார்த்து குற்றம் உண்மைதானா எனக் கண்டறியவேண்டும். சும்மா லஞ்சம் லஞ்சம் என்று சொல்வதிலே பயன் என்ன? நல்ல குடும்பப் பெண்ணைக் கூட அவிசாரி என்று சொல்கிறார்கள்.

SRI A. GOVINDASAMY : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் "அவிசாரி" என்று சொல்வது பார்லிமெண்டரி கட்டுப்பாட்டுக்கு உகந்ததா? ஆட்சேபனைக்குரிய சொல் இல்லையா என்று கேட்கிறேன்.

MR. SPEAKER : அவர் முன்னாலே அதைச் சொல்லிவிட்டார் இனிமேல் யாரும் அந்த வார்த்தையைச் சொல்ல வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[13th July 1957]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இப்போது இருக்கிற முறையில் அந்த மாதிரி புகார் வந்தால் உடனே விசாரணை செய்யப்படுகிறது. இப்போதெல்லாம் மொட்டைப் பெட்டிஷன் வந்தாலும் கூட அதில் ஏதாவது உண்மை அகப்படுமோ என விசாரணை செய்யப்படுகிறது. அப்படிப் பண்ணுவதில் இரண்டொரு பலனும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே முதலில் விசாரணை செய்கிறார்கள். ஏதாவது ஓரளவு குற்றம் இருக்கலாம் என்று தோன்றினால் அதை விசாரிப்பதற்காக உள்ள தனிப் பிரிவு இலாகாவுக்கு அனுப்புகிறார்கள். அவர்கள் அதைப்பற்றி விசாரித்து உடனே ட்ரிப்யூனலுக்கு ரெபர் பண்ணுகிறார்கள். ட்ரிப்யூனலும் குற்றம் நடந்திருப்பதாக தீர்மானித்தால் உடனே தண்டனை கொடுக்கப்படுகிறது. அதைவிட்டு புகார் வந்தவுடனேயே நடவடிக்கை எடுப்பது சரியல்ல.

மேலும் சட்டத்தில் சொல்வார்கள்: உண்மைக் கொளையாளி 99 பேர் தப்பித்துக்கொண்டாலும் பரவாயில்லை. ஒரு குற்றமும் பண்ணாத ஒரு நிரபராதியைக் அதற்காக கொலை செய்துவிட்டுக்கூடாது என்பதாக. இதை அனுசரித்துப் பார்த்தால் அரசாங்கம் இப்போது எஞ்ச ஒழிப்பிற்காக எடுத்து வருகின்ற நடவடிக்கைகளே போதுமானதாக இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அப்பறம் கிராம அதிகாரிகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி ஸ்ரீலட்சுமிபதி அவர்களுடைய உரையை வரவேற்கிறேன். உண்மையான நிலைமையை நன்றாக எடுத்துக் காட்டினார்கள். கிராம அதிகாரிகளை முழு நேர அதிகாரிகளாக்குவதா? அல்லது இப்போது இருக்கக்கூடிய நிலைமையிலேயே அவர்களுடைய ஊதியத்தைக் கொஞ்சம் அதிகப்படுத்துவதா என்பது தான் பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது. கிராம அதிகாரிகளிலேயே பலர் முழுநேர அதிகாரிகளாக இருக்க விரும்பவில்லை. இதே மாதிரியே இருந்து கொண்டு இன்னும் ஜாஸ்தி சம்பளம் வேண்டுமென்று தான் சொல்கிறார்கள். இந்த விஷயம் தான் ஒரு கமிட்டியின் பரிசீலனையில் இப்போது இருக்கிறது. ஏறக்குறைய முடிவு அடையும் தருவாயில் இருக்கிறது. அது தெரிந்த பிறகு எப்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று யோசிக்கப்படும். அவர்களை முழுநேர ஊழியர்களாகவே ஒரு லோயர் டிவிஷன் கிளர்க்கைப் போல, அப்பர் டிவிஷன் கிளர்க்கைப் போலச் சம்பளம் கொடுத்து வைக்கலாமா எனவும் யோசிக்கலாம். (கனம் ஸ்ரீ லி, சப்தமிரட்சுமியம் : படிப்பு, தகுதி, இதர சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு உள்ள விதிகள் எல்லாம் பொருந்தும்) அப்படிச் செய்வதானால் மற்ற தகுதிகளும் நிர்ப்பந்திக்கப்படும்.

ஆனால், இதை அவர்கள் விரும்பவில்லை. இப்போது பரம்பரை பாத்தியதை முறையில் இந்த உத்தியோகம் இருந்து வருகிறது. அதோடு பெருவாரியான கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் இந்தச் சம்பளத்தை எதிர்பார்த்து இருக்கவில்லை. நல்ல பெரிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். நான் ஒரு சமயத்தில் கூடச் சொல்லியிருக்கிறேன். இங்கு முன்பு சபாநாயகராக இருந்த ஒருவரும் ஒரு கிராம அதிகாரிதான். இங்கு சபாநாயகராக இருக்கும்போது கூட அந்தப் பதவியை வேறு ஒருவர் டெயரில் வைத்துப் பார்க்கச் சொல்லிவிட்டு வந்தாரே தவிர அதை வேண்டாம் என்று தள்ளிவிடவில்லை. பின்னொரு காலத்திலாவது கிராம அதிகாரியாக இருந்து கிராம மக்களுக்குச் சேவை செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணம் அவருக்கு இருந்தது. ஆர்வம் இருந்தது. இப்படித்தான் பல இடங்களில் இருக்கிறார்கள்.

இந்தப் பிரச்சனை இப்போது பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. இடையில் அவர்களை முழுநேர ஊழியராக வைத்துக்கொள்ளலாமா, வேண்டாமா என்பது முடிவு செய்யப்படாமல் இருக்கும்போதே சிறிது சம்பள உயர்வு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சம்பள உயர்வினாலே அரசாங்கத்திற்கு 30 லட்சம் ரூபாய் செலவாகுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஜில்லா நிர்வாகத்தில் உள்ள பல குறைகளை அநேகம் அங்கத்தினர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள். இவற்றை எல்லாம் எப்படி நிவர்த்திப்பது என்பதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்வதற்காகவே ஒரு அட்வைசரி கமிட்டியை

13th July 1957] [Sri M. A. Manickavelu]

1951-ல் அமைத்தோம். அவர்கள் சில சிபார்சுகளைச் செய்தார்கள். அந்தச் சிபார்சுகளில் பலவற்றை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அது எல்லாம் அமுலுக்கு வரும்போது கட்டாயம் நல்ல பலன் கிடைக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

இப்போது இங்கே சர்க்கார் ஒத்துக்கொண்டுள்ள இரண்டொரு சிபார்சுகளை மட்டும் சொல்ல விருப்புகிறேன். குறிப்பாக மூன்று லோயர் டிவிஷன்களார்க்கு ஒரு அப்பர் டிவிஷனல் கிளார்க் இருந்தால் நல்லது என்று சொல்லப்பட்டது. அது ஒத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது ரெவினியூ இலாகாவில் குமாஸ்தாக்கள் வருகிறார்களே அவர்களுக்கு முன்னேற்பாடாக ஒரு பயிற்சி கொடுக்கவேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டது. அதுவும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. மேலும் ஜில்லா அபிஷ்யஸ் மான்யுவல் கொண்ட ப்ரோஷூரில் ஒரு காப்பி கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. அதுவும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர் ஆஃப் நியரித்து பிற்பாடு அவர்களுக்கு தாலுக்காவில் போய் நேரிடையாக வேலை செய்வதற்கு முன்பாக பயிற்சி கொடுக்கவேண்டும் என்பதும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் கலெக்டருக்கு இப்போது வேலை அதிகமாக இருக்கிறது. அந்தக் கலெக்டர் செய்யவேண்டிய வேலையை எவ்வாறு பி. ஏ. சீக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி பல சிபார்சுகள் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. இவை எல்லாம் சரியான முறையில் அமுலுக்கு வந்தால் நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடக்குமென்று எதிர்பார்க்கிறேன். உத்திரப் பிரதேச மாகாணத்தில் ஜில்லா நிர்வாகம் நன்றாக நடைபெறுகிறது என்று தெரிந்ததில், அதை வா வழைத்தப் பார்த்தோம். நம் ராஜ்யத்தில் நிறுவிய கமிட்டியின் சிபாரிசுகளை அவர்கள் உபயோகித்து அவர்களுடைய சட்டங்களை திருத்தியிருக்கிறார்கள் என்பது தெரிய வந்தது. ஸ்ரீ கருத்திருமான் சொல்லியபடி நம் ராஜ்யத்தில் ஜில்லா நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடந்து வருகிறது. கமிட்டியின் சிபாரிசுகளை பரிசீலித்து சீர்திருத்தினால் ஜில்லா நிர்வாகம் இன்னும் நன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். பிற்பாடு ஜில்லாக்களை திருத்தி அமைப்பது என்ற பிரச்சனையே இருக்காது. குறிப்பாக நாங்குனேரி தாலுகாவை கன்னியாகுமரியில் சேர்ப்பதைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஆதித்யன் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதை பிரமாதப்படுத்தி விட்டார்கள். முன்னெச்சரிக்கை இல்லை என்று சொன்னார்கள். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பட்ஜெட் பிரசுர்த்தில்தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லியது இதுதான் :

“With the increasing tempo of rural development work, the question whether our revenue districts are far too unwieldy in size for efficient administration, has come up for consideration. But there is considerable volume of tradition and history attached to the present configurations and there may be a good deal of local sentiment against the dismemberment of the present districts. A committee of the Cabinet is now considering this question and would welcome the suggestions of hon. members. In the meanwhile, it has been decided to keep the Kanyakumari area as a separate district and to detach the Nanguneri taluk from the Tirunelveli district and add it on to the Kanyakumari district forthwith, so as to even out the work-load of the District Officers of the two districts.”

இப்போது திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஏற்கனவே இருந்த தாலுக்காக்களோடு செங்கோட்டை தாலுகா சேர்க்கப்பட்டு இருக்கிறது. கன்னியாகுமரி ஒரு சிறிய ஜில்லா. 8½ லக்ஷம் ஜனத்தொகை கொண்டது. இந்த மாகாணத்திலேயே சிறிய ஜில்லா.

[13th July 1957]

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : நீலகிரி ஜில்லாவும் சிறியதுதான்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : நீலகிரியைப் போல் இருக்கலாம். அதோடு அதற்கு சுற்றுப்பக்கத்திலுள்ள பகுதிகளைச் சேர்த்தால் நன்றாக இருக்கும். கோவில்பட்டி தாலுகாவை கன்னியாகுமாரி ஜில்லா போடு சேர்க்க முடியாது. அது தூரத்தில் இருக்கிறது. ஐந்து அல்லது பத்து மைல்களுக்கு அருகாமையில் இருக்கிற தாலுகாவைத்தான் சேர்க்கமுடியும். நாங்குனேரி போன்ற தாலுகாவைத்தான் சேர்க்க முடியும். அப்படிச் சேர்ப்பதற்கு சிலர் பிரியப்பட்டிருக்கிறார்கள். சிலர் பிரியப்படாமல் இருக்கலாம். கன்னியாகுமாரியோடு சேர்த்தால் சௌகரியமாக இருக்கும் என்று அப்பொழுது தோன்றியது. இம்மாதிரி ஜில்லா பகுதிகளை மாற்றி அமைப்பதற்கு சில சடங்குகள் இருக்கின்றன. எல்லா கெஜ்டுகளிலும் பிரசுரித்து ஏதாவது ஆட்சேபனை இருக்கிறதா என்று பார்த்து பிறகு அமுலுக்கு கொண்டுவரவேண்டும். மாற்றவேண்டும் என்ற உத்தேசம் தான் இப்பொழுது தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எல்லா சடங்குகள் முடிந்த பிற்பாடுதான் இது அமுலுக்கு வரும். எதிர் கட்சித் தலைவர் “மலபாரை இப்பொழுது மூன்று ஜில்லாக்களாக பிரித்துவிட்டிருக்கிறார்கள்” என்றும் இங்கே பெரிய பெரிய ஜில்லாக்கள் இருக்கின்றன என்றும் குறிப்பிட்டார். மலபாரில் சுமார் 10 லக்ஷத்துக்கு குறைவு இல்லாமல் ஜனத்தொகை இருக்கிறது. இப்பொழுது நம் ராஜ்யத்தில் இருக்கும் கன்னியாகுமாரி ஜில்லா சிறியது என்பதை அவர் மறந்து விட்டார். நீலகிரி, செங்கல்பட்டு ஜில்லாக்களும் சிறியவைதான். எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஜில்லாவான செங்கல்பட்டிலும் இன்னும் கொஞ்சம் தாலுகாக்களை சேர்க்கலாம். இந்த விஷயத்தை அமைச்சர் கமிட்டி பரிசீலித்து வருகிறது. இந்த விஷயத்தில் அங்கத்தினர்களின் யோசனைகளையும் பொது மக்களின் யோசனைகளையும் ஆலோசித்தத்தான் ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வரவேண்டும். அந்த முடிவு எவ்வளவு நியாயமாகவும் நல்லதாகவும் இருந்தாலும் ஒரு சிலருக்கு திருப்தி கரமாக இருக்காது. கூடுமான வரை நியாயமான வகையிலேயே, மக்களுக்கு சௌகரியம் ஏற்படும் வகையிலேயே ஒரு முடிவுக்கு வர அரசாங்கம் பிரயத்தனம் எடுத்துக்கொள்ளும்.

கன்னியாகுமாரியைப் பற்றி இன்னும் இரண்டு விஷயங்கள் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றியும் சொல்லி விடுகிறேன். கன்னியாகுமாரியில் இருக்கும் நில “டென்யூர்” விஷயமாகச் சொன்னார்கள். இதை அங்கு “ஊர்” என்று சொல்கிறார்கள். இதைப் போல தனிப்பட்ட விஷயங்கள் பல இருக்கின்றன. அந்த இடத்தில் உள்ள முறை புது மாதிரியாக இருக்கிறது. கன்னியாகுமாரி பகுதி ஒரு புதிய பகுதி. இத்தையெல்லாம் கொஞ்சம் கவனித்துப் பார்த்து ஒரு முடிவுக்கு வந்தால் நன்றாக இருக்கும். இப்பொழுது நான் அந்த இடங்களையெல்லாம் சரிவர சுற்றிப் பார்க்கவில்லை. அவர்கள் என்னை வரும்படி அழைத்திருக்கிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் நன்றாக பார்த்து ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வரத்தயார். அரசாங்கம் கன்னியாகுமாரி ஜில்லாவை நன்றாகத்தான் கவனித்து வருகிறது. எந்தக் காரணத்தாலும் கன்னியாகுமாரி ஜில்லா புறக்கணிக்கப்படவில்லை. புதிதாக சேர்ந்த பகுதியாயிற்றே என்று அவர்களுக்கு ஒரு மாதிரி அச்சம் இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. நல்ல வகையிலேயே அந்த ஜில்லாவை நடத்த வேண்டும் என்றுதான் அரசாங்கத்தின் உத்தேசம். அதற்காகத்தான் அந்த ஜில்லாவைச் சேர்ந்த நல்ல பெண்மணியை மந்திரியாக்கியிருக்கின்றனர்.

சின்ன சின்ன விஷயங்களைப் பற்றி சுருக்கமாகச் சொல்லி விடுகிறேன். ஒரு உறுப்பினர் “எஸ்டேட் மானேஜர் இருக்கும்போது ஆர்.டி.ஓ. எதற்கு” என்று குறிப்பிட்டார். எஸ்டேட் மானேஜர் விஷயம் தற்காலிகமானது. ஸர்வே செட்டில்மெண்டு முடியும்போது அது போய்விடும். அப்போது “ஆர்.டி.ஓ.” வேண்டி இருக்கும். இப்பொழுது “ஆர்.டி.ஓ.”வுக்கு கிரிமினல் புரோசீஜர் கோடு முதலிய வேலைகள் பல இருக்கின்றன. ஆகையினால் அவர் இருப்பது அவசியம்.

13th July 1957] [Sri M. A. Manickavelu]

சர்ட்டிபிகேட் விஷயமாக சிலர் சொன்னார்கள். சர்ட்டிபிகேட் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று சிலரும், சலபமாக கிடைக்கிறது என்று சிலரும் ஒரு பகுதியிலிருந்து கொண்டு வேறொரு பகுதியிலிருப்பதாக சர்ட்டிபிகேட் வாங்கிக் கொண்டு வருவதாகவும் சொன்னார்கள். துரிதமாக சர்ட்டிபிகேட் நல்ல முறையில் கிடைப்பதற்கு விதிகள் அவ்வப்போது மாற்றப்பட்டுக்கொண்டுதான் வருகின்றன.

நல்ல நோக்கத்தோடு விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்துள்ளனர். சில இடங்களில் இவை சரியாக அமுல் நடத்தப்படாமல் இருக்கலாம். “சாமிவரம் கொடுத்தாலும் பூசாரி வரம் கொடுப்பதில்லை” என்று ஒரு பழமொழி. சாமியாலேயே முடியாததை சர்க்கார் சாதித்து விட முடியுமா? அரசாங்கம் நல்ல உத்தேசத்தோடு உத்தரவுகள் போட்டாலும் அது சில இடங்களில் சரிவர அமுல் நடத்தப்படுவது இல்லை. இந்த விஷயத்தில் எங்களால் முடிந்ததைச் செய்கிறோம்.

மீன் பிடிப்பு உரிமையை முதன் முதலாக கோவாப்பரேட்டில் சொசைட்டிக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்றும், இல்லையென்றால் அந்த பகுதியிலுள்ள பஞ்சாயத்துக்கு கொடுக்கப்படும் என்றும் திருத்தி அமைக்கப்படும்.

ரேடியோவைப் பற்றி சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். ரேடியோ அவசியம்தான். படிப்புக் குறைவாக இருக்கும் நம் மாகாணத்தில் ரேடியோ மூலமாகத்தான் விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்ல முடியும். அரசாங்கம் தனி மார்க்கட்டில், “ஓபன் மார்க்கட்டில்” வாங்குவதற்கு ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தியா கவர்ன்மெண்டார் மூலமாக “ஓபன்” மார்க்கட்டில் வாங்கி, அதை ரிபேர் செய்வதற்கு அரசாங்கம் ஒரு பகுதியையும் ரேடியோ வைத்திருக்கிறவர்கள் ஒரு பகுதியையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் இருக்கிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சுமார் 10,000 ரேடியோ செட் வழங்குவதற்கு ஒரு திட்டம் இருக்கிறது.

“பிளாக் டெவலப்மெண்ட் இன்டிகரேஷன்” வேண்டும் என்றும், “ஓவர்லாப்பிங்” இருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். ஒன்றுக்கொன்று முரண் இல்லாமல் ஒரு “லிஸ்டம்” ஏற்படுத்துவதற்கும் பிரயத்தனம் செய்யப்பட்டு வருகிறது.

ஜீப் விஷயமாக சிலர் சொன்னார்கள். “ஆர்.டி.ஓ”-க்கு ஜீப் இருக்கிறது. அவருக்கு தேவை இல்லாத சமயத்தில் தாசில்தார் அதை உபயோகிக்கிறார். ஆகையால் ஜீப் வசதி அவர்களுக்கு இருக்கிறது. உத்தியோகஸ்தர்கள் திடீரென்று வந்து திடுதிடுவென்று போய் விடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். முன் காலத்தில் ஜீப் வசதி இல்லை. கிராமங்களுக்கு குதிரையில் வந்து, ஒன்றிரண்டு நான் முகாம் போட்டு, குறைகளை விசாரித்து விட்டு போவார்கள். ஆனால் தற்பொழுது யாரும் குதிரை சவாரி செய்ய விரும்புவது இல்லை. பஸ், ஜீப்தான் வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்தக் காலத்தில் பழைய குதிரை சவாரி முறையை கொண்டு வர முடியாது.

“பி” மெமோக்கள் கொடுக்கவில்லை என்று சிலர் சொன்னார்கள். போன தடவை “பி” மெமோக்கள் அதிகம் கொடுத்து விடுகிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆகையால் “பி” மெமோக்களை கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லுவதை நான் ஒத்துக்கொள்ள முடியாது.

நியாய விலை கடைகளை அதிகமாக்க வேண்டும் என்று சிலர் சொன்னார்கள். இதில் ஜில்லா கலெக்டர்கள் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. கடைகளை மட்டும் திறந்தால் பிரயோசனம் இல்லை. போதுமான சரக்கு வைத்துக்கொண்டுதான் அதிகப்படியான கடைகளை திறக்க சர்க்கார் உத்தரவு கொடுக்க முடியும். விளம்பர அதிகாரிகளைப் பற்றி சொல்லப்பட்டது. விளம்பர அதிகாரிகள் அவசியம்தான். என்னென்றால் அரசாங்கம் செய்திருக்கும் காரியங்களைப்பற்றியும் சாத்தன்களைப் பற்றியும் மக்களிடையே எடுத்துச் சொல்லி அவர்களுடைய உரிமைகளையும், கடமைகளையும் மக்களுக்கு நன்றாக புரியும்படி சொல்லவேண்டும். ஆகவே விளம்பர அதிகாரிகள் அவசியம்தான் என்பதை சொல்லிக் கொள்கிறேன். அவர்கள்

[Sri M. A. Manickavelu] [13th July 1957]

இப்போது நன்றாக வேலை செய்து வருகிறார்கள். பலர் குமஸ்தாக்கள் சரியாக வேலை செய்யவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இந்த பக்கத் திலிருந்து இரவு இரண்டு மணி வரையிலும் விளக்கு வைத்து வேலை செய்கிறார்கள் என்றும் சொல்லப்பட்டது, ஆகவே வேலை செய்யவில்லை என்பதும் அதிகமாக வேலைகள் செய்கிறார்கள் என்பதும் இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று சரியாய் போய்விட்டது. இரண்டும் “கான்ஸெல்” ஆய்விட்டது. அடுத்ததாக சொல்லப்போனால் இப்போது ஓரளவு அதிகமாகத்தான் வேலை இருக்கிறது. கூடுதலாக கிளார்க்குகள் போட வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. நான் இன்னும் ஏதாவது சொல்ல வேண்டியிருந்தால், அவைகளை சொல்லவில்லை என்பதற்கு நான் ஜவாப்தாரி அல்ல, சபாநாயகர்தான் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் தன்னுடைய வெட்டுப்பிரேரணையை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

SRI K. SATTANATA KARAYALAR : நான் வாபஸ் வாங்கவில்லை.

MR. SPEAKER : The question is—

“That the allotment of Rs. 3,43,67,400 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous—be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,43,67,400 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER : The hon. Member, Sri V. K. Kothandaraman wanted to raise a point of order. If he would do so now, I shall consider it.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் நியாய விலை கடைகள் போதுமான அளவுக்கு திறக்கப்படும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இப்போது மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் எந்த அளவுக்கு திறக்கமுடியுமோ அந்த அளவுக்குத்தான் திறக்க முடியும் என்று. இது இவ்விதம் கூறுவது சரிதான் என்பதை அறிய வேண்டுகிறேன்.

MR. SPEAKER : இந்தப் புள்ளி விவரங்களுக்கு Short notice question போட்டால் பதில் சொல்லும்படி ஏற்பாடு செய்கிறேன்.

(2) DEMAND IX—HEAD OF STATE, MINISTERS AND HEADQUARTERS STAFF.

MR. SPEAKER : This Demand will be discussed for two hours, one hour to-day and one hour on Monday.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,10,80,000 under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff.”

1h Ju

13th July 1957]

Mr. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,10,80,000 under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது இந்த மான்யக் கோரிக்கையை சபை முன் வைத்து ஆரம்பத்தில் எந்தவிதமான பிரச்சனமும் செய்ய உத்தேசமில்லை. கடைசியில், கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்லக்கூடிய குறைகளில் ஏதாவது பதில் சொல்ல வேண்டுமென்றால், அல்லது ஏதாவது விபரங்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்றால் அவைகளையும் நான் என்னுடைய பதிலில் சொல்லுகிறேன்.

Mr. SPEAKER : I understand that the Opposition parties have agreed that Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar's cut motion, will be moved. He will move it.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR :—Sir, I move—

“ That the allotment of Rs. 1,10,80,000 under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff be reduced by Rs. 100.”

Mr. SPEAKER : Motion moved—

“ that the allotment of Rs. 1,10,80,000 under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters staff be reduced by Rs. 100.”

The main motion and the cut motion are before the House for discussion.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப்பிரேரணையை சபை முன் சமர்ப்பித்து சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இப்போது மத்திய சர்க்காரிலும் நம் முடைய ராஜ்ய சர்க்காரிலும் சிக்கன முறைகளை கையாள வேண்டுமென்று ஒரு பிரச்சனையாகவே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதே மாதிரிதான் எல்லா மாகாணங்களிலும் இந்த சிக்கன முறையை கையாளப்பட்டு வருவதாக தெரிகிறது. நமக்கு இப்போது இருக்கும் பட்ஜெட்டைப் பார்த்தால் வரவை மிஞ்சி செலவு இருக்கிறது. ஆகவே எவ்வளவு தூரம் செலவை குறைக்க முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் செலவை குறைக்கவேண்டும், அதோடு சிக்கன முறைகளையும் கையாளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முக்கியமாக இதற்கு எவ்வளவு தூரம் சிக்கனப்படுத்த முடியும் என்பதை பார்ப்பதற்கு ஒரு கமிட்டி ஆபீஸரை போட்டிருப்பதாக சமீபத்தில் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அது ஒரு புறமிருக்க இன்னும் அநேக இலாகாக்களில் சிக்கன முறைகளை கையாளவேண்டும் என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். முக்கியமாக இப்போது அமைச்சர்கள் எல்லோரும் அடிக்கடி எல்லா ஜில்லாக்களிலும் முகாம் செய்கிறார்கள். ஒவ்வொரு அமைச்சரும் மாதம் இரண்டு மூன்று தடவையாவது ஒவ்வொரு ஜில்லாக்களுக்கும் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படியாக ஒவ்வொரு மாசத்திலும் போக வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் அங்கு வரப்பட்ட சிப்பந்திகளுக்கு எல்லாம் பிரயாணப்படி, தினப்படி எல்லாம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். இதனால் அதிகமாக செலவு ஏற்படுகிறது. அமைச்சர்கள் எல்லோரும் இவ்விதம் அடிக்கடி போகவேண்டியது அவசியமா என்பதுதான் கேள்வி. மக்களிடம் தொடர்பு கொள்ள வேண்டியது அவசியம் தான். இதற்காக அதிகமாக செலவு ஆகின்றது. இதன் காரணமாக எவ்வளவோ பிரச்சனைகள் எல்லாம் ஏற்படுகிறது. எங்கேயாவது ஒரு திறப்பு விழா என்றால் ஒரு அமைச்சர்

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [13th July 1957]

இங்கிருந்து போகிறார்கள். ஆனால் முக்கியமாக சமீபத்தில் ஆனைக்கால் சந்திரவாராவதி ஒன்று முப்பது, முப்பத்திலுந்து லட்சம் ரூபாய் செலவில் கட்டி முடிக்கப்பட்டது. அதனுடைய திறப்பு விழாவுக்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் போயிருந்தார்கள். நான் அதைப்பற்றி குறிப்பிடவில்லை. இன்னும் சிறிய சிறிய காரியங்களுக்கு எல்லாம் அமைச்சர்கள் இங்கிருந்து போகிறார்கள். அதிக தூரமுள்ள சில ஜில்லாக்களுக்குப் போவதால் அதிகமாக செலவாகிறது. அப்படி அடிக்கடி போய் விடுவதினால் இங்கு வந்து பார்க்கக்கூடியவர்களுக்கு சரியான சமயங்களில் மந்திரிகளை பார்க்க முடியவில்லை. தவிர இவைகளுக்கு நான் சொல்லுவது என்னவென்றால் சம்பளத்தை இன்னும் கொஞ்சம் கூட்டி வாங்குகொள்ளலாம். ஆனால் சுற்றுப்பிரயாணத்தில் உள்ள செலவுகளை கூடுதலாக குறைக்கவேண்டும். கார்கள் உபயோகிப்பது சொந்த கார்களை உபயோகிக்க வேண்டும். சர்க்கார் கார்களை உபயோகிக்கக்கூடாது. சர்க்கார் கார்களை உபயோகிப்பதில் அதிகமான செலவு ஆகிறது.

(Deputy Speaker in the Chair.)

மற்ற விதத்தில் அவர்களுக்காக அதிகம் செலவாகிறது. அந்த செலவுகள் எல்லாவற்றையும் குறைக்கவேண்டும். அப்படி குறைப்பதில் காரணமாக சம்பளம் கொஞ்சம் அதிகமானாலும் பரவாயில்லை என்பது என் எண்ணம்.

I would request hon. Ministers to take more pay without any perquisites. This is my contention.

இதைப்பற்றி அவர்கள் யோசிக்க வேண்டுமென்றுதான் நான் சொல்கிறேன்.

So many things are attached to their office. I am unable to enumerate them all here.

தவிர அதே மாதிரிதான் நான் ரெவின்யூ போர்டை பற்றி முன்பு சொன்னேன். அதைப்பற்றித்தான் இப்பொழுதும் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதுவும் குறைக்கப்பட வேண்டும். “ஹெட்ஸ் ஆப் டிப்பார்ட்மென்ட்”-லும், ஒவ்வொரு இலாகாக்களிலும் அதிகம் செலவாகிறது. அதையும் பார்த்து அதையும் குறைக்கப்பட வேண்டும். முக்கியமாக, டிப்பார்ட்மென்ட்ஸ் ஆபீஸர்களை, ஒரே இடத்தில் மூன்று வருடங்கள் இருந்தால் அவர்களை அங்கிருந்து மாற்ற வேண்டும் என்று இருந்தபோதிலும் சில இலாகாக்களில் அநேக வருஷமாக ஒவ்வொரு ஆபீஸர்களும் அங்கேயே இருந்து கொண்டு வருகிறார்கள். அதன் காரணமாக அந்த இலாகாக்கள் சரியாக நடப்பதில்லை. அதன் பேரில் பல புகார்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதையும் அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாக கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்னும் பல முறையிலே ஒவ்வொரு அமைச்சர்களும் தங்கள் இலாகாக்களைச் சேர்ந்த ஹெட்ஸ் ஆப் டிப்பார்ட்மென்ட்ஸ்ஸையும், செக்ரட்டரிகளையும் வைத்துக் கொண்டு எவ்வளவு தூரம் தங்கள் இலாகாக்களை சிறந்த முறையில் குறைந்த செலவில் கையாள முடியுமோ அவ்வாறு கையாளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த சபையின் முன்பு நான் இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை பிரேரேபிக்கிறேன்.

1-10
p.m

SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சபையின் முன்பு பிரேரணை செய்யப்பட்டிருக்கிற இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் நான் பேச விரும்புகிறேன். நம்முடைய ராஜ்யத்திலே அமைச்சர்கள் குறைவானத் தொகையினராக இருந்தபோதிலும், அவர்கள் வாங்குகிற சம்பளத்தைப் பொறுத்த வரையில் நாம் குறைபட்டுக் கொள்வதற்கு ஏதும் இல்லை என்ற நிலைமை இருந்த போதிலும், அவர்கள் அவசியம் இல்லாமல் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்வதை நான் ஏற்றுக் கொள்வதற்கு முடியாது. ஒரே ஜில்லாவில் பல அமைச்சர்கள் ஒரு சில தினங்களுக்கு உள்ளாகவே சுற்றுப் பிரயாணம் செய்வதை நான் கண்டிருக்கிறேன். அவ்வாறு பல அமைச்சர்களும் ஒரே வாரத்திற்குள்ளாக ஒரு ஜில்லாவிலே, அதிலும் குறிப்பிட்ட ஒரு சில பகுதிகளிலே வர வேண்டிய அவசியம் என்ன இருக்கக் கூடும் என்று

13th July 1957]

[Sri P. S. Chinnadurai]

என்னால் யோசிக்க முடியவில்லை. ஆங்காங்கு சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும் போது அமைச்சர்கள் தங்கள் கட்சிப் பணியைச் செய்கிறார்கள் என்பதை நான் சுட்டிக் காட்டாமல் இருக்க முடியாது. ஆளுகின்ற கட்சியினர் அவர்களது நலன்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கு முயற்சி செய்வது இயற்கையே ஆயினும், அதற்காக அரசாங்கத்தின் பணத்தை உபயோகப்படுத்திக் கொள்வது என்பது சரியானதாகாது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அது மாத்திரமல்ல. அமைச்சர்கள் ஆங்காங்கு வருகிற இடங்களிலே பொதுவான ஸ்தலங்களில் தங்குவது மிகவும் நன்மையானது. அப்படி என்றால் தான் பொது மக்கள் அவர்களைப் பார்த்து தங்களது குறைகளை எடுத்துக் கூற முடியும். அப்படி, பொது ஸ்தலங்களில் தங்கும் அமைச்சர்களை நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் பொது மக்கள் அவர்களை பார்க்க முடியாதபடி, தங்கள் சொந்தக்காரர்கள் வீடுகளிலும், நண்பர்கள் என்ற முறையில் தங்கள் கட்சிக்காரர்கள் வீடுகளிலும் தங்கும் அமைச்சர்களைப் பற்றித்தான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அப்படி அவர்கள் அங்கு செல்வதின் மூலம் பொது ஜனங்கள் அவர்களைப் பார்ப்பபதினின்று தடுக்கப்படுகிறார்கள். அரசியல் கருத்து உள்ளவர்கள் சலப்பமாக அவர்களை அணுகி எதையும் சொல்ல முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இவைகளை எல்லாம் தவிர்ப்பதற்கு நம்மால் சலப்பமாக முடியும். இது ஒரு பெரிய காரியமல்ல. நிதானமாக சிந்தனை செய்து பார்ப்பார்களானால் அவர்கள் இதனை திருத்திக் கொள்ள ஏதுவாயிருக்கும் என்று நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதோடு இந்த மாதிரி சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்போது போலீஸார் அதிகமாக நம் அமைச்சர்கள் முன்னும் பின்னும் செல்லும் வழக்கம் நிறைய இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது ஓரளவிற்கு அது குறைந்திருக்கிறது. இவ்வளவு போலீஸ் காரர்கள் நம் அமைச்சர்களுக்கு தேவையா என்றால் அத்தனை போலீஸ் பந்தோபஸ்து தேவையே இல்லை என்பது தான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். காங்கேயத்திலிருந்து கோவை வரையில் 40 மைல் தூரத்தில் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் இடைவிட்டு போலீஸ்காரர்கள் நிறுத்தப்படுகிறார்கள் என்கால் அதற்கு எவ்வளவு செலவாகும் என்று நினைத்துப் பாருங்கள். அமைச்சர்கள் வருகிறார்களோ போகிறார்களோ என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய அவசியமே இல்லாத கிராமங்களில் போலீஸ் காரர்கள் இருக்கிறார்கள். அமைச்சர்கள் வந்தாலும் போனாலும் அந்த கிராம மக்களுக்கு ஒரு பயனும் இல்லை. இந்த நிலைமையிலே போலீஸ் எதற்காக நிற்க வேண்டும். பகலிலே, இரவிலே கூட நின்றிருக்கிறார்கள். ஆக இம்மாதிரி போலீஸ் பந்தோபஸ்து போடும் பழக்கத்தை விட்டு விட வேண்டும். நம் நாடு காந்திய பண்பாட்டில் வளர்ந்த நாடு. ஒரு குடியரசு நாடாக திகழ்கிறது நம் நாடு. நம் நாட்டு அமைச்சர்களுக்கு இவ்வளவு போலீஸ் பந்தோபஸ்து தேவையிலில்லை என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சர்வாதிகார நாடுகளின் மத்தியில் இருக்கிற சீனா நாட்டு அமைச்சர்களுக்குக் கூட இவ்வளவு போலீஸ் பந்தோபஸ்து இருப்பதை நான் காண முடியவில்லை. ஆகவே இதை அறவே நீக்கி விட்டு அமைச்சர்கள் மக்களின் மத்தியில் சாதாரணமாக உலாவுவார்களேயானால் கொஞ்சம் சௌகரியமாக ஜனங்கள் வந்து தங்கள் குறைகளை சொல்லிக் கொள்ள ஏதுவாய் இருக்கும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதோடு இந்த மாதிரி கோரிக்கையில் கவர்னர் அவர்களடைய வீட்டுச் செலவுகளைப் பொறுத்த வரையில் ரொம்ப அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. அதில் எலெக்ட்ரிசிட்டி சார்ஜ்க்காக 55,000 ரூபாய் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி 55,000 ரூபாய் எலெக்ட்ரிசிட்டி சார்ஜ்க்கு ஆகிறது என்ற நிலைமையில் ஒரு பெரிய மாளிகையை ஒருவர் அனுபவித்து வர வேண்டுமா என்று இந்த சபை யோசிக்க வேண்டும். எலெக்ட்ரிசிட்டிக்காக 50,000 ரூபாய் வரை ஒரு வீட்டில் செலவாகிற நிலை, நம் மக்களின் வாழ்க்கை தரத்தை வைத்துப் பார்க்கும்போது அது பொருத்தமாய் இருக்குமா என்று பார்க்க வேண்டும். அதே போல் இங்கிருந்து கோவைக்கு செல்லும்போது கவர்னர் பெருமானின் சுற்றுப்பிரயாணத்தின் போது ரெயில்வே கோச்சுகள் இணைக்கப்படுகின்றன. இதனால் சாதாரண ஜனங்கள் அடையும் துன்பம் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. கவர்னர் பெருமான் ஒரு சலூனில் போவதைப்

[Sri P. S. Chinnadurai] [13th July 1957]

பற்றி நான் குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் அவரது பரிவாரங்கள் அத்தனை பேரும் தனித்தனியாக இடம் பிடித்துக் கொள்கிறார்கள். ஆகவே எத்தனையோ பேர்கள் இடம் கிடைக்காமல் அவதிப்பட வேண்டியிருக்கிறது. நெல் மூட்டை அடுக்குவதில் கூட ஒரு ஒழுங்கு முறையுண்டு. அந்த முறை கூட இல்லாத நிலையில் மக்கள் அடைக்கப்பட்டு செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. மூன்றாவது கம்பார்ட்மெண்டில் பிரயாணம் செய்பவர்கள் இதைப் பற்றி எத்தனை விதத்தில் பேசுகிறார்கள் தெரியுமா? அவர் அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்டால் கவர்னர் பதவியே வேண்டாமென்று விட்டு விட்டு போக வேண்டியிருக்கும். அந்த அளவிற்குப் பேசுகிறார்கள். இதையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அரசாங்கமும் சிந்திக்க வேண்டும், இந்த சபையும் சிந்திக்க வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்கிறேன். இம்மாதிரிப் பட்ட நிலை ஏற்படாமல் தவிர்ப்பது நல்லது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயமாகும். இந்த வெட்டுப் பிரேரணையின் பேரில் நான் இதற்கு அதிகமாக பேச விரும்ப வில்லை. நான் இதுவரையிலும் குறிப்பிட்ட விஷயங்களைக் கவனித்து அவைகளுக்கு பரிசாரம் தேடினால் கூட இந்த ஆண்டிற்கு இது போதும் என்று நினைக்கிறேன்.

1-20
p.m.

SRI A. GOVINDASAMY : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நானும் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆங்கிலேயர் காலத்தில் அந்நிய ஏகாதிபத்தியம் இங்கு நிலைத்து நிற்பதற்கு உதவுவதற்காக கவர்னர் பதவி தேவையாக இருந்தது. ஆனால் இன்றைய தினம் இங்கு நடப்பது ஐனநாயக அட்சி, ஜனங்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களால் நடத்தப்படும் அட்சி. இந்த நேரத்திலே அப்படிப்பட்ட ஆடம்பர பதவி, அதற்கான செலவினங்கள் இருக்கக் கூடாது என்ற காரணத்திற்காகத் தான் இந்த கவர்னர் பதவி இந்த சந்தர்ப்பத்திலே தேவையில்லையென்று குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகின்றேன். அது மாத்திரமல்லாமல், இதற்கு முன் இருந்த கவர்னர் ஸ்ரீ பிரகாசா அவர்கள் சம்பளத்தில் ஒரு பகுதியை துண்டித்துக் கொண்டார், இப்போது இருக்கின்ற கவர்னர் தன் சம்பளத்தில் ஒன்றும் துண்டித்துக்கொள்ள முடியாது என்று முழுச்சம்பளம் வாங்க முடிவு செய்திருக்கின்றார்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : விஷயம் தெரியாமல் பேசக்கூடாது, விஷயங்களை சரியாக தெரிந்துக்கொண்டு பேச வேண்டும்.

SRI A. GOVINDASAMY : துண்டித்துக்கொண்டிருந்தால் சந்தோஷம். அப்படி துண்டித்துக் கொண்டிருந்ததாக இதுவரை பத்திரிகையில் ஒரு செய்தியும் வரவில்லை. நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அரசாங்க தரப்பிலிருந்து அப்படி துண்டித்துக்கொண்டிருப்பதாக வெளியிடவார் ஆனால் அதனை ஏற்றுக்கொண்டு அப்படி இருந்தால் பாராட்டுகிறேன். கவர்னர் இஷ்ட செலவுக்கு என்று பட்ஜெட்டில் அதிக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி தாறுமாறான செலவுக்கு நிதி ஒதுக்கக் கூடாது என்று இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன் பேசிய இரண்டு அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டது போல மந்திரிகள் அடிக்கடி சுற்று பிரயாணம் செய்கிறார்கள், ஒரு குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சிக்கு மூன்று மந்திரிகள் வருகிறார்கள். அதற்கு சான்றாக கடலூரிலே ஒரு ஆஸ்பத்திரிக்கு அஸ்திவார கல் நாட்டு விழாவுக்கு முதல் மந்திரி, சுகாதார மந்திரி, ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி ஆக மூன்று மந்திரிகள் வந்திருந்தார்கள். அஸ்திவார கல் நாட்டு விழாவுக்கு மூன்று மந்திரிகள் வர வேண்டுமா? என்று சிந்தித்து பார்க்கவேண்டும். ஒரு சுகாதார மந்திரி மட்டும் வந்தால் போதாதா அல்லது முதல் மந்திரி மட்டும் வந்தால் போதாதா? ஒரே சமயத்தில் மூன்று மந்திரிகள் வருவது என்றால் கட்சி பிரசாரத்திற்கு வருகிறார்கள் என்றுதானே அர்த்தம். சென்ற ஆண்டு அந்த ஆஸ்பத்திரிக்கு கல் நடப்பட்டது. இதுவரையில் கட்டிடம் கட்டப்படவில்லை. இதைப்பற்றி என்னால் சொல்லாமலும் இருக்க முடிய

13th July 1957]

[Sri A. Govindasamy]

வில்லை. இதில் அரசாங்கம் பொறுப்பு ஏற்கவேண்டும். இதுபோல் நமது முதல் மந்திரி அவர்களும், மற்ற மந்திரிகளும் எத்தனை இடங்களில் கல் நட்டு ஒன்றும் ஏற்படாத நிலையில் இருக்கின்றவோ, நமது முதல் மந்திரி அவர்கள் சமீபத்திலே, மகாநாடுகள் கூட்டி எல்லாவற்றையும் கவனிக்க போவதாக அறிக்கை விட்டார்கள், அதுபோல கூடவும் கூடினார்கள், அமைச்சர்கள் எங்கெல்லாம் கல் நட்பார்கள், கட்டிடம் கட்டி முடித்தாகிவிட்டதா? என்று குறிப்பு எடுத்து கவனிக்க வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அது மாத்திரம் அல்ல. மந்திரிகளுக்கு பெரிய கார் தேவையா? சிக்கனத்தைப்பற்றி பேசுகிறவர்கள் படகு மாதிரி கார் வைத்திருக்கிறார்கள். சென்ற அரசாங்கத்திலே, இருந்த ராஜாஜி அவர்கள் வழிகாட்டி இருக்கிறார். ராஜாஜி அவர்கள் ஒரு சின்ன “Consuel” கார் வைத்திருந்தார் சின்ன கார் வைத்துக் கொண்டால் கார் வாங்குவதற்கு சிலவு அதிகமாகாது, அதோடு பெட்ரோல் சிலவும் குறையும். கட்சிகாரர்கள் ஏறுவதும் குறையும். மந்திரிகள் வரும் நேரத்திலே அவர்களுடைய சுற்றுப் பிரயாண சுற்றறிக்கை காங்கிரஸ் கமிட்டிகளுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. காங்கிரஸ் கமிட்டிகளுக்கு அனுப்புவது போல மற்ற கட்சிகளுக்கும் அனுப்பினால் அந்த அந்த வட்டாரத்திலுள்ள குறைகளை மந்திரிகளை கண்டு அவர்களிடம் சொல்ல வாய்ப்பு ஏற்படும். மந்திரிகளின் சுற்று பிரயாணத்தின் போது இன்னும் சில இடையூறுகள் ஏற்படுகின்றன. சில மாதங்களுக்கு முன் முதன் மந்திரி அவர்கள் சிதம்பரம் வந்தார். கலைக்டர் அவர்கள் மந்திரியினுடைய பிரயாண நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி எல்லோருக்கும் சுற்று அறிக்கைகள் அனுப்பி இருந்தார். ஆனால் அங்குள்ள காங்கிரஸ் கட்சி முதன் மந்திரிக்கு வேறு புரோகிராம் தயாரித்து கொடுத்தார்கள். இதனால் பல இடங்களில் முதல் மந்திரி வருவதற்கு கால தாமதம் ஏற்படவும் ஜனங்கள் காத்துக் கிடக்கவும், அங்கு அங்கு போலீஸ் வேறு காத்துக் கிடக்கவும், இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. இதை எல்லாம் நிவர்த்திக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கட்சி பிரசாரம் தவறு என்று சொல்ல வில்லை. அவர்களை ஆட்சியில் இருக்க, என்ன செய்கிறார்கள், என்ன செய்யப் போகிறார்கள், என்னெல்லாம் பொது மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியது கடமை தான். ஆனால் தங்களுடைய கட்சி மகா நாட்டிற்கு வருகிறபோது குறிப்பாக டி. ஏ. வாங்கக்கூடாது, வாங்கியிருக்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அப்படி வாங்கியிருந்தால் அதை நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறுகிறேன். அனுவல்யமாக மந்திரிகள் சுற்று பிரயாணம் செய்கிறார்கள் என்று நாங்கள் சொல்லுகிறோம் என்று நினைக்க வேண்டாம் உயர் நீதிமன்றத்திலே ஒரு நீதிபதியே மந்திரிகள் அனுவல்யமாக சுற்று பிரயாணம் செய்வதை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதே மாதிரியாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தேர்தல் நேரத்தில் குறிப்பிட்ட தேர்தல் அல்லது உப தேர்தல் நடக்கின்ற பகுதிகளிலே மூன்று அல்லது நான்கு மந்திரிகள் போகும் சந்தர்ப்பம் வருகிறது. மந்திரி என்ற ஹோதாவில் போகக்கூடாது, கட்சி தலைவர் என்று போகலாம். அசோக சக்கிரம் போட்ட காரிலே போகும்போது அங்குள்ள அதிகாரிகள் அணிவகுத்து நிற்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஜில்லா அதிகாரிகள் தங்களுடைய ரேபுரோகிராம் அனுப்புகிறார்கள். அதை வைத்துக்கொண்டு, பொது மக்கள் சார்பிலே ஒரு கலைக்டரை கண்டு பேச வேண்டும் என்று போனால் கலைக்டர் இப்போது தான் போனார்கள் யாரோ மந்திரி வருகிறாராம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதையெல்லாம் தவிர்க்க வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

கவர்னர் பெரிய பங்களாவில் இருக்கிறார். மந்திரிகளும் பெரிய பெரிய பங்களாவில் இருக்கிறார்கள். மந்திரிகளுடைய குடும்பம் அப்படி ஒன்றும் பெரியது அல்ல, சின்ன இடத்தில் இருந்துக்கொண்டு சிக்கனத்தை கடைபிடிக்கலாம். பெரிய பங்களாவில் இருக்கும் நேரத்தில் மந்திரி தனியாக இருந்தால் பயமாககூட இருக்கும். அந்த மாதிரி இல்லாமல் மற்றவர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டாக வாழவேண்டும். இதனால் வீட்டு அலுவன்ஸ் 250 ரூபாயை குறைத்துக் கொள்ளலாம். சம்பளத்தை குறைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னால் நிதி அமைச்சருக்கு கோபம் வரும்.

[Sri A. Govindasamy]

[13th July 1957]

இதுவே போதவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதே சமயத்தில் N.G.O.-க்களுக்கு சம்பளத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்றால் அது சாத்தியமில்லை என்று காட்டுகிறார்கள். மற்ற மாகாண மந்திரிகள் தங்கள் சம்பளத்தை குறைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி யில்லாவிட்டாலும், இந்த கார் அலவன்ஸ், வீட்டு அலவன்ஸ் இவைகளை குறைத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லி என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஸ்ரீ வி. கே. ராமசாமி முதலியார் அவர்கள் பிரேரித்த வெட்டுப் பிரேரேனையை ஆதரித்து ஒரு சில விஷயங்களை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னது போல மந்திரிகள் அவர்களுடைய சிலவுகளையும் சம்பளத்தையும் ஓரளவு குறைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதைப் பற்றித் தான் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஏன் அதை குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன் என்று சொன்னால் 1931-ம் ஆண்டிலே கராச்சியிலே நடந்த காங்கிரஸ் மகா நாட்டிலே காந்தியார் தலைமையின் கீழ் ஒரு தீர்மானம் போடப்பட்டது. நம் நாட்டிலே ஒருவருடைய சம்பளம் குறைந்த பட்சம் 30 ரூபாயாகவும், அதிக பட்சம் ரூ. 500-க்கு மேல் இருக்கக்கூடாது என்கிற ஒரு தீர்மானம் அன்றைக்கே போடப்பட்டது. குறைந்த பட்ச சம்பளம் வாங்கக்கூடியவர்கள் கூட சம்பளம் கேட்கிறார்கள் என்று சொன்னால் கொடுக்க பணமில்லை என்று சொல்லுகிற அளவுக்கு இன்றைக்கு நிலைமை இருக்கிறது. ஒருவருடைய சம்பளம் 500 ரூபாய்க்கு மேல் இருக்கக்கூடாது என்று இருக்கிற நிலைமையை உண்டாக்கக்கூடாது என்று கேட்டால் இன்று விலைவாசிகள் உயர்ந்து விட்டது, ஆகையால் ரூ. 500-ல் வாழ்க்கை இந்த முடியாத நிலையில் இருக்கிறது என்று சொல்லக்கூடிய நேரத்திலே தான் டில்லியில் அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டியில் கூட ஜனவரி 1931-ல் நேரு என்ன சொன்னாரென்றால் 1931-ல் ரூ. 500 என்றால் இன்றைக்கு ரூபாய் 2,000-க்கு சரி சமானம் என்று எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார். 1931-ல் ரூ. 30-க்கு குறைந்து இருந்தவர்களுக்கு இன்றைக்கு அதாவது 4 மடங்கு, ரூபாய் 120 கொடுத்தாகவேண்டும். இன்றைக்கு சர்க்கார் சிப்பந்திகள், கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் கூட சம்பளம் கேட்கிறார்கள் என்று சொன்னால் இன்றைக்கு நிலைமை இடம் கொடுக்கவில்லை, முடியாது என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது நேர்மையா? ஜனநாயகமா? நியாயமா? என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சுதந்திரம் அடைந்து பத்து வருஷ காலத்திலும் ரூ. 1,000 சம்பளம் வாங்கி வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டில் கேரள ராஜ்யத்தில் கம்யூனிஸ்டு மந்திரி சபை அமைக்கப்பட்ட பிறகு, அவர்கள் ரூ. 350 முதல் 500 வரை சம்பளமே எடுத்துக்கொள்வது என்று முடிவு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. அப்படி அவர்களால் முடிவு செய்யப்பட்ட பிறகு தான் நமது மதிப்பிற்குரிய ஜனாதிபதி மாதம் ரூ. 1,000 குறைத்துக்கொள்கிறேன் என்று சொன்னதாகவும் தெரிகிறது. மேலும் பல ராஜ்யங்களில் மந்திரிகள் தங்கள் சம்பளத்தில் குறைத்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதே போல் நமது மந்திரிமார்களும் தங்கள் சம்பளங்களைக் குறைத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஆரம்பத்தில் இருந்த விலைவாசியை விட இப்பொழுது விலைவாசிகள் உயர்ந்திருந்தும் கூட, கம்யூனிஸ்ட் ராஜ்யத்திலே சம்பளத்தைக் குறைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினாலும் மக்கள் தங்களை வேறு விதமாக எண்ணிவிடக் கூடாது என்கிற காரணத்தினாலும் இப்பொழுது இவர்கள் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்கிற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சிக்கனத்தைப் பேசக்கூடிய நமது மந்திரிமார்கள் முதலில் தங்கள் சம்பளத்தைக் குறைத்துக்கொண்டால் தான், ராஜ்யத்தில் ஆயிரக்கணக்கில் சம்பளம் வாங்கும் பெரிய பெரிய அதிகாரிகளை அணுகிக் கேட்கும்போது ஓரளவு குறைத்துக்கொள்ள முன் வருவார்களே ஒழிய, மந்திரிமார்கள் குறைத்துக்கொள்ளாவிட்டால் அதிகாரிகள் குறைத்துக்கொள்ள ஒருக்காலும் முன் வர மாட்டார்கள் என்பது தெரிந்த விஷயம். இப்படிச் சொன்னால் மகாத்மா காந்தி ஜினை தவறான முறையிலே வியாக்கியானம் செய்யாதீர்கள் என்று சொல்லப்படும். 1931-வது ஆண்டிலே இந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டதா

[13th July 1957] [Sri V. K. Kothandaraman]

இல்லையா? நிறைவேற்றியது உண்மையென்றால் குறைந்த சம்பளம் வாங்குபவர்களுக்கு அதிகம் கொடுக்கவேண்டும் அல்லது பெரிய சம்பளம் வாங்குபவர்கள் ரூ. 500 ஆகக் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அது தான் நேர்மை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே போல மந்திரிமார்கள் கார் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும், சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யவேண்டும். இவையெல்லாம் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. வேண்டுமானாலும் ஏரோப்ளேனில் கூட பறக்கட்டும் (கனம் ஸ்ரீ சி. சுப்பிரமணியம்:—கேரள மந்திரிகள் போகிறார்கள்! நாங்களும் போகலாம்!) அவர்கள் மந்திரிகளாக வருமுன்னாலேயே அங்கத்தினர்களாக இருந்த போதே ஏரோப்ளேனில் போய்க்கொண்டு இருந்தார்கள். இல்லையென்று சொல்ல முடியாது. அதற்காக இப்பொழுது ஏரோப்ளேனில் போங்கள் என்பது தவறு. ஆகவே கூடுமான வரை சுற்றுப் பிரயாணம் செய்வதில் ஏற்படும் அளவு கடந்த செலவை ஓரளவு கட்டுப்படுத்த வேண்டும். மக்களுடைய பிரச்சனைகளில் ஆழமாக கவனம் செலுத்தி அவைகளுக்குத் தீர்வு காணவேண்டும். மக்கள் குறைகளை இங்கே கிடைக்கும் 5, 7, 10 நிமிஷங்களில் அரைகுறையாகப் பேசினால் மட்டும் அவைகளைத் தீர்த்தவர்கள் ஆக மாட்டோம். இன்றைக்கு வரவேற்புகளிலும், அடம்பரக் காரியங்களிலும் ஓரளவு செலவிட்டாலும், மக்களுடைய குறைகளை, பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க எவ்வளவு செலவானாலும் அதைச் செய்தே ஆகவேண்டும். வரவேற்பு விஷயங்களில் அதிகப்படி செலவழிக்கப்படுவது மந்திரிகளுக்குத் தெரிந்த விஷயம்.

பல பேர் தலைமறைவாக, மாறுவேடம் பூண்டு, இவைகளையெல்லாம் கவனிக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிப் போகவேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆனால் இப்பொழுது இருக்கும் முறையை மாற்றவேண்டும். மந்திரிகள் முன் கூட்டியே இடத்திற்கு வருகிறேன் என்று அறிவிப்பதால் சம்பந்தப்பட்ட இடத்தை சீர்ப்பண்ணி ஜபர்தஸ்தாக கள்ள ஆக வைக்கிறார்கள். இதைப் பார்த்து எல்லாம் சரியாக இருக்கிறது என்று நினைக்கிறார்கள். குறிப்பாக குடியாத்தத்திற்கு மந்திரி வந்தபோது மோசமாக இருந்த கோட்டை செப்பணிட்டு, கருத்த சுவர்களுக்கு வெள்ளையடித்து, பார்வையாக வைத்தார்கள். இது ஒரு விதத்தில் நல்லதாய் இருக்கிறது. மாதத்திற்கு ஒன்றிரண்டு முறை மந்திரிகள் வந்தால், ரோடுகளும் மற்றவைகளும் நல்ல முறையில் செப்பணிப்படும். இப்படி முன் எச்சரிக்கை இல்லாமல் திடீரென்று, சடன் விவிட்டு செய்தால் தான் மோசங்களையும் ஊழல்களையும் கண்டு பிடிக்கமுடியும். இந்த சடன் விவிட்டு முறையைக் கையாண்டு நிர்வாகத்திலேயிருக்கும் குறைபாடுகளைக் கண்டு பிடித்து, அவைகளைத் தீர்ப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும். தலைமறைவாக மாறுவேடத்தில் போகவில்லையென்றாலும், திடீர் விஜயம் செய்வதன் மூலமாக இந்த விஷயங்களைக் கண்டுபிடித்து திருத்த முடியும்.

நமது பட்ஜெட்டிலே மூன்று கோடி ரூபாய் துண்டு விழுந்து இருப்பதால், அதைச் சரி செய்வதற்கு ஒரு சிக்கன இலாகா தனியாக இருந்தாலும், மந்திரிகள் சம்பளத்தை ஓரளவு கண்டிப்பாக குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, முதலிலே ஒரு point of order சாதாரணமாக இந்தத் தலைப்பின் கீழ் நடக்கும் விவாதத்திலே, பொதுவான கொள்கைகளைப்பற்றி விவாதிப்பதை மற்ற சட்டசபைகளிலே அனுமதிப்பது வழக்கம். இங்கும் அனுமதிக்கப்படுமா?

DEPUTY SPEAKER : ஆட்சேபனையில்லை. பொது விஷயங்களைப் பேசலாம்.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : இந்தத் தலைப்பின் கீழ் வரும் செலவினங்களிலே மந்திரிமார்கள் சுற்றுப்பிரயாண செலவுபற்றி கூறிய பிட்டார்கள் சுற்றுப் பிரயாணத் தகவல் கொடுப்பது பற்றியும் சொன்னார்கள்.

[Sri T. S. Ramaswamy Pillai] [13th July 1957]

சென்யாகுமரி ஜில்லாவிற்கு இங்கே உள்ள மூன்று மந்திரிமார்கள் வந்தார்கள். நான் பேசும்போதெல்லாம் கேரளத்தைப்பற்றி குறிப்பிடுவது இங்கு இருக்கும் மந்திரி சபைக்கு பிடிக்கவில்லை என்றாலும், நான் அதைக் குறிப்பிடாமல் இருக்கமுடியவில்லை. இது வரை அங்கு மந்திரி மார்கள் ஸ்டேட் காரில்தான் உத்யோக சம்பந்தமாக வருவார்கள். வந்தால் பொது இடங்களில் இருப்பார்கள். பொது விஷயமாகப் பேசுவார்கள். இதற்காகத்தான் அவர்களுக்கு கார் வசதி, T.A. முதலியவை கொடுக்கப்படுகிறது.

சென்யாகுமரி சென்னை ராஜ்யத்தில் சேர்ந்த பிறகு, சென்ற மே மாதம் வினோபாஜி வந்திருந்தபோது நம் ராஜ்யத்தின் மூன்று மந்திரிகள் வந்த விதத்தைக் கண்டு ஜனங்களை அதிர்ச்சி அடைந்தார்கள். அவர்கள் சென்னை அரசாங்கக் காரில் வரவில்லை. தனியாக காரில் வந்தார்கள். இப்படி பெரிய செல்வந்தர் காரில் வந்தது அங்குள்ளவர்கள் வேறு விதமாகப் பழக்கப்பட்டு விட்டதால் இதைத் தவறுதலாக நினைத்தார்கள்; மந்திரிகளுக்கென்று பொது மக்கள் செலவில் ஒதுக்கி இருக்கும் காரில் ஏன் வரக் கூடாது; ஏன் தனி முதலாளிகள், பீடிச் சக்கரவர்த்திகள், தனிச் சக்கரவர்த்திகள் காரில் வரவேண்டும். இதனாலே மதிப்பிற்குரிய மந்திரிமார்கள் கவரவம் பாதிக்கப்படக்கூடியதாய் இருக்கிறது என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன். மந்திரிகள் வருவதற்கு முன்னால் தகவல் கொடுக்கப்படுகிறது. ஸ்ரீமான் கக்கன் வரும்போது தகவல் வந்தது. 4 மணிக்கு வந்ததாகவும், 7 மணிக்கு விவசாயிகள் கூட்டத்தில் பேசப்போவதாகவும் தகவல் கிடைத்தது. பின்பு கூட்டத்திற்கு 4, 5 பேர்களே வந்தார்கள் என்ற தகவலும் கிடைத்தது.

இந்தத் தகவலை முன்னாடியே அறிவித்திருந்தால் விவசாயிகள் தங்களுடைய குறைகளை நேரிடையாக மந்திரியிடத்தில் கூறுவதற்கு செளகரியமாக இருந்திருக்கும்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : மற்றவர்கள் வந்திருந்தார்கள்; ஆனால் கனம் அங்கத்தினர் வரவில்லை.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : அதனால்தான் வரவில்லை. மந்திரிமார்களுடைய பிரயாணத் திட்டத்தை யாருக்கு அனுப்புகிறார்கள்? மந்திரியாக வருகிற ரேயொபாயி காங்கிரஸ் தலைவராக வரவில்லை என்பதை நன்றாக ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். அங்கு வரும்போது பொது மக்களுடைய தலைவராக—மந்திரியாக—வருகிறார்களே தவிர, காங்கிரஸ் தலைவராக வரவில்லை என்பதை ஞாபக மூட்டிக்கொள்ளவேண்டும். அங்கு வரும்போது யாருக்குத் தகவல் அனுப்புகிறார்கள்?—உதவி சபாநாயகர் அவர்களே,—எம். எல். ஏ-க்களுக்கு அனுப்புகிறார்கள். அதோடு கூட, அங்கிருக்கும் காங்கிரஸ் ப்ரஸிடெண்டுக்கும் அனுப்புகிறார்கள். அப்படியானால், வேறு கட்சியை அவர்கள் அங்கீகரிக்கவில்லையா என்று நான் கேட்கின்றேன்.

உதாரணமாக, கேரளத்தில் என்ன நடந்தது என்று நான் சொல்கிறேன். கேரள மந்திரிகள் சுற்றுப் பிரயாணம் போவது என்றால், பிரயாணத் திட்டங்கள் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர்களுக்கு அனுப்புவதோடு மட்டுமல்ல, கம்யூனிஸ்டுக் கட்சித் தலைவர், இன்னும் எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களுக்கும்,—ஜனங்களால் மதிக்கப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்பட்ட எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் அனுப்புவது உண்டு. ஆனால் இங்கே என்ன நடக்கிறது. எம். எல். ஏ-க்களுக்கு மாத்திரம் அனுப்பப்படுகிறது. அப்படி அனுப்புவது கூட எப்பொழுது வந்து சேருகிறது என்றால், மந்திரி வருவதற்கு கொஞ்ச நேரம் முன்னால், ஒரு மணிக்கு முன்னால்கூட வந்து சேருகிறது. சில சமயங்களில் மந்திரிமார்கள் வந்து போனபிறகு கூட பிரயாணத் திட்டம் வருவது உண்டு. நாங்களும் பொது ஜன வேலைக்காரர்கள்தான். நாங்கள் மந்திரிகளாக இல்லாமல் இருக்கலாம். நாங்களும் இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்பாகவே பொது ஜன வேலைக்கான திட்டங்களை வகுத்துக் கொள்ள வேண்டியது அவசியம். அப்படித்தான் செய்து வருகிறோம். ஆகவே, எங்களுக்கும் முன்னதாகவே அறிவிக்கப்படவேண்டும்.

13th July 1957] [Sri T. S. Ramaswamy Pillai]

உதாரணமாக விவசாயிகள் கூட்டத்தை யார் கூட்டினார்கள், எங்கே கூடுகிறது என்பதும் ஒன்றுமே தெரியாது. “கூட்டம் இருக்கிறது” என்று கூட்டத்திற்கு இரண்டு மணிக்கு முன்னால் தகவல் சொல்கிறார்கள். இந்த நிலைமை மாறவேண்டும்.

சிக்கனத்தைப்பற்றி பொதுவாகப் பேசப்படுகிறது. நான் இப்பொழுது கேரளத்தைப்பற்றிச் சொல்லும்போது கோபம் வரக்கூடாது—மத்திய அரசாங்கத்திலேகூட, அரும்பெரும் பல தலைவர்கள் தங்களுடைய சம்பளத்தைக் குறைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சிக்கனத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக நாமும் நடப்பது நிச்சயமாக அவசியம். கூடுமானால், இந்த சட்டசபையிலுள்ள அங்கத்தினர்கள்கூட, இதை ஒரு சந்தர்ப்பமாக நினைத்துக் கொண்டு, எல்லோருமே கொஞ்சம் சிக்கனத்திற்காக விட்டுக்கொடுத்தால்கூட நன்றாக இருக்கும். பொது ஜனங்களின் மத்தியில் அதற்கு ஒரு Moral effect இருக்கும். பொதுவாக, சிக்கனம் அவசியம் என்ற கருத்தை மக்கள் மத்தியில் உண்டாக்க இம்மாதிரி austeriety measures தேவைப்படுகிறது. நாட்டின் பொருளாதார நெருக்கடியை மனதில் கொண்டால், மக்கள் சிக்கனத்தின் அவசியத்தை உணர்ந்து கொள்ளவேண்டுமானால், இம்மாதிரி சிக்கனத்தை எடுத்துக்காட்டும் நடவடிக்கைகள் மிக மிக அவசியம். அதனால் நல்ல பலன் இருக்குமென்று நான் கருதுகிறேன்.

தூரநிஷ்டைவசமாக, நான் கன்யாகுமரி ஜில்லாவில் பிறந்துவிட்டேன். முன்னால் இருந்த மந்திரிமார்கள் அங்கு வரும்போதெல்லாம் அங்குள்ள ஜனங்களிடம் பழகிய குறைக்கும், எங்களுடைய தாயகத்திலே மந்திரிகளாக உள்ள மந்திரிமார்கள் அங்கு மக்களோடு பழகுவதற்கும் நிச்சயமாக வித்தியாசம் இருக்கிறது என்று நான் வியை பூர்வமாக கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அங்கிருந்த மந்திரிகள், அங்கு வந்தால், எல்லா இடங்களிலும் சென்று பார்ப்பார்கள். என்.ஜி.ஒ.-க்களோ இதர சிப்பந்திகளோ, பொதுஜனங்களுடைய பிரதிநிதிகளோ அவர்களிடம் சென்று குறைகளை எடுத்துச் சொன்னால், அவைகளைப் பொறுமையாகக் கேட்பார்கள். அவர்களிடத்திலே ரொம்ப நல்ல முறையிலே அவர்கள் பரிமாறிக்கொள்வது வழக்கம். ஆனால், இங்குள்ள மந்திரிகள் வந்த போது என்ன நடந்தது? என்னுடன் என்.ஜி.ஒ. நண்பர்கள் வந்திருந்தார்கள். அதுபோலவே உபாத்தியாயர்கள் வந்திருந்தார்கள். அவர்களுடைய சம்பளக் குறைவு பற்றி மந்திரியிடம் முறையிடவேண்டுமென்று அவர்கள் கருதிச் சென்றபோது “என் இங்கு வந்தீர்கள்?” என்று இங்குள்ள மந்திரிகள் கேட்டதாக அவர்கள் என்னிடம் சொன்னபோது நான் உண்மையாகவே வருத்தப்பட்டேன். என்.ஜி.ஒ.ப் பிரச்சினையப் பற்றி பெரிய அதிகாரிகளிடம் கூறும்போது அவர்கள் சரிவர இதைப்பற்றி கவனிப்பது இல்லை. அங்கெல்லாம் சாதாரணமாக பெரிய அதிகாரிகளிடம் சாதாரண சிப்பந்திகளும் தங்களுடைய குறைகளை எடுத்துச்சொல்லி முறையிடுவது வழக்கம். அப்படிச் சொல்வதை “தவறு” என்றே, “Insubordination” என்றே கருதுவது கூடாது. எவ்வளவுக்கெவ்வளவு ஜனங்களோடு தொடர்பு வைத்துக்கொள்ளுகிறோமோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு ஜனங்களுடைய குறைகளைக் கண்ணுங் கருத்துமாக கவனித்துப் போக்குவதற்கு முடியும். அதனால், எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் அந்தக் கட்சிக்கு நன்மை இருக்கும் என்று கூறிக்கொண்டு நான் முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

SRI S. B. ADITYAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, எனக்கு 1-45 p.m.
முன் பேசிய கனம் அங்கத்தினரும், இன்னும் பலரும், மந்திரிமார்கள் மாறு வேடத்தில் போகவேண்டும் என்றும், முன் அறிவிப்பு இல்லாமல் போகவேண்டுமென்றும் பேசினார்கள். ஆனால், அதிலே ஒரு சங்கடம் இருக்கிறது. பொதுவாக, கிராமத்திலுள்ள மக்களும், ஜில்லாக்களிலே வேறு இடங்களில் உள்ளவர்களும் மந்திரிகளிடம் தங்கள் குறைகளைத் தெரிவிக்கவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறார்கள். அப்படியிருக்க, மந்திரிகள் முன் அறிவிப்பு இல்லாமல் வந்தால், மக்களுடைய குறைகளை எப்படி

[Sri S. B. Adityan]

[13th July 1957]

மந்திரிகளிடம் தெரிவித்துக்கொள்ள முடியும்? முதல் அமைச்சர் அவர்களோ, திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களோ மாறு வேடத்தில் வந்தால், யார் வருகிறார்கள் என்றே மக்களுக்குத் தெரியாது. மந்திரிமார்களிடம் சொல்லவேண்டிய குறைகளை எப்படி மக்கள் சொல்ல முடியும் என்பதற்கு என்னோடு இருக்கும் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் விளக்கம் தெரிவிக்குமாறு நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, எப்போதுமே முன் அறிவிப்பு இல்லாமல் போகவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. சில சந்தர்ப்பங்களில், மக்களுக்கு இருக்கும் குறைகளைக் கண்டு பிடிக்க, முன் அறிவிப்பு இல்லாமல் போனால் தான் கண்டு பிடிக்க முடியும் என்று நான் சொன்னேன்.

DEPUTY SPEAKER: ஒரு கனம் அங்கத்தினர் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது மத்தியில் எழுந்து interrupt செய்வது தவறு. அம்மாதிரி செய்யக்கூடாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். தாங்கள் சொன்னது Point of order அல்ல.

SRI S. B. ADITYAN: மேலும், மந்திரிகளின் சம்பளத்தைப்பற்றியும், சுற்றுப் பிரயாணத்தைப்பற்றியும் பேசப்பட்டது. சுற்றுப் பிரயாணம் சம்பந்தப்பட்ட வரை நான் சொல்வேன்—வெளிநாடுகளில் கூட மந்திரிகள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்ய வேண்டியது அவசியம். வெளிநாடுகளில் நான் பல ஆண்டுகள் தங்கியிருக்கிறேன். உலகத்தையும் சுற்றியிருக்கிறேன். பல நாடுகளுக்குப் போயிருக்கிறேன். அங்கே அரசாங்கம் எப்படி இருக்கிறது, மக்களுடைய நிலை எப்படி இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து தெரிந்துகொள்வதற்காக மந்திரிகளும் வெளிநாடுகளிலே சுற்றுப் பிரயாணம் செய்வது மிக நல்லது. வெளிநாடுகளுக்கு நம் ராஜ்ய மந்திரிகள் அவசியம் போகவேண்டும். அதற்குள்ள செலவைப் பொருட்படுத்தக் கூடாது என்பது என் திடமான நம்பிக்கை. அங்கு போய் பார்க்க வேண்டும். அங்கெல்லாம் மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் எப்படி இருக்கிறது, சம்பளம் எவ்வளவு கொடுக்கப்படுகிறது, அரசாங்கம் எவ்வளவு திறம்பட நடக்கிறது என்பதையெல்லாம் நம் ராஜ்ய மந்திரிகள் பார்த்தால் அதனால் நமக்கு நன்மை உண்டாகுமேயொழிய தீமை உண்டாகாது என்பது என்னுடைய கருத்து.

சிக்கனம் என்று பேசும்போது நானே பல முறை வற்புறுத்திப் பேசியிருக்கிறேன். சிக்கனம் எங்கே செய்யவேண்டும்? எங்கே அதிகச் செலவு இருக்கிறதோ, அங்கே சிக்கனம் செய்யவேண்டும், என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

கவர்னருக்காக நம் ராஜ்யத்திலே பெரும் தொகை செலவு பண்ணப்படுகிறது. அதிலும் சிக்கனத்திற்கு வழி உண்டு என்று நான் தாழ்மையாகவும் பணிவுடனும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த விஷயத்திலே, கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் முதல் மந்திரியாக இருக்கும்போதே நான் இதைச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன். முதன்முதலாக, கவர்னருடைய செலவிலே சிக்கனம் செய்யவேண்டும் என்று நான் ஆரம்பித்தபோது, முதல் மந்திரியாக இருந்த ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் அதற்கு ஒரு ஆட்சேபனை எழுப்பினர். “நீது விதிகளுக்கு உட்பட்டு” கவர்னரைப் பற்றிபேசக்கூடாது என்று சொன்னார்கள்.

ஆகையால், முதலிலே நான் சொல்லிக்கொள்வேன்—நம்முடைய சட்ட சபையின் 66-வது விதியில் என்ன கூறிமிருக்கிறதென்றால்—எதைப் பற்றிப் பேசக்கூடாது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால்—“A member, while speaking, must not reflect upon the conduct of the Governor.”

என்று இருக்கிறது. கவர்னருடைய “நடத்தைப்பற்றிப் பேசக்கூடாதே” யொழிய, கவர்னருக்காக—கவர்னர் என்ற பதவிக்காக—செலவிடப்படுகிறதைப்பற்றி பேச உரிமை இருக்கிறது. கவர்னர் நல்லவராக இருக்க

13th July 1957]

[Sri S. B. Adityan]

லாம். ஆனால், கவர்னர் என்ற பதவிக்காக அவருடைய சம்பளத்திற்காக, அவருடைய “அலவன்சு”க்காக, அவருடைய அரண்மனைக்காக, அனுவசிய மாக செலவு ஆகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட எனக்கு உரிமை இருக்கிறது.

மேலும், முன்னால், பிரிட்டிஷார் இந்த நாட்டை ஆண்ட காலத்தில், கவர்னருக்கு உண்மையான அதிகாரம் இருந்தது. ஆனால், இப்பொழுது அவர் ஏதோ ஒரு நாற்காலியில் உட்காருவதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறதே தவிர, அவருக்கு வேறு எந்த விதமான அதிகாரமும் இல்லாமல், மந்திரிகளின் கையில் அதிகாரம் இருந்து வருவதால், கவர்னருக்காகவும், அவருடைய அரண்மனைக்காகவும் அதிகப்படியான செலவு செய்வது நியாயம் ஆகாது என்பது என்கருத்து.

கவர்னருக்காக எவ்வளவு செலவு ஆகிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டுமானால், நமது பட்ஜெட்டிலே ஒரே இடத்தில் இந்தச் செலவையெல்லாம் ஒன்றுபோல் கணக்கெடுத்திருந்தால் ரொம்ப நன்றாக இருக்கும். இது எங்கே கணக்கெடுத்து இருக்கிறதென்றால், “General Administration—Head of State”-ல் ஒரு பகுதியையும் “Civil Works”-ல் வேறு ஒரு பகுதியையும் கணக்கெடுத்து இருப்பதால், இரண்டையும் சேர்த்துக் படிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

பட்ஜெட் விளக்கத்தின் (Budget Memorandum) 69-வது பக்கத்தில், கவர்னருக்காக எவ்வளவு செலவு ஆகிறது என்பதைப்பற்றி குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது.

(ஆண்டொன்றுக்கு)

ரூ.

கவர்னரின் அடிப்படை சம்பளம் (Salary of the Governor).	66,000
விருந்து அலவன்ஸ் (Sumptuary allowance)	20,000
Secretarial Staff of the Governor	59,000
கவர்னரின் அரண்மனை சிப்பந்தி செலவு (Staff and household of the Governor)	2,43,000
ஒப்பந்தச் செலவு (Expenditure from contract allowance)	1,16,000
சுற்றுப் பிரயாணச் செலவு (Tour expenses)	65,000
கவர்னரின் இஷ்டச் செலவு (Discretionary grants by the Governor)	25,000

இவையெல்லாம் இந்த 1957-58-க்கு செலவு பண்ண இருக்கக்கூடியவை இப்பொழுது இதிலே சில பகுதிகள் மீது நமது சட்டசபைக்கு ஒட்டளிக்க அதிகாரம் கிடையாது. சில பகுதிகள் மீது வேர்ட்டு அளிக்க அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆக மொத்தம் கவர்னருக்காக ஏற்படும் செலவு ரூ. 5,94,000.

அது போக பட்ஜெட் விளக்கத்தின் (Budget Memorandum) 70-வது பக்கத்தில் கவர்னரின் அரண்மனைக்கு ஆகும் செலவுபற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. “Civil Works” என்ற தலைப்பின் கீழ் அது வருகிறது.

அதிலே,

ரூ.

அரண்மனை பராமரிப்புச் செலவுக்கு (Improvements to official residences)	50,000
மின்சாரச் செலவு	55,000
தண்ணீர் செலவு	17,000
வரிகள்	46,000
மராமத்து	1,03,000

ஆக மொத்தம் 2,71,000

[Sri S. B. Adityan] [13th July 1957]

இரண்டையும் சேர்த்துப் பார்த்தால், கவர்னருக்காகவும், அவருடைய அரண்மனை பராமரிப்புக்காகவும் மொத்தம் செலவாகிற தொகை ரூ. 8,65,000 ஆகும்.

இந்தச் செலவு மிகவும் அதிகம் என்பது எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இதைப்பற்றி நான் பல முறைகள் சொல்லியிருக்கிறேன். இதில் நிச்சயமாக சிக்கனத்திற்கு வழி இருக்கிறது. எந்த எந்த வகையில் சிக்கனம் செய்யலாம் என்பதைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்ய நாம் அதிகாரிகளை நியமித்திருக்கிறோம். மந்திரிகளுடைய சம்பளத்தைக் குறைக்கலாமா? சுற்றுப்பிரயாணத்தை குறைக்கலாமா என்பதைப்பற்றியெல்லாம் யோசனை செய்யப்படுகிறது. அதே சமயம் இந்தத் துறையில் எவ்வளவு சிக்கனம் செய்யலாம் என்பதும் யோசனை செய்யப்பட்டால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காலத்தில் கவர்னர் பெருமானுக்கு இவ்வளவு பெரிய தொகை செலவு ஏற்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் காங்கிரஸ் சர்க்கார் ஏற்பட்ட பிறகு கவர்னர் பெருமான் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் எட்டு லட்சத்து அறுபத்தையாயிரம் ரூபாய் ஆண்டுக்குச் செலவாகிறது என்றால் இது கொஞ்சம் கவனிக்கப்படவேண்டிய விஷயம் தான். இது மிக அதிகமாக இருக்கிறது.

மேலும் இந்த பட்ஜெட் மெமோராண்டத்தில் 1956-57-ல் கவர்னர் பெருமான் “வாலண்டரி கட” என்கிற இனத்தில் ஒன்பதாயிரம் ரூபாயை தானே குறைத்துக்கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதாவது மாதம் 850 ரூபாய் குறைவு வருகிறது. 1957-58 சம்பந்தப்பட்ட வரையில் அந்தமாதிரி எதுவும் இதில் இல்லை. இதற்கு விளக்கமும் கொடுக்கப்படவில்லை. ஒரு கால்கணக்கில் முன்பாகத் தயாரிக்கப்பட்டு விட்டதால், வராமல் இருக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். பொதுவாக அமைச்சர்களுடைய கையில் முழு நிர்வாகமும் இருந்துகொண்டிருக்கும் இந்தக் காலத்தில் கவர்னர் பெருமானுக்காக இத்தனை தொகை செலவுமீட்பது என்றால் நம்முடைய ராஜ்ய சக்திக்கு மீறியதாக இருக்கும். ஆகவே இவ்விஷயத்தில் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தி எவ்வாறு சிக்கனம் செய்யலாம் என்பதைச் சர்க்கார் ஆலோசிக்கவேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

1-54
p.m.

SRI A. VEDARATHNAM PILLAI : கணம் சபா நாயகர் அவர்களே, கணம் அமைச்சர் அவர்கள் கோரியிருக்கும் இந்த மானியத்தை ஆதரிக்கும் முறையில் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் பலர் இதில் பல குறைபாடுகளைக் கூறியுள்ளார்கள். அவற்றுக்கு எல்லாம் பதில் அளிப்பதாயின் அவகாசம் அதிகம் ஆகும். ஆயினும் இப்போது பதவி ஏற்று நடத்தி வரும் இந்த அமைச்சர்கள் இந்த ராஜ்யத்தினுடைய ஆட்சிப் பொறுப்பை ஆரம்பம் முதலே ஏற்று இன்று வரை நடத்திக் கொண்டு வரும் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆதலாலே இத்தனை குறைபாடுகளுக்கும் அவர்கள் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்வதற்கு முன்னதாக இந்த நாடு முன்பு எப்படி இருந்தது, இப்போது எப்படி இருக்கிறது என்பதை ஆராய்ந்தால் தான் அவர்கள் தங்கள் கடமைகளை எவ்வாறு ஆற்றி வருகிறார்கள் என்பதை நாம் எல்லாம் புரிந்துகொள்ள முடியும். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எடுத்துக்காட்டியிருக்கும் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு அவர்கள் எவ்வளவு பொறுப்புள்ளவர்கள் என்பதை உணர்ந்துகொள்ள முடியும்.

நூற்று ஐம்பது வருஷங்களுக்கு மேலாகவே வெள்ளைக்காரர்கள் இந்த நாட்டை ஆண்டதோடு அன்றி, இந்த நாட்டுச் செல்வத்தை எல்லாம் சுரண்டிச் சென்றிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு முன்னதாக முகலாய ஆட்சியிலும் கூட இந்த நாடு குறையாடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் எல்லோரும் மறந்துவிட முடியாது. வெள்ளைக்காரன் ஆட்சியில் நாட்டில் இருந்த கொஞ்ச நஞ்சு செல்வ வளமும் எல்லாத்துறையிலும் சுரண்டப்பட்டு நாட்டிலே பசி, வறுமை, ஏழ்மை, எங்கு பார்த்தாலும் பட்டினிச் சாவு என்கிற கோரக் காட்சிகள் தாண்டவமாடும் தறுவாயில் பிரிட்டிஷ் காரர்களிடமிருந்து காங்கிரஸ் கட்சிக்கு ஆட்சிப் பொறுப்பு மாற்றப்பட்டது

13th July 1957] [Sri A. Vedarathnam Pillai]

என்பதை யாரும் மறுக்கவும்முடியாது. ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட போது நம்முடைய நிலைமை எவ்வாறு இருந்தது என்பதை நினைவில் வைத்துக்கொண்டால் நாம் இப்போது எந்த இடத்திற்கு வந்து நிற்கிறோம் என்பதை உணர்ந்து பாராட்ட முடியும். வெள்ளைக்காரர்கள் நாட்டை ஒரு கூறு அல்ல மூன்று கூறுகளாக ஆக்கிப்போனார்கள். அதுவும் கங்கை நதி பாயும் பூமி வளமுடைய பகுதி. சிந்து நதி பாயும் பூமி வளம் உடைய பகுதி. இது இரண்டையும் பாகிஸ்தானுக்கு ஒதுக்கினார்கள். அதுவும் அன்றி இந்தியாவின் மொத்த ஜனத்தொகையில் 18 சத விதம் ஜனத்தொகையின் பொறுப்பை மாத்திரம் அவர்களை ஏற்றுக்கொள்ளும் படி செய்தார்கள். கங்கை நதி சிந்து பாய்கின்ற வளமான பிரதேசத்திலும் கூட, குறிப்பாக வங்காளத்திலும் இதர பகுதிகளிலும் வெள்ளைக்கார ஆட்சி காலத்திலேயே உணவுப் பஞ்சம் காரணமாக முப்பத்தைந்து லட்சம் பேர் கங்கை நதி பாய்கின்ற வங்காளத்தில் மட்டும் மாய்ந்து போய் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் நாட்டில் எத்தனை கொடிய அளவில் உணவுப் பஞ்சம் தாண்டவமாடியிருக்கிறது என்பதற்கு வேறு சான்றுகள் காட்ட வேண்டுமா? இப்படி ஒரு பக்கம் உணவுப் பஞ்சம் தாண்டவமாகிற காலத்தில், வளமிக்க சிந்து கங்கைப் பிரதேசம் நம் கையை விட்டு பாகிஸ்தானுக்குப் போய்விட்ட காலத்தில், அதுவும் 18 சத வித மக்களைத் தவிர பாக்கியுள்ள மக்களை பாதுகாக்கும் முழுப் பொறுப்பும் நமக்கு ஏற்பட்டு விட்ட காலத்தில் இந்த நாட்டின் நிர்வாகப் பொறுப்பை எங்கள் கட்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இருந்து கடந்த ஐந்தாண்டு காலத்தில் எத்தனையோ அபிவிருத்தித் திட்டங்களை எல்லாம் போட்டு, “நாற்பது லட்சம் டன் உணவு தானியம் வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்கு மதி செய்து கொண்டிருந்த காலத்தில் ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டோம், இன்று ஒரு டன் தானியம் கூட வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யவில்லை. அதோடு இரண்டு லட்சம் டன் நாம் இப்போது வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்கிறோம்” என்று பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ளும் அளவில் செயலாற்றி வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் நிர்வாகம் ஊழலாக நடந்து வருகிறது என்று யாராவது சொல்ல முடியுமா? எங்கள் கட்சி சர்க்காருடைய திறமையை எடுத்து விளக்க இதையும் தவிர எத்தனையோ சான்றுகள் சொல்லலாம் என்றாலும் என்னுடைய பொன்னை நேரத்தை, ஆதாரமில்லாத குறைபாடுகளுக்குப் பதில் அளிப்பதாகச் செலவிட விரும்பவில்லை. இத்தகைய பெருந்திறமையோடு ஆட்சி நடந்து வருகிற காலத்தில் எங்களுக்கும் தெரியாமல் சில குறைபாடுகள் நிகழ்ந்து விடலாம்; குறையே இல்லை என்று நான் கூறவில்லை, நூற்றைம்பது வருஷ காலமாக நாட்டிலே ஊன்றிவிட்ட வறுமையை பத்தாண்டு காலத்திலே போக்கிவிட முடியும் என்று சொல்வது ஒருவருக்கும் சாத்தியமில்லை. எல்லாவகையிலும் அன்னிய ஆட்சியினால் சீர்குலைந்து போன நாட்டைச் செப்பவிட எங்கள் சர்க்கார் படிப்படியாக திட்டங்களைப் போட்டு, திட்டவட்டமாக முன்னேற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்; பலவகையிலே முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறார்கள்; இன்னும் சில காலத்திலேயே எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் இன்றைக்குச் சொல்லப்படுகிற எல்லாக் குறைபாடுகளையும் நிச்சயமாக நீக்கிவிடுவார்கள் என்று மட்டும் நான் சொன்னால் இதை யாரும் எதிர்க்கமாட்டார்கள் என்றே நினைக்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல. எனக்கு முன்னே பேசிய அங்கத்தினர் ஒருவர் 1931-ம் வருஷத்திலே காங்கிரஸ் மகாசபையினால் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தை எடுத்துக் குறிப்பிட்டார்கள். ஆமாம், நாங்கள் எல்லோருமாகச் சேர்ந்து தான் 1931-ம் வருஷ காங்கிரஸ் மகா சபையிலே, இந்த நாட்டு மந்திரிகளுக்கும் கவர்னர்களுக்கும் 500 ரூபாய்க்கு மேல் சம்பளம் வாங்கக்கூடாது என்பதான தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினோம். அதை அப்படியே ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் ஒன்றை எடுத்து அவர்களுக்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அகில இந்தியாவில் காங்கிரஸ் ஒன்று தான் இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது என்பதோதிலும் முதன் முதலில் நம்முடைய சென்னை சென்னை தான் மூலாயிர்த்து ஐநூற்று முப்பத்து மூன்று ரூபாய், ஐந்தரை, நாலு பைசா வாங்கிக்கொண்டிருந்த சம்பளத்தை மாதம் வெறும் ஐநூறு ரூபாயாக மட்டும் குறைத்துக்கொள்ள

[Sri A. Vedarathnam Pillai] [13th July 1957]

காங்கிரஸ் மந்திரிகள் முன் வந்தார்கள் என்பதை கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். அவருக்குத் தெரியாமல் இருக்காது. 1931-ல் இருந்த விலைவாசிகள் என்ன? 1957-ல் இருக்கிற விலைவாசிகள் என்ன என்பதைப் பற்றி அவரே குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அன்றைக்கு இருந்த விலைவாசிகளை விட இன்றைக்கு நான்கு மடங்கு, 5 மடங்கு எல்லாப் பொருள்களுக்கும் விலை உயர்ந்திருக்கிறது. முன்பு 500 ரூபாய் தான் சம்பளம் என்றால் அதை இன்றைய நிலைமைக்கு ஏற்றப்போல நான்கு மடங்கோ, ஐந்து மடங்கோ அதிகப்படுத்தி இரண்டாயிரம், இரண்டாயிரத்து ஐநூறு அமைச்சர்களுடைய சம்பளமாக வைத்துக்கொள்ளாது ஆயிரம் ரூபாயாகத்தான் குறைவாக வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அவருக்குக் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஒருவர் கவர்னர் பெருமானுக்கு ஆகின்ற செலவு மிகவும் அதிகம், அதில் சிக்கனம் செய்யவேண்டும் என்பதாகக் கூறினர். கவர்னர் என்று ஒருவர் இந்த ராஜ்யத்திற்கே தேவை இல்லை, எல்லா அதிகாரங்களையும் அமைச்சர்கள் தான் கவனித்து வருகிறார்கள், என்று பலரும் கூறினார்கள். நல்லதொரு ஜனநாயகப் பணியை உலகுக்கே எடுத்துக் காட்டும் வகையில் ஆசிய நாடுகளில் இந்தியா ஒன்றில் தான் சிறந்ததொரு அரசியல் அமைப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை அவர்கள் கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ளாமலேயே பேசினார்கள் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். நாமே நம்முடைய நாட்டில் ஜனநாயக முறையில் ஆட்சி எவ்வாறு நடத்தப்படவேண்டும் என்பதை தீர்மானித்துக்கொள்ள சிறந்த தலைவர்களை விருப்பு வெறுப்பு இன்றி ஆராய்ந்து பார்த்து, சீர்தரக்கி முடிவுகளை வழங்கும் நிபுணர்களை எல்லாம் தேர்ந்தெடுத்து இந்தத் திட்டத்தை வகுத்துக் கொண்டோம், என்பதை அவர்கள் உணர்ந்தால் இந்த மாதிரியாக கவர்னர் ஒருவர் இருப்பது தவறு என்று சொல்லியிருக்க மாட்டார்கள். இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சிகள் இந்த இடத்தில் இருந்த இவ்வளவு சுதந்திரமாக, தைரியமாக தங்கள் கருத்துகளை எடுத்துச் சொல்வதற்குக் காரணமே இந்த ராஜ்யத்திற்குத் தலைவராக கவர்னர் பெருமான் வீற்றிருப்பது ஒன்று தான் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

ஜனநாயக நாட்டில் இப்பொழுது மந்திரி சபைக்கு இருக்கக்கூடிய அதி காரத்தில் நாட்டை என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யலாம். அவ்வளவு அதிகாரம் மந்திரிகள் பெற்றிருக்கின்றனர். கட்சி பாடுபாடுகளுக்கு அப்பாற்பட்ட ஒருவர் இதற்கு தலைமையாக அந்த பீடத்தில் இருக்க வேண்டும் என்று தீர்க்காலோசனை செய்து ஒவ்வொரு மாகாணத்திற்கும் கவர்னர் இருக்கவேண்டும் என்று முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். இன்று மந்திரி சபைக்கு இருக்கும் மெஜாரிட்டி பலத்தால் இப்பொழுது இங்கே மைட் ரிட்டிகளையே இல்லாமல் செய்துவிட முடியும். அரசியல் கட்சிகளை மட்டும்தான் சொல்லவில்லை. மைனாரிட்டி சமூகத்தினருக்கு ஏதேனும் அந்தி வழங்கப்பட்டால் அதைக் கண்காணித்து நீதி வழங்கத் தான் இன்று கவர்னர் பெருமான் வீற்றிருக்கிறார் என்ற விஷயத்தை நான் எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அரசியல் கட்சிகளின் நிலை மாறுபடுமென்ற காரணத்தால் நெருக்கடிகள் ஏற்பட்டு ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு நடத்துவதற்கு யாரும் முன் வராத நிலைமை ஏற்படும். கேரளாவில் ஏற்பட்ட இம்மாதிரியான நிலைமை எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் வரக் கூடும். அப்படி ஏற்பட்டால் ஆட்சி ஸ்தம்பித்துப் போகாமல் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்று நடத்துவதற்கு கவர்னர் அத்தியாவசியம் என்ற விஷயத்தை எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் சிந்தித்துப் பார்த்தால் அவர்கள் குறைகூற முன் வரமாட்டார்கள்.

கவர்னரின் சம்பளம் அதிகம், செலவு அதிகம், அவருக்கு பெரிய மாளிகை தேவையில்லை என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். கிட்டத்தட்ட 57 கோடி—60 கோடி ரூபாய் செலவில் நிர்வாகம் நடக்கின்ற இந்த ராஜ்யத்தில், State-ல் 8 லட்சம் சொச்சம் ரூபாய் தான் கவர்னருக்காக செலவாகிறது என்பதை அவர்கள் மனதில் வைத்துக்கொண்டால் அது பெரிய செலவு என்று கருதமாட்டார்கள்.